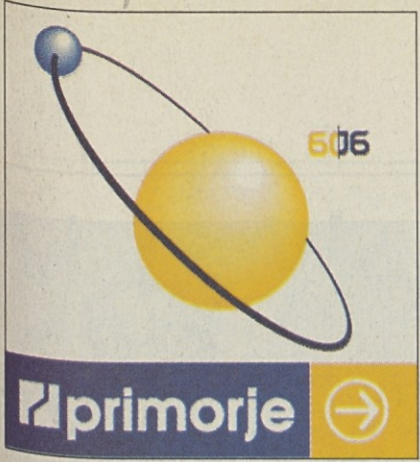

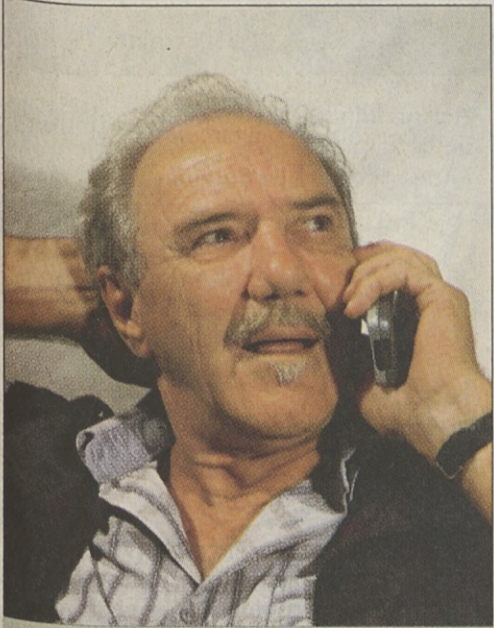
2007; 52-62; kpl.

Latnik

je zgornjeveripavski časnik

Ajdovščina • Januar 2007 • številka 52 • 7800 izvodov • cena 0 sit, 0,00 €

Blažen mir na placu?

Nova »hora legalis«

Sedemdeset nepreverjenih podpisov je v Ajdovščini, natančneje na ajdovskem Lavričevem trgu, pripeljalo do županove odločitve (začasne odločbe), da se gostinski lokali od 1. januarja do 31. marca, med tednom zapirajo ob 23. uri, ob petkih in sobotah pa ob polnoči.

Lastniki lokalov so seveda reagirali in začeli med svojimi gosti z anketo in zbiranjem podpisov med mladimi in seveda tudi starejšimi, ki povečini z naklonjenostjo, kar so potrdili tudi s svojimi osebnimi podatki in podpisom, gledajo na daljši obratovalni čas.

Zakaj je temu tako?

Starše zelo zanima, kje se v nočnih in zgodnjih jutranjih urah zadržuje njihova mladež. Najraje vidijo, da so blizu svojih domov, kar so lokali na ajdovskem trgu in tisti v bližini doslej nedvomno omogočali. Seveda ne želijo, da bi se »mulci« polamljali ali celo umirali v prometnih nesrečah, ki so skorajda vsakodnevne spremljevalke jutranjih črnih kronik po Sloveniji.

Nadalje, se sprašujejo pobudniki daljšega urnika, kje so naše demokratične pravice? in ne nazadnje, gre za vprašanje osebne svobode, dodajajo. Zakaj Ajdovci (menim, da večina) ne morejo v svoje lokale po 23., oziroma 24. uri? Zakaj to lahko počnejo Ljubljančani, zakaj na Obali in zakaj v Novi Gorici...?

Dodajmo, da vehementno in odločno podpiramo podjetništvo, kar je bil tudi pomemben del predvolilnega programa sedanjega (prejšnjega) župana, kot tudi vtkano v osamosvojitvene odločitve Slovencev. Bomo ljudem, ki v teh lokalih služijo za svoj vsakdan in obenem zaposlujejo nemajhno število predvsem mladih, onemogočili zaslužek, pravzaprav ga bomo »poslali« drugam, kamor se bodo (se žel!) mladi gotovo po zabavo odpravili.

Kje je bistvo zagate? Stanovalci trga in bližnjih gas si želijo nočnega miru, glavni problem so t.i. »hauba partiji«, ko se mladi, ki zapuščajo lokale, seveda zdaj že mnogo prej, zadržujejo na placu, navijajo glasbo (jasno čim glasneje) in popivajo to, kar »haube« nudijo.

se nadaljuje na strani 3

Pločevino naj zamenjajo

mladi športniki in

sproščeno vzdušje

Dp28454/2007

Ajdovska Barcolana

V soboto 6.1.2007, je Valdoltra gostila tradicionalno Ankaransko novoletno srečanje ljubiteljev morja in jadrnanja, ki ga je organiziralo društvo Wada iz Ajdovščine, s pomočjo Yo-Yo klub iz Ankarana in JK Ankaran. To je bila tudi prva letošnja regata v Slovenskem morju.

Letošnje srečanje je bilo že deseto - jubilejno srečanje jadrancev. Udeležba je bila številčno nad vsemi pričakovanji, saj se je udeležilo 44 posadk iz različnih slovenskih klubov. Z osemnajstimi plovili je bila zastopana tudi Vipavska dolina.

Živahen jadralski dogodek se že tradicionalno prične z okrepčili na pomolu, kjer sta prireditelja WADA in JO-JO klub pripravila pravo jadralsko »fešto«, kot se

spodobi za 10. rojstni dan. Medtem, ko so gasilci iz Hruševja in ajdovska civilna zaščita pripravljali regatno polje, so se posadke krepčale z izvrstno joto in nabirale korajžo s kuhanim vinom. Ko je prireditelj oznanil, da manjka le še deset minut do starta, so bila omizja še polna in prav nič ni kazalo, da bi bili sodelujoči potrebni poprazničnih diet. Vzdušje je bilo izvrstno in tekmovalni duh se je prebujal. Ob

11. uri je prireditelj z oglušujočim pokom oznanil start. Posijalo je sonce in zbudil se je veter. Organizatorji in jadranci si v tej zimi ne bi mogli želeli lepšega vremena in vzdušja.

Prva je skozi cilj prijadrala D Future skiperja Jureta Orla, takoj za njim jadrnica Rosso, skiperja Antona Repovža in kot tretja Yoga, skiperja Bojana Ivančiča. Na nevhvalno četrto mesto je prijadrala jadrnica Makro 5 skiperja Branka Vinčeca, krmar Sašo Jurak, na kateri je jadril tudi naš jadralski šampion Gašper Vinčec. Poleg njih pa smo na delu videli tudi naše jadrance Klaro Mavčec, Matjaža Antonaca, Vida Jerankota, Kristjana Hanjška na prototipu nove jadrnice, medtem ko sta se Andraž Mihelin in Ana Lukanc tokrat izkazovala v vlogi fotografov.

Zaključek regate je bil predviden ob 15 uri. Pošteno zadnji je v cilj prispela jadrnica Tanja skiperja Boštjana Kosija.

Najštevilčnejša posadka (22 glav) glavnega organizatorja, s skiperjem GH Mumarjem, je bila odlična - na 33. mestu.

S tem pa druženja še ni bilo konec, saj je bil pomol prepleten s priveznimi vrvmi številnih jadrnic, katerih posadke so se na pomolu ponovno krepčale z joto, pečenim prašičkom in jagnjetino, ribami, vinom, pivom...

Jadralska fešta se je tradicionalno nadaljevala pozno v noč v ankaranskem lokalnu Kortra baru, kjer so najboljšim podelili pokale. Deležni so jih bili tudi tisti, ko so skozi cilj prevozili kot zadnji in bili podvrženi »špotanju« pravih morskih volkov.

Autor skupina foto Slejč

Wada SE ZAHVALJUJE

SKAPIN

Nova KBM d.d.
Področje Nova Gorica

Ohranimo gozdove

Za srečo potomcev

Spoštovana občanka, občan, na Deponijo pod Dolgo Poljano vsako leto odložimo okrog 10.000 ton raznih odpadkov.

Velik problem predstavljajo odpadki papirja in kartona kot so razne embalaže, prospekti, časopisni papir, mala embalaža, velika kartonska embalaža gospodinjstvih strojev in pohištva ter razna transportna embalaža. Te vrste embalaže je okrog 20% utežnih delov odpadkov. To pomeni, da gospodinjstva ajdovske in vipavske občine zavržejo letno približno 1.600 ton raznih vrst papirja. Le približno 400 ton tega papirja, z ločenim zbiranjem na ekoloških otokih, z zbiranjem časopisnega papirja po šolah in velike embalaže iz gospodarstva, z dodatnim prebiranjem odpadkov na deponiji, vrnemo papirni industriji.

Za izdelavo 1.600 ton papirja je potrebno posekati cca 2.000 m³ lesne mase, to pa znaša približno 650 smrekovih dreves, ki so rasla okrog 110 let.

Pokažimo dobro voljo in nekaj zavezaniosti našim potomcem in jim, z bolj zavzetim ločevanjem odpadkov, ohranimo kar nekaj dreves, da bodo lahko lažje preživeli.

Naši občani so znani po redoljubnosti, zato sem prepričan, da bo teh nekaj podatkov sprožilo plaz, ki bo najmanj potrojil količino zbranega papirja na ekoloških otokih in tistega, ki ga boste občani sami pripeljali v Zbirno reciklažni center ob deponiji.
M.G. KSD d.o.o. Ajdovščina

Najboljša varovalka
je pravi naslov.

SKAPIN

Piramida realnejša

Projekt, ki že dlje časa buri domišljijo in je pravzaprav že v nedozoreli fazi ljudi delil na tiste »za« in tiste »proti«. Za so praviloma mlajši in drznejši ter podjetni. Proti bolj tisti v letih, navidezni naravo branitelji ter zagovorniki »najboljših kmečkih površin«. Celotna skopa informacija je sprva dajala vtis nečesa za lase privlečenega, zadnji dogodki pa kažejo povsem drugače.

Ivo Boscarol, pogledja najprej v začetke celotne ideje o graditvi evropskega letalskega muzeja?

V Evropi, predvsem v letalskih krogih, je ta ideja že relativno stara. Odločitev, da bi tak muzej lahko zgradili v Sloveniji, pa kakšno leto. Prvi kandidat je bil Maribor, ki pa se je temu odpovedal. Letališče v Cerkljah je odpadlo zaradi strateških in je odpadlo zaradi strateških in vojaških vzrokov. Povsem neobvezno smo omenili Ajdovščino, tako se je vse skupaj začelo.

Ajdovci smo se sprva izkazali kot previdneži. Kje smo zdaj?

Ja, ajdovska oblast je bila najprej nejeverna, češ, da je premalo pravih in otipljivih informacij. Kmalu pa je občinski svet sprejel sklep, da bi tako idejo podprli in zanjo našli tudi ustrezna zemljišča. O tem se je v medijih dosti govorilo, še posebej pa pisalo. Danes smo bistveno dlje. Pred približno desetimi dnevi smo se dobili na Medobčinski gospodarski zbornici v Novi Gorici. Tam so bili predstavniki Hita, Primorja, sam sem bil tam, pa še nekaj interesentov, ki jih tak projekt zanima je bilo poleg. Odločili smo se, da gremo v ustanovitev Zavoda, ki naj začne celotno dogajanje. Vsak od nas je v pripravo potrebnih ana-

liz prispeval po 20.000 eurov. Stvari grejo naprej.

Na kratko, kako naj bi vse skupaj izgledalo?

Gre za obliko enakostranične piramide, velikosti 250x260m. V višino pa 148m, s čimer bi prerasli Keopsa. Muzejski del bi se začel v pritličju, kjer bi bila največja letala in rakete. Po nivojih bi se eksponati seveda manjšali in ponudili vpogled v zgodovinski razvoj letenja, pravzaprav vsega kar je s tem povezano, do modelčkov, pa tudi letalske obo-rožitve, padal, vsega kar leti in po zraku kakorkoli gre. Povsem na vrhu bi bil kontrolni stolp, za potrebe našega letališča, ki bi s to pridobitvijo postalo »veliko«. Glede na to, da se okvirno pričakuje od 500 - 1000 obiskovalcev dnevno bo celotna »reč« opremljena z restavracijami, okrepčevalnicami, trgovnicami... Muzejski del bodo dopolnjevale knjižnice, ustrezna literatura, dokumenti...simulatorji letenja, pa tudi praktično letenje za tiste, ki jih zanima prava akcija. Celotna zgradba bi imela še tri podzemne nivoje, kjer bi eksponate pripravljali in popravljali v ustreznih delavnicah. Pa avdiovizualne prostore za kino predstave, videoteke, čitalnice, arhive in podobno.

Kaj izgubimo, kaj dobimo?

Če pohitimo in se ustrezno organiziramo ne izgubimo ničesar, dobimo pa nepredstavljivo dosti. Gre za turističen in gospodarski produkt, katerega učinke je do potanskosti težko napovedati. Vsekakor pa je superlativen. Da o učnih in promocijskih dodatkih niti ne govorim. Približno 400 delovnih mest je najmanj, kar pridobi naša lepa zelena dolina. Naši proizvodi od odličnih vin in hrane pa do burje, če hočeš, bodo našli svoje mesto v tem kontekstu. Kdo pa bo verjel, da v dolini, kjer zapiha lahko do 200km na uro letijo in živijo, kot da ni nič. Vsak moderen zemljan bo hotel to videti in »pošlatati«. Konec koncev, smo v modernem pojmovanju prostora le dva koraka od svetovno znanih Benetk, ki jih preplavljajo milijoni turistov. Ajdovščina ima odlične možnosti: avtocesta, malo letališče, veliko letališče v Ronchih je le 20 km stran. Da ne govorim o novem megazabaviščnem Hitovem centru. Generator razvoja celotne doline bi bil ta aeronavtični muzej Evropske unije. Če zavijamo rokave, bomo lahko prve tuje in domače goste dočakali že tja do 2010, ali 2011. V trasiranje slovenske odločitve in ajdovske seveda, se je že vključilo zunanje ministrstvo s svojo diplomatsko mrežo. Veleposlaništva in konzulati so že dobili Ruplovo navodilo, naj v svojih stikih in srečanjih z diplomati opozarjajo na ta projekt, pridobivajo sponzorje ter donatorje eksponatov. »Mašina« je stekla, na nas je, da se ustavi na naši postaji.

Ivo, tvoja vloga?

Ko in če dobimo projekt v Ajdovščino in ko bodo dela stekla, se moja vloga konča. Imam pač dovolj svojih načrtov, seveda tudi povezanih z letali in letenjem. Tako ali tako sem nekako zraven!

Mehek pristanek želimo.

Ivan Mermolja

Penina barbera - rdeča svežina

Običajno slavnostne dogodke oplemenitimo s penečim vinom. Navadno z belo penino. Redkeje naletimo na rdečo. V Sloveniji imamo le nekaj rdečih penin in tem se je nedavno pridružila penina barbera iz Vinske kleti Vipava. Z vodjo kleti Joškom Ambrožičem, enologom in članom številnih žirij, ki ocenjujejo vina, smo se pogovarjali, kako se je rodila nova penina.

Kako je nastala penina barbera?

Enologi v naši kleti smo že pred nekaj leti razmišljali, da bi tudi v Vipavski dolini naredili rdeče peneče vino. Barbera, ki je značilna sorta za naše okolje, je namreč pravšnja za penino, ker ima višje in pestre kisline ter živahen, eleganten značaj. Leta 2004 smo se

lotili izdelave. Grozdje za penino smo potrgali pred redno trgatvijo, kar je značilno za penine, da se ohrani bogat kislinski sestav, ki se drugače z zorenjem manjša.

Pri pridelavi ste uporabili posebno tehnologijo.

Da. Penečo barbero smo pridelali s posebno tehnologijo. Osnovni fermentaciji je takoj sledila sekundarna, in sicer v visokotlačnih tankih, kjer poteka postopek charmat. Po fermentaciji je vino ležalo na kvasovkah devet mesecev, zato je dobilo bogatejšo strukturo in bolj raznoliko aromo. To peneče vino je naravno, saj vsebuje le sladkor, ki ga je grozdje prineslo iz vinograda.

Za slavnostne trenutke bomo imeli torej večjo izbiro?

Peneča barbera je primerna kot aperitiv za slavnostne trenutke. Zanimivo pa je, da jo lahko pijemo tudi pri jedi kot osnovno vino. Na sprejemih in podobnih dogodkih lahko tako uporabimo le rdečo penino, in sicer kot aperitiv in obenem kot vino ob hrani, ter se tako izognemo zadregi, katero vino izbrati, da bo ustrezalo posameznim

jedem. Seveda jo lahko preprosto uživamo tudi ob običajnem kosilu, saj je lahko vino.

S kakšnimi kozarci pijemo penino barbera?

Dobro je, da jo pijemo s širšimi kozarci, denimo v obliki tulipana, in ne ozkimi, ki jih uporabljamo za belo penino. Večji kozarec namreč omogoča, da se verižica in mehurčki v vinu razporedijo na čim večji površini. Tako se vino bolj odpre in razkrije svojo aromo, postane živahno, razigrano, na vipavskem bi rekli brbljavo. Sicer pa pravila, kateri kozarec uporabiti za posamezno vino, niso več tako stroga in tradicionalna, kot so bila nekdaj. Tudi pri kombinaciji posameznih vin z jedmi zdaj vinska stroka dopušča, da posameznik svobodneje izbira glede na njegov okus.

Vajeni smo predvsem bele penine. Menite, da bodo ljudje zato bolj zadržani do rdeče penine?

Penina je bila nekdaj le neke vrste »obredno« vino, ki se je uporabljalo ob redkih pomembnih dogodkih. Nemci in Italijani so bili prvi, ki so jo začeli uživati pogosteje, na poslovnih dogodkih, sprejemih, ob začetku večerje, kosila. Tudi pri nas se penina že nekaj časa uveljavlja in postaja vedno bolj priljubljena. Sprva so vodile bele penine, sledile so jim rose penine, zdaj pa prodirajo tudi rdeče. Mislim, da se je v zadnjih desetih letih kultura pitja vina v Sloveniji tako razvila, da so ljudje tudi bolj naklonjeni novostim. Mogoče bo kdo sprva res zadržan, a ko bo okusil penino barbera, ga bo s svojo preprostostjo prevzela, ker ima v svojem jedru, svoji notranji zgradbi prijetne lastnosti. Očara s svežino in obenem igrivo eleganco.

imi

Možnosti razvoja Zgornje Vipavske doline

Goriška statistična regija, ki pokriva območje trinajstih občin na Severno Primorskem, je ena izmed dvanajstih razvojnih regij v naši državi. Po stopnji razvitosti spada med štiri najbolj razvite regije v državi, takoj za Gorenjsko, Obalno-kraško in Osrednjeslovensko regijo.

Država namenja posameznim razvojnim regijam določena finančna sredstva za financiranje ključnih regionalnih razvojnih projektov. Goriška statistična regija naj bi bila deležna v novem sedemletnem obdobju približno 40 mio EUR oziroma 5,7 mio EUR letno (cca 1,37 milijarde SIT). O namenu in finančnem razrezu teh sredstev med posameznimi projekti odločajo regionalne strukture, ki so bile vzpostavljene v skladu z Zakonom o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja. Goriška statistična regija je tako septembra 2005 ustanovila **Svet regije**, ki ga sestavljajo župani vseh občin in dejansko predstavlja najvišji organ odločanja v regiji. Za pripravo regionalnega razvojnega programa je bil marca 2006 oblikovan **Regionalni raz-**

vojni svet, ki ga sestavlja 30 predstavnikov občin, gospodarstva, izobraževalnih ustanov, javnih institucij in organizacij civilne družbe. Regionalni razvojni svet ima pet odborov, in sicer odbor: za gospodarstvo, turizem, podeželje, človeške vire in infrastrukturo. Odbori so skupaj z vsemi štirimi lokalnimi razvojnimi agencijami v regiji pripravili **Regionalni razvojni program Goriške statistične regije 2007-2013**, ki predstavlja razvojne usmeritve regije in pa osnovo za črpanje državnih regionalnih spodbud. Svet regije je dokument potrdil. Trenutno pa od novembra 2006 poteka priprava Izvedbenega načrta RRP za prvo triletno obdobje 2007-2009, v katerem se je potrebno dogovoriti, kateri bodo tisti regijski projekti, ki bodo predla-

gani za sofinanciranje iz sredstev regionalnih spodbud. Izhodišče je, da so to projekti občin oziroma javnih institucij. Med glavne kriterije za izbor projektov sodijo: velikost projekta, skladnost projekta s prioriteta regionalnega razvojnega programa, vpliv projekta na širše teritorialno območje, zagotovljeno sofinanciranje projekta s strani posameznih lokalnih skupnosti in pripravljenost projekta za izvedbo. Z namenom priprave regijskih projektov so se občine morale med seboj povezati in oblikovati skupne projekte. Pri pripravi in oblikovanju skupnih projektov so jim v pomoč lokalne razvojne agencije; za področje turizma in gospodarstva je odgovorna RRA Severne Primorske s sedežem v Vrtojbi, za področje človeških virov Posoški

razvojni center iz Tolmina, za regijsko infrastrukturo je odgovorna Idrijsko Cerkljanska razvojna agencija, regijski razvoj podeželja pa je v rokah ajdovske Razvojne agencije ROD. Občini Ajdovščina in Vipava sta se v pripravo izvedbenega načrta aktivno vključili. Občina Ajdovščina bo tako skupaj z ostalimi vključenimi občina-

mi skušala pridobiti nepovratna sredstva za ureditev poslovnih con in mrežnih inkubatorjev, pripravljajo pa se tudi projekti na področju razvoja turizma in podeželja, z občinami: Vipava, Kanal in Šempeter sodeluje pri pripravi projekta ureditve kampov.

Suzana Žvokelj Ferjančič, Ra ROD

Razvoj podjetništva, podeželja in človeških virov.

Razvojna agencija ROD

Gregorčičeva 20, 5270 Ajdovščina, Slovenija
T: 36 53 600 E: ra.rod@siol.net, W: www.ra-rod.si

Razširitev prodajnega salona AvtoBatič

Leta 1972 je Marjan Batič ustanovil podjetje kot kleparsko in ličarsko delavnico s petimi zaposlenimi. Danes samostojno podjetje AvtoBatič vodi njegov sin, Robert Batič. 35 let je ukrojilo pot uspešnemu domačemu podjetju in potrdilo pravo vizijo razvoja. Od leta 1990 svoje storitve ponujajo pod okriljem Porsche Slovenija. Ob obisku smo klepetali z vodjo prodaje vozil, Borisom Hribom.

Je tudi ponudba prodajnega salona AvtoBatič v znamenju družinskega podjetja? Se kaže morda v pristopu do strank?

Zagotovo. Naši gostje so vedno zelo toplo sprejeti in z odprtimi rokami vodeni prek naše ponud-

be. Ta obsega prodajo osebnih in tovornih vozil Volkswagen, tudi gospodarskih, prodajo rabljenih vozil, komisijsko prodajo novih avtomobilov, servisiranje vozil Volkswagen in Audi, kleparske in ličarske storitve, ter seveda vsod-

datno opremo znamk Volkswagen in Audi.

Koliko zaposlenih imate pod streho?

V našem podjetju je trenutno zaposlenih 25 strokovno usposobljenih posameznikov. Kakovostno delo in strokovnost dokazujejo tudi številne nagrade za uspešnost in priznanja za praktične in teoretične sposobnosti zaposlenih, predvsem pa govorijo zadovoljni obrazi strank.

Razširili ste prodajni salon. Kako?

Razširitev prodajnega salona je dobrodošla novost. Sedaj lahko morebitnim kupcem ponudimo 5 razstavljenih testnih vozil, kar 24 pa jih imamo na zalogi.

Kakovidite podjetje AvtoBatič v tem trenutku?

Smo edini pooblaščenci prodaja-

lec vozil Volkswagen v Vipavski dolini in okolici Nove Gorice. Profesionalno vodimo svojo dejavnost v Ajdovščini, terensko pa redno obiskujemo tudi vse zveste stranke na Goriškem.

Zagotovo želimo obstoječe stranke obdržati ter s kakovostno in celostno ponudbo pridobiti nove.

Katere produktne novosti pričakujete v letu 2007?

Skorajda vsak mesec lahko objavimo nove različice. Tako že v februarju pričakujemo novi Touareg, na pomlad novi Cross Golf in Cross Touran, v juniju napovedujemo novo različico Passata R36, julija novi Phaeton, september bo prinesel nov Golf Variant, zima pa napoveduje nov štirikolesni Tiguan.

Zakaj Volkswagen?

Zato, ker je Volkswagen prijeten,

praktičen in sodoben. Ker je domač avto. Morda tudi zato, ker je bil Passat avto leta 2006, in je, kot v Evropi, tudi pri nas najboljše prodajan.

Pri denarju se marsikaj začne in konča. Kakšne prodajne pogoje nudite potencialnim strankam?

Prav sedaj kupce vabijo Čisto majčkene cene, zato le pohitite in prihranite pri nakupu Pola, Golfa, Golfa Plus, Jette, Passata in Passata Variant ter Sharana.

Naše možnosti financiranja znamk, ki jih zastopamo, so zelo enostavne. Nudimo ugodne kreditne pogoje in Porsche kreditni leasing.

Kupci in ljubitelji avtomobilov vas lahko obiščejo na...

Goriški cesti 41 v Ajdovščini ali telefonu 05 365 83 12. Is

Na sprejemu pri županu Občine Ajdovščina, Marjanu Poljšaku

Aljaž in Urban Valič, svetovna rekorderja

Župan Občine Ajdovščina je na sprejem povabil svetovna prvaka in rekorderja v jadralnem padalstvu, Urbana in Aljaža Valič, doma iz Plač pri Ajdovščini. Brata sta dober mesec nazaj, 7. decembra 2006 leta, v Južnoafriški republiki postavila nova mejnika v jadralnem padalstvu. Preletela sta 4 leta star rekord v prostem preletu Williama Gadda - 423 km, postavljen v Teksasu, preletela sta tudi 11 let star rekord v prostem preletu na napovedan cilj, postavljen v Braziliji.

Dva svetovna rekorda sta tako rekoč postavila v enem dnevu: 367 kilometrov v preletu na napovedan cilj ter 427 kilometrov v prostem preletu. Če tema rekordoma prištejemo še dosežek iz (zdaj že) lanskega poletja - poletja 2006 - svetovni rekord v disciplini cilj -

povratek - 257 km, potem imamo v Ajdovščini lastnika treh svetovnih rekordov!

Aljaž in Urban sta pilota jadralnega padala od leta 1999 ter dolgotletna člana domačega Jadralnega kluba Kovk.

Aljaž, slabo leto starejši od brata

Urbana, je postal član Slovenske reprezentance leta 2002, Urban pa leto kasneje. Preletimo nekaj njihovih najboljših uspehov v jadralnem letenju:

Aljaž je dvakratni prvak Slovenije za leto 2004 ter 2006; kar dvakrat zaporedoma je zmagal na odprtem prvenstvu na Poljskem - leta 2004 in 2005, prav tako je dvakrat zaporedoma - v letu 2005 in 2006 dosegel prvo mesto v Slovenski ligi, dvakrat prvo in enkrat drugo mesto na tekmovanju Ratitovec open, prvo mesto iz tekmovanja Caribbean XC Challenge 2006, zmaga na madžarskem državnem prvenstvu leta 2006 ...

Urban je leta 2004 slavil drugo mesto na Slovenskem državnem prvenstvu, istega leta je bil drugi na Poljskem državnem prvenstvu ter zmagal na tekmovanju v preletih v

Bolgariji. Osvojil je pokal Ratitovec open v letih 2004 in 2006, leto 2005 mu je prineslo tretje mesto v svetovnem pokalu PWC ekipno, lani pa je dosegel vrsto uspehov: 1. mesto na švicarskem odprtem prvenstvu, 2. mesto na tekmovanju Liga Slovenije, 2. mesto na tekmovanju Caribbean challenge 2006, zmagal je na Hrvaškem državnem prvenstvu ter osvojil drugo mesto na madžarskem prvenstvu.

To so veliki uspehi v ekstremnem športu, ki glas o Ajdovščini in Vipavski dolini raznašajo daleč po svetu. Župan Občine Ajdovščina, Marjan Poljšak, je bratoma čestital ter, poleg promocije naše dežele praktično po vsem svetu, poudaril tudi odličen zgled, ki ga Aljaž in Urban ponujata naši mladini. Brata sta pripovedovala o svojih avanturah, oče in mama Valič pa o

izkušnjah z letočima sinovoma, ki marsikdaj niso lahke. Uspehov se veselijo tudi kolegi iz društva Kovk, ki budno spremljajo uvrstitve fantov in jima pomagajo, kolikor se da. Nato pa se je med zbranimi gosti sprejema razvil zanimiv pogovor o, čeprav množičnem, za široko občinstvo slabo poznanem športu, ki zahteva veliko tehničnega znanja, dobro psihofizično pripravljenost ter, ne nazadnje, precejšnja finančna sredstva.

Kaj je Aljaža in Urbana pritegnilo in kaj ju še vleče v nebo? Morda je bila burja tista, s katero sta hotela poleteti, morda sta si vse te čudovite barve Vipavske doline hotela ogledovati od zgoraj... Pravzaprav pa je nadvse pomembno zgolj to, da sta poletela za svojimi vizijami, na poti pa sproti osvajata nove in nove cilje. Čestitamo! sh

3. redna seja Občinskega sveta

3. redna seja Občinskega sveta Občine Ajdovščina je potekala v četrtek, 25. januarja popoldan v sejni sobi občinske stavbe. Na dnevnem redu je bilo uvrščenih osem točk dnevnega reda, začeli pa so s točko Informacije in pobude.

Najprej so svetniki z nekaterimi pripombami preleteli odgovore na njihova vprašanja s prejšnje seje. Nato so zastavili nekaj novih vprašanj: kdo upravlja s športnimi površinami znotraj mesta Ajdovščina, kako preprečiti motoristom in avtomobilistom uničevanje gozdnih in poljskih poti, ki si jih v zadnjem času prisvajajo, koliko je bilo uničenega na račun vandalizma v zadnjih nekaj letih, ali bo v Ajdovščini poligon varne vožnje, ali bo Ajdovščina dobila info tablo, kdo je zadolžen za čiščenje Lokavščka, ki je napolnjen z blatom iz plazu Slano blato in druga, na katera bodo svetniki dobili odgovore v gradivu za prihodnjo sejo. Na vprašanje kdo skrbi za red na avtobusni postaji v Ajdovščini, pa je bil odgovor posredovan takoj. Dva vikenda pred sejo je namreč čiščenje avtobusne postaje prevzela Komunalno stanovanjska družba, tako da bo prvi vtis avtobus-

nih obiskovalcev Ajdovščine prijetnejši.

Nato je prišla na vrsto pomembna in obsežna debata o Odloku o proračunu Občine Ajdovščina za leto 2007. V uvodu je župan Marjan Poljšak poudaril, da je proračun primerno uravnotežen in usklajen. Zaradi spremenjene zakonodaje je naša občina nekoliko na boljšem - na račun enotnega izračuna glavarine za vse občine se je prihodkovna stran proračuna povečala za približno 174 milijona tolarjev. Skupni prihodki znašajo 4.244.625.046,00 sit oziroma 17.712.506,45 eur, kar je za 40% več kot je ocena realizacije v letu 2006. V letošnjem letu Občina Ajdovščina načrtuje pridobitev 670 milijonov tolarjev iz evropskih in državnih sredstev. Letošnjim prihodkom je potrebno prišteti še prenos sredstev iz lanskega leta v višini 404 milijone tolarjev, s katerimi bodo poplačane v lanskem letu začete investi-

cije. Do konca leta naj bi torej porabili za 4.646.917.718 tolarjev ali za 19.391.244,02 evrov proračunskih sredstev. Velik poudarek proračun daje investicijam, najpomembnejše so Izgradnja čistilne naprave na izviri Hublja ter obnova vodovoda do Ajdovščine ter Lokavec - Batuje v vrednosti dobrih 619 milijonov tolarjev; nadaljevanje ter zaključek gradnje OŠ Šturje - 525 milijonov tolarjev; komunalna infrastruktura PC Gojače - skoraj 143 milijonov tolarjev; sanacija ogrevanja in prezračevanja v ŠC Police - 69 milijonov tolarjev in druge. Odbori so na skupni seji po razpravi sklenili, da odlok podpirajo. Tudi svetniki so se po sicer precej dolgi razpravi odločili, da odlok večinsko podprejo tako v prvem, kot tudi v drugem branju.

Takoj po proračunu sta bila svetnikom v pregled ponujena pripravljena programa

kulture in športa za letošnje leto. Oba programa so svetniki brez večjih pomislekov sprejeli. Oba programa sta nadaljevanje tovrstne tradicije v občini Ajdovščina in ne prinašata večjih sprememb.

Med posebnimi gosti tokratne seje je bil predsednik Nadzornega odbora Občine Ajdovščina, ki je predstavil poročilo o pregledu poslovanja Komunalno stanovanjske družbe d.o.o.. Svetniki so se s poročilom in priporočili strinjali in naložili družbi, da odpravi neskladja.

Do konca seje je bilo podano še Poročilo o porabljenih sredstvih za volilno kampanjo za lokalne volitve, nato pa so sledile še premoženjsko pravne zadeve.

Gradiva in sklepi sej Občinskega sveta Občine Ajdovščine so v celoti objavljene na spletni strani Občine Ajdovščina www.ajdovscina.si.

Prilagodila sh

Občina Ajdovščina, Cesta 5. maja 6/a, 5270 Ajdovščina na podlagi 8. člena Statuta Občine Ajdovščina (Uradno glasilo št. 7/99, Uradni list RS, št. 2/02, 41/05, 92/05) Občina Ajdovščina objavlja

JAVNI RAZPIS ZA SOFINANCIRANJE PROGRAMOV ZA OTROKE IN MLADINO, HUMANITARNIH IN INVALIDSKIH ORGANIZACIJ TER DRUGIH NEPROFITNIH ORGANIZACIJ V LETU 2007

1. Neposredni proračunski uporabnik:
Občina Ajdovščina, Cesta 5. maja 6/a, 5270 Ajdovščina.

2. Predmet javnega razpisa:
Predmet javnega razpisa je sofinanciranje programov, ki se izvajajo na območju Občine Ajdovščina in sicer:

- A. programov za otroke in mladino
- B. programov humanitarnih in invalidskih organizacij
- C. programov ostalih neprofitnih organizacij.

3. Osnovna področja:

A. Programi za otroke mladino

Na področju programov za otroke in mladino se sofinancira:

- mladinske skupine, klube, društva ter druge organizacije, ki izvajajo programe namenjene spodbujanju kreativnosti in zadovoljevanju interesov mladih
- prireditve za mlade večjega obsega
- letovanja otrok do starosti 18 let
- enkratne denarne pomoči za učence, dijake in študente.

A 1. Splošni pogoji za sodelovanje na razpisu za sklop A

Na javni razpis za sofinanciranje programov za otroke in mladino, se lahko prijavijo izvajalci programov, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- imeti mora urejeno registracijo za izvajanje programov za otroke in mladino
- imeti mora zagotovljene materialne, prostorske in kadrovske pogoje za izvajanje prijavljenih programov
- dejavnost izvajalca programov in prijavitelja programi ne smejo biti profitni
- udeleženci razpisa morajo imeti stalno prebivališče v občini Ajdovščina.

Izjemoma se sofinancira tudi programe izvajalcev, ki nimajo sedeža na območju občine, v kolikor se program izvaja na območju občine in pomeni bistveno popestritev programov namenjenih mladim. Določba ne velja za prosilce, ki se prijavljajo na razpis pod točko A.2.c). enkratne denarne pomoči.

A. 2. Kriteriji za izbor programov

a) Programi in prireditve bodo ocenjevane po naslednjih kriterijih:

- število članov društva
- število udeležencev prireditve in kakovost programa
- število vključenih, čas trajanja programa in kakovost programa.

b) Letovanje otrok do starosti 18 let bo ocenjevano po kriterijih:

- število vključenih in čas trajanja programa,
- za udeležence s posebnimi potrebami (udeleženci s slabšim socialnim položajem oz. s posebnimi potrebami), se zagotovi višja sredstva.

Kot letovanje se ne štejejo izbirni predmeti v osnovni šoli ali šola v naravi. Letovanje mora trajati najmanj tri dni.

Prednost pri sofinanciranju programov bodo imela društva, ki izvajajo programe že več let in je njihova dejavnost namenjena zadovoljevanju širših interesov mladih.

c) Enkratne denarne pomoči
Denarne pomoči se dodeljuje:

- za izjemne dosežke nadarjenim učencem, dijakom in študentom
- za sofinanciranje dodatnega izobraževanja učencev, dijakov in študentov

Pogoj za dodelitev enkratne denarne pomoči je javno priznan uspeh ali izjemen dosežek v zadnjih dveh šolskih letih.

Kandidati dokazujejo izjemno nadarjenost oz. izjemne dosežke s priznanji, nagradami ali potrdili o izjemnih dosežkih s tekmovanj, potrdili o objavljenih delih, potrdili o sodelovanju pri znanstvenih raziskavah, umetniških razstvah ali koncertih, kritikami in recenzijami dosežkov na področju umetnosti ali s priporočili ustanove, ki jih priložijo k prijavi na razpis.

Dodatno izobraževanje je krajša oblika izobraževanja učenca, dijaka oziroma študenta v letu 2007.

Sofinancira se dodatno izobraževanje tistih učencev, dijakov, študentov katerih učni uspeh je bil v preteklem šolskem letu (2005/06) odličen, študenti pa morajo dosegati povprečne ocen 9 oziroma 10.

K prijavi je potrebno priložiti potrdilo o šolanju, dokazilo o izraženem interesu ustanove kjer se šolajo o udeležbi na dodatnem izobraževanju, dokaz o doseženem učnem uspehu, dokazilo o prijavi oz. o udeležbi na dodatnem izobraževanju.

B. Programi humanitarnih in invalidskih organizacij

Na področju humanitarnih in invalidskih organizacij se sofinancira:

- programe humanitarnih organizacij, s katerimi rešujejo ogrožene ljudi in življenja, lajšajo socialne in psihosocialne stiske in težave, izboljšujejo socialni položaj, preprečujejo poslabšanje socialnega položaja, preprečujejo poslabšanje zdravstvenega stanja oseb s kronično boleznijo, ustvarjajo možnosti za čim bolj kakovostno in samostojno življenje oseb s kronično boleznijo, izvajajo dejavnost tudi za druge človekoljubne cilje, dobrodelne organizacije in društva, ki izvajajo programe na področju socialne, varstva otrok in mladine, starejših občanov in organizacije za samopomoč.
- programe invalidskih organizacij, s katerimi se ugotavljajo interesi in zagovarjajo potrebe invalidov, načrtujejo, organizirajo in izvajajo programi, ki posameznim skupinam invalidov omogočijo aktivno sodelovanje in neodvisno življenje, sodelujejo pri preprečevanju in odpravljanju ovir v fizičnem in socialnem okolju, nudijo pomoč pri uveljavljanju potreb invalidov, preprečujejo in blažijo socialne ter psihične posledice invalidnosti, usposablajo invalide

za samopomoč, razvijajo socialne spretnosti invalidov in njihovo informiranost, zagotavljajo zagovorništvo.

B. 1 Pogoji za sodelovanje na razpisu za sklop B:

Na javni razpis za sofinanciranje humanitarnih in invalidskih organizacij, se lahko prijavijo izvajalci programov, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- imajo sedež v Občini Ajdovščina
- druge organizacije, ki so organizirane za več občin, katerih program se izvaja tudi na območju občine Ajdovščina in so vanj vključeni prebivalci s stalnim prebivališčem v Občini Ajdovščina
- organizacije, katerih program se ne izvaja na območju občine Ajdovščina, pod pogojem da so vanj vključeni tudi občani s stalnim prebivališčem v ajdovski občini
- imajo urejeno registracijo za izvajanje programov
- imajo odločbo o podelitvi statusa humanitarne, invalidske oziroma dobrodelne organizacije (če izvajalec nima urejenega statusa, predloži obvestilo o razvrstitvi po dejavnosti)
- imajo zagotovljene materialne, prostorske, kadrovske in organizacijske pogoje za izvajanje prijavljenih programov
- imajo izdelano finančno konstrukcijo, iz katere so razvidni prihodki in odhodki izvajanja programa, delež lastnih sredstev, delež javnih sredstev, delež sredstev uporabnikov in delež sredstev iz drugih virov.

B. 2 Ocenjevanje in kriteriji za izbor programov:

- a) Kriteriji za vrednotenje invalidskih organizacij:
 1. vsebina programa
 2. število članov
 3. sedež na območju Občine Ajdovščina.
- b) Za vrednotenje humanitarnih organizacij, ki se po Zakonu o humanitarnih organizacijah štejejo za organizacije za kronične bolnike se upoštevajo merila in kriteriji za oceno invalidskih organizacij.
 - c) Kriteriji za splošne dobrodelne organizacije in organizacije za samopomoč:
 1. število programov za posamezne ciljne skupine
 2. število ciljnih skupin, katerim je program namenjen
 3. število uporabnikov vključenih v programe.

C. Programi ostalih neprofitnih organizacij

Na področju programov ostalih neprofitnih organizacij se sofinancira programe, ki pomenijo bistveno popestritev življenja v Občini Ajdovščina z novostmi in kvaliteto in niso financirani iz drugih proračunskih postavk.

C. 1. Pogoji za sodelovanje na razpisu za sklop C:

- sofinancira se programe organizacij in društev, ki imajo sedež na območju Občine Ajdovščina. Izjemoma se sofinancira tudi programe izvajalcev, ki nimajo sedeža na območju občine, v kolikor se program izvaja na območju občine Ajdovščina in pomeni bistveno pope-

stritev programov neprofitnih organizacij.

- imeti morajo urejeno registracijo za izvajanje programov
- imeti morajo zagotovljene materialne, prostorske in kadrovske pogoje za izvajanje prijavljenih programov.

C. 2 Ocenjevanje in kriteriji za izbor programov:

- a) Kriteriji za vrednotenje programov neprofitnih organizacij:
 1. število članov, vključenih v društvo
 2. število vključenih v posamezen program in obseg programa, prireditve
 3. čas trajanja programa.

Prednost pri sofinanciranju programov bodo imela društva, ki izvajajo programe že več let.

4. Višina sredstev:

Okvirna višina sredstev namenjenih za sofinanciranje programov v letu 2007 je v višini sredstev iz leta 2006:

- A. za programe za otroke in mladino 34.009,35 €
- B. za humanitarne in invalidske organizacije 28.605,41 €
- C. za neprofitne organizacije 4.381,57 €.

Točna višina sredstev bo določena s sprejetjem proračuna občine za leto 2007.

5. Kraj, način in rok prijave:

Rok za oddajo vlog za programe otrok in mladine, humanitarnih, invalidskih in dobrodelnih organizacij ter ostalih neprofitnih organizacij je 28.02.2007.

Rok za oddajo vlog za pridobitev enkratne denarne pomoči za nadarjene učence, dijake in študente je 28.02.2007 za prvi krog sofinanciranja, 14.09.2006 za drugi krog sofinanciranja.

Prijave z zahtevano dokumentacijo, se pošlje po pošti ali odda na naslov Občina Ajdovščina, Cesta 5. maja 6/a, 5270 Ajdovščina, v zaprti kuverti z OBVEZNO USTREZNO OZNAKO PROGRAMA. V zgornjem kotu na prednji strani kuverte je treba napisati ne odpiraj - vloga in oznako programa. Na hrbtini strani pa polni naslov pošiljatelja. Šteje se, da je prijava pravočasna, če je bila oddana zadnji dan roka za oddajo prijave po pošti priporočeno ali osebno prinese na vložnišče Občine Ajdovščina, do 15. ure.

Prijavi se priložijo obrazci in drugi dokumenti navedeni v razpisni dokumentaciji, ki jo zainteresirani dobijo na sedežu Občine Ajdovščina in na spletnih straneh Občine Ajdovščina: <http://www.ajdovscina.si/>.

Nepravočasno oddanih prijav komisija ne bo upoštevala.

V primeru nepopolno izpolnjenih prijav s pomanjkljivo dokumentacijo, bo komisija prijavitelja pozvala, da vlogo dopolni. V primeru, da prijavitelj v roku vloge ne bo dopolnil, se vloga s sklepom zavrže.

6. Izid razpisa:

O izidu javnega razpisa bodo izvajalci obveščeni v roku 45 dni od izteka prijavnega roka. Z izbranimi izvajalci bodo sklenjene pogodbe.

Na podlagi 8. člena Statuta Občine Ajdovščina (Uradno glasilo št. 7/99, Uradni list št. 2/02, 41/05, 92/05) Občina Ajdovščina, objavlja

JAVNI RAZPIS ZA SOFINANCIRANJE PROGRAMA-POMOČ ODVISNIKOM IN NJIHOVIM SVOJCEM

Namen javnega razpisa je pridobiti ustrezen program za pomoč odvisnikom od prepovedanih drog in njihovim svojcem, ki ga bo Občina Ajdovščina sofinancirala. Občina Ajdovščina razpisuje program za obdobje 2007-2009.

1. Predmet javnega razpisa:

Vsebinska programa:

- pomoč in svetovanje odvisnikom od prepovedanih drog pri reševanju socialnih stisk, pravna odvisnikov na zdravljenje v visokopražnem programu ter pomoč pri njihovi ponovni vključitvi v okolje
- pomoč in svetovanje pri premagovanju socialnih stisk svojcev odvisnikov

Program se izvaja na območju občine Ajdovščina.

Čas in način izvajanja programa; program se izvaja kontinuirano skozi vse leto, dvakrat tedensko, v obsegu najmanj 80 ur mesečno.

II. Pogoji, ki jih morajo ponudniki izpolnjevati:

Na razpis se lahko prijavijo pravne in fizične osebe, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- da so registrirane za opravljanje dejavnosti socialnega varstva v RS ali imajo opravljanje dejavnosti socialnega varstva opredeljeno v ustanovitvenem aktu; dokazila: sklep sodišča ali odločbo upravne enote ali drugega organa o registraciji. Če se na razpis prijavi pravna ali fizična oseba, ki je na podlagi zakona pridobila dovoljenje za delo, lahko namesto ostalih dokazil dostavi odločbo o vpisu v register zasebnikov in pravnih oseb, ki opravljajo socialno varstvene storitve.
- da imajo izdelan program dela in cilje programa
- da se program že izvaja ob vložitvi prijave na javni razpis
- da imajo zagotovljen strokovni kader za izvedbo programa; dokazila: seznam in potrdila o usposobljenosti strokovnega kadra
- da izkazujejo pozitivno poslovanje v letu 2005, (računovodski izkazi),
- da proti prijavitelju ni uveden postopek prisilne poravnave, stečajni postopek ali postopek

likvidacije, in tudi ni prenehal poslovati na podlagi sodne ali druge prisilne odločbe (potrdilo sodišča),

- da imajo izdelano finančno konstrukcijo, iz katere so razvidni prihodki in odhodki izvajanja programa, delež lastnih sredstev, delež javnih sredstev, delež sredstev iz drugih virov

III. Kriteriji in merila za izbor programa:

Prijavljeni programi se bodo točkovali po kriterijih:

1. kvaliteta programa do 3 točke
2. usposobljenost izvajalcev do 3 točke
3. delež lastnih sredstev izvajalca programa do 2 točki
4. reference za izvajanje tovrstnih programov do 2 točki

Občina Ajdovščina bo program sofinancirala največ do 80 % vrednosti programa oz. največ v višini 8.345,85 €.

IV. Način in roki za oddajo vlog

Rok za prijavo programov je 20.2.2007. Prijave v zaprti kuverti z oznako Program - pomoč

odvisnikom in njihovim svojcem, ne odpiraj in naziv prijavitelja, se pošlje po pošti ali odda na naslov Občina Ajdovščina, Cesta 5. maja 6/a, 5270 Ajdovščina. Šteje se, da je prijava pravočasna, če je bila oddana zadnji dan roka za oddajo prijave po pošti priporočeno ali osebno oddana v informacijsko pisarno občinske uprave do 15. ure. Nepravočasno prispelne ponudbe bodo vrnjene ponudnikom, zato mora biti na hrbtini strani vsake pošiljke označen pošiljatelj.

Prijavi se priložijo dokumenti navedeni v razpisni dokumentaciji, ki jo zainteresirani dobijo v informacijski pisarni Občine Ajdovščina ali na spletni strani; www.ajdovscina.si, razpisi.

Dodatne informacije lahko predlagatelji dobijo na tel. (05) 365 91 22 - Erika Zavrnik.

Komisija bo pravočasno prispelne vloge odprla dne 22.2.2007. Odpiranje ne bo javno.

V. Sklep o izbiri programa bo izvajalec prejel v roku 15 dni po roku za oddajo prijave. Z izbranim izvajalcem bo sklenjena pogodba o sofinanciranju.

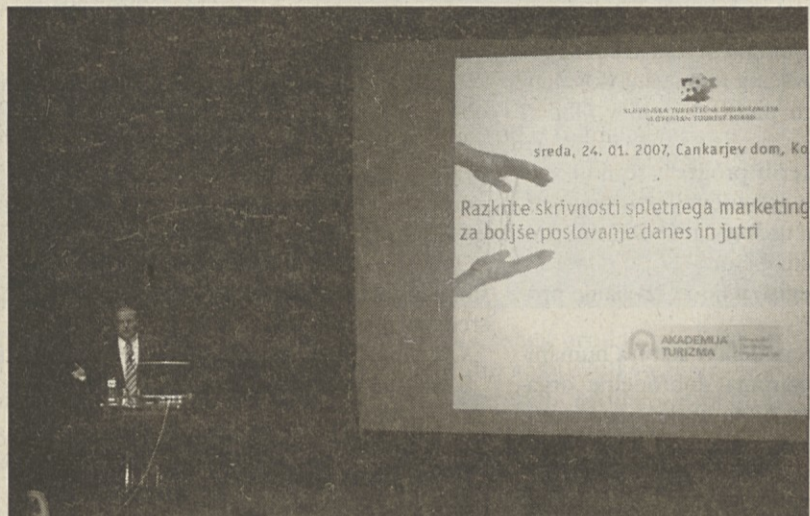
OBČINA AJDOVŠČINA

NOVICE S TIC AJDOVŠČINA

Internet, široko odprta vrata v svet

Sodelavki TIC Ajdovščina sva se konec januarja udeležili seminarja o spletnem marketingu, ki ga je v okviru mednarodne konference ENTER za turistične delavce in podjetja organizirala Slovenska turistična organizacija. Na mednarodni internetni konferenci se je namreč kar trlo strokovnjakov iz različnih področij spletnih tehnologij, kar je veljalo izkoristiti.

Pod naslovom »Razkrite skrivnosti spletnega marketinga za boljše poslovanje danes in jutri« se je predstavila vrsta strokovnjakov, pa tudi strokovnih sodelavcev podjetij, ki v sodobnem

času stavijo na spletni marketing. Uvodoma pa sta slušatelje pozdravila tudi mag. Marjan Hribar iz Direktorata za turizem pri Ministrstvu za gospodarstvo ter direktor Slovenske turistične organizacije mag. Dimitrij Piciga. Nova znanja bodo koristila tudi spletnim stranem Občine Ajdovščina in TIC Ajdovščina, ki jih urejava sodelavki TIC-a. Če pa bi želeli izvedeti podrobnejše vsebine iz seminarja, če morda postavljate lastno spletno stran, pa se vam zastavljajo vprašanja ali, če imate kakršnokoli vprašanje iz področja interneta ali spletnega trženja ter se ukvarjate s turizmom, potem ste dobrodošli na TIC Ajdovščina.

Sanda in Kristina

Marija Stibilj

V vasi Gradišče pri Vipavi se je v zimskem času leta 1917 rodila v revni in zavedni družini Marija Ferjančič - poročena Stibilj.

Imela je še sestro in brata. Zelo mlada je odšla služiti v Trst. V drugi svetovni vojni je bila zaprta v Italijanskih zaporih. Fašisti so jih preganjali, ker je njen brat sodeloval v NOB - poznani Nanoški bitki, postal je narodni heroj Ferjančič Anton - Zvone. V Ajdovščini si je ustvarila družino. Mož je bil šofer. Imela sta štiri sinove in dve hčeri. Zelo mlada je odovdela. Trije sinovi bdijo nad njenim zdravjem in ji krajšajo jeSENSKE dneve življenja du

Nov reanimobil

Služba nujne medicinske pomoči je še kako pomembna in potrebna storitev na območju zgornje Vipavske doline, kjer nam poleg običajnih zgod in nezgod kakšno ne prav lepo »zakuhajo« tudi naravne ujme, z zimsko burjo in poletno požarno ogroženostjo na prvih dveh mestih.

Zdravstveni dom Ajdovščina je službo nujne medicinske pomoči pričel razvijati v letu 1998, takrat so bili zgrajeni prostori za omenjeno dejavnost, medtem ko je bila potrebna oprema nabavljena postopno. Vse do leta 2002 je bila služba vezana na izposojeno avtomobila - reanimobila ter zdravstvenega tehnika-voznika v Zdravstvenem domu v Novi Gorici. S prvim lastnim reanimobilom in usposobljeno ekipo je služba laže »zadihal«.

DecembralanipajeZdravstveni dom Ajdovščina prišel do še enega avtomobila, kar pomeni korak naprej v razvoju službe nujne medicinske pomoči v Ajdovščini. Vrednost novega reanimobila je znašala 20.000.000 sit. Približno polovico sredstev je zagotovil zdravstveni dom sam, Občina Ajdovščina je prispevala 5.000.000 sit, 3.000.000 sit pa so prispevali donatorji.

V petek, 19. januarja, je v Zdravstvenem domu Ajdovščina potekala predstavitev novega vozila. Med prisotnimi so bili tudi predstavniki farmacevtskega podjetja Krka, predsednik upra-

ve in generalni direktor podjetja, Jože Colarič, je priložnost izkoristil za slovesno predajo čeka v vrednosti 4.200 evrov (milijon tolarjev), kot prispevek podjetja k nakupu vozila. Gospod Colarič se je zahvalil osebju zdravstvenega doma za dobro sodelovanje. Krka je po tržnem deležu daleč največje domače farmacevtsko podjetje, prisotna tako na domačem, kot na tujih trgih - v zadnjem času izrazito širi trge v tujini - to pa so tudi razlogi za visoko donacijo.

Krajša slovesnost je bila hkrati tudi priložnost za predstavitev službe nujne medicinske pomoči. Nekaj zanimivih števil je preletela strokovna direktorica Zdravstvenega doma Ajdovščina, Katja Šostarič-Likar. Služba pokriva območje zgornje Vipavske doline ali 352 kvadratnih kilometrov veliko območje, z najnižjo nadmorsko višino 70 metrov in najvišjo 900 metrov. Odzivni čas službe je povprečno 3 do 4 minute, ob koncih tedna pa se zaradi dežurnih zdravnikov ta čas še skrajša. Število intervencij se je v zadnjih letih

nekoliko znižalo: v letu 2003 je služba posredovala 528-krat, v letu 2004 384-krat, v letu 2005 377-krat, lani pa 349-krat. Zato pa narašča število intervencij pri prometnih nesrečah: leta 2003 je bilo takšnih nesreč 51, v letu 2004 47, v letu 2005 43, lani pa so domači reševalci posredovali pri kar 61 prometnih nesrečah na območju zgornje Vipavske doline. Dejavnost službe nujne medicinske pomoči financira država, vendar še vedno ne v celoti. Nemoteno delovanje službe zagotavlja zdravstveni dom iz drugih lastnih sredstev, delno pa pri financiranju sodelujeta tudi obe zgornjevipavski občini.

Nov reanimobil in strokovno usposobljena ekipa, ki svoje znanje skozi leto večkrat obnavlja in dopolnjuje, so dobrodošla pridobitev na področju zdravstvene varnosti v naši dolini.

SH

Hvala donatorjem, ki so Zdravstvenemu domu pomagali nabaviti nov reanimobil:
Abanka Vipava, Hranilnica in posojilnica Vipava, Zavarovalnica Triglav, Nova KBM, Telekom, KSDAjdovščina, SRC.SI, Lekarna Ajdovščina, Adrijamed Ljubljana, Eurofer Ajdovščina, Infonet Kranj, Petrič d.o.o. Ajdovščina, Castrum Ajdovščina, Taxa d.o.o. Ajdovščina, Keting d.o.o. Ajdovščina, Damles d.o.o. Dobravlje, Lozej d.o.o. Ajdovščina, Pipistrel d.o.o. Ajdovščina, Velikonja Jolanda s.p., Obrtna zbornica Ajdovščina, Krka Novo Mesto, Korum d.o.o. Ljubljana, dr. Gorkič d.o.o. Logatec, Fructal Ajdovščina.

GA d.d.
Gospodinjstvi Aparati
in zabavna elektronika

V AKCIJI ZA VAS!

<p>Sušilni stroj BLOMBERG TKF 7330</p> <p>7 kilogramsko polnjenje Kondenzacijsko sušenje Senzorsko sušenje - Fuzzy logic Časovnik z zamikom vklopa Boben iz nerjavečega jekla Osvetlitev bobna Energijski razred C 3 leta garancije</p> <p>439.90 EUR 105.439,00 SIT</p>	<p>Vgradna pečica in plošča GORENJE B 3570 in ECT 640</p> <p>4 highlight hitra kuhališča Upravljanje plošče na dotik Ventilatorska pečica Gril, elektronska ura Hlajeno ohlajeno pečice Prostornina pečice - 53 litrov Energijski razred A 5 let garancije</p> <p>629.90 EUR 150.949,00 SIT</p>	<p>Pomivalni stroj BOSCH SGS 46 M12EU</p> <p>Kapaciteta - 12 pogrinjkov 4 programi in 4 temperature Senzorsko pomivanje-Fuzzy logic Časovnik z zamikom vklopa Električni Aquastop Poraba vode - 12 litrov Energijski razred A / A / A 5 let garancije</p> <p>469.99 EUR 112.428,00 SIT</p>
---	--	---

GA VIPAVA Goriška cesta 13, 5271 VIPAVA (V FAMA CENTRU) Tel: 05 / 366 56 65 GSM: 041 / 67 87 59

OBČINA AJDOVŠČINA, Cesta 5. maja 6a, 5270 Ajdovščina
tel.: 05-3659110, fax: 05-3659130, e-mail: obcina@ajdovscina.si,
www.ajdovscina.si razpisuje

JAVNI, ANONIMNI, URBANISTIČNO-ARHITEKTURNI NATEČAJ ZA OBMOČJE POKOPALIŠČA V AJDOVŠČINI

Dvig natečajnega gradiva je možen od 7.2.07 do 8.3.07, od 8.00 do 12.00, osebno pri razpisovalcu natečaja ali po pošti, s potrdilom o plačilu v višini 50€ na področju EZR Občine, št.: 01201-0100014597. Na istem naslovu si je možno gradivo tudi ogledati (v uradnih urah). Kontaktna oseba in skrbnica je Marica Žen Breclj, tel. 05-3659136. Rok za dostavo pisnih vprašanj je do 16.3.2007. Vsebinska vprašanja se pošljejo izključno v pisni obliki na naslov Občine Ajdovščina po pošti, po faxu ali po elektronski pošti.

Rok za oddajo natečajnih del je: osebno do 10.4.2007 do 12. ure, ali po pošti, v tem primeru velja datum oddaje s tem, da je potrebno o oddaji obvestiti skrbnika po elektronski pošti.

Naslov, za oddajo natečajnih elaboratov:
Občina Ajdovščina, Cesta 5. maja 6a, 5270 Ajdovščina

Furlan
ELEKTRO SERVIS

Dejan Furlan
Podraga 18

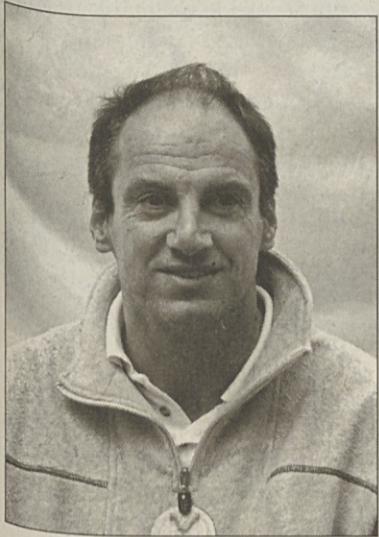
031/659-203

Servis in montaža

- * hladilnih naprav
klima naprav
toplotnih črpalk
- * gosp. aparatov
pralnih strojev
pomivalnih strojev
hladilnikov

Aleksander Lapajne

»Rojen sem 29.7. 1961. Do mojega šestega leta smo živeli v Volčji Dragi, potem pa do moje poroke, v Novi Gorici. Mama Angela je Notranjka iz Nove Sušice pri Pivki, očetova družina pa se je z Notranjske selila na Dolenjsko v Gotenico. Po šolanju je dobil službo v Neverkah, kjer sta se tudi spoznala. Imam tri leta starejšega brata Igorja, ki je bil v mladosti atlet, zdaj pa že veliko let uspešno deluje kot atletski trener (ob redni službi seveda). Osnovno šolo in gimnazijo sem končal v Novi Gorici, potem pa šel na, zame najbrž edino možno, Fakulteto za šport. V stanovanjskem bloku, kjer sem od šestega leta živel v Novi Gorici, je šport zaznamoval naš vsakdan. Ko je katerikoli šport zaradi tekmovanj na najvišji ravni imel zaradi aktualnosti večjo medijsko pozornost, smo se v tem istem športu primerjali tudi sami, pa naj je to bil namizni tenis, ali hokej, dirke s kolesi, ali nogomet. Tekmovanja so potekala tudi med ulicami. Nekoč je imel naš blok dvoboj z neko drugo družino v boksu, seveda v več kategorijah, pač tako kot na olimpijskih igrah. Hodil sem v peti ali šesti razred. Ta dvoboj je bil prekinjen in končan že v moji kategoriji. Ko sem svojega nasprotnika, namesto z oblepljeno spužvo, ki naj bi predstavljala boksarsko rokavico, nasprotnika v svojem smrtnem strahu, da je ne dobim po nosu, ki ga je resnici na ljubo težko zgrešiti, po obratu, najprej kresnil po glavi s komolcem, potem pa še s pestjo. Starejši so ugotovili, da je boksarsko srečanje morda malce prenevarno. Od 1987 do 1990 sem bil zaposlen v ŠC Police, potem pa na osnovni šoli Danila Lokarja, kjer sem še danes. Živim v Ajdovščini z ženo Mojco in sinom Janu[em].

Aleksander, rekel bi, da si športnik z dušo in srcem...pomembno se mi zdi srce, čeprav so še kako potrebne mišice. Kje so začetki, prvi zaresen trener, se spomniš prvega gola, ki si ga dal, morda najlepšega, najpomembnejšega...

V rokomet me je na osnovni šoli kot petošolca vpeljal Jože Smrdelj, leto pozneje pa nas je pod svoje okrilje prevzel Dušan Kokalj, ki je v tem burnem najstniškem obdobju odigral najpomembnejšo vlogo z vidika odnosa do športa. Naučil nas je odgovornosti, ki jo imaš do ostalih soigralcev, odnosa do vadbe, če hočeš doseči nadpovprečen rezultat, nepopustljivosti, tudi ko ti gre slabo...Golov je bilo kar nekaj, še posebej v osnovnošolskem obdobju, ko sem imel nalogo »več streljati«. Najpomembnejši pa je verjetno bil dosežen iz sedemmetrovke, ki je odločala o naslovu državnega prvaka na tekmi s Slovanom. Spomnim se, da niti malo nisem dvomil, da bom zadel. Verjetno bi me bilo danes bolj strah. Po tistem голу nam je v obzoru stekel tudi Matjaž Tominec, takratni igralec Slovana in eden najboljših srednjih igralcev v Jugoslaviji ter poznejši selektor slovenske reprezentance, a tako nesrečno preskočil ograjo, da se je poškodoval.

Kje vse si metal rokometno žogo, si že v svojem (aktivnem) času povohal prihajajoči »profesionalizem«...

Potem, ko smo pod vodstvom Braneta Jazbarja kot RK Lipa 1981 osvojili 1. mesto v slovenski članski ligi, sem dve sezoni igral v ljubljanskem Slovanu, ki je takrat nastopal v 1. jugoslovanski ligi. Liga je bila praktično profesionalna, sam pa sem kot mlad igralec dobival le solidno štipendijo, kar je bilo dovolj, da starši niso imeli prevelikih stroškov za moj študij. Za približek pa smo mi Primorci včasih igralcem iz vzhodnejših republik prodali še kak kilogram kave. To so bili časi, ko smo kavo dobivali v omejenih količinah, mi pa smo bili na zahodni meji, kjer je nikoli ni zmanjkalo - Italija...V sezoni 86/87 sem igral še pri Celju v takratni 2. jugoslovanski ligi, po vrnitvi domov pa sem se v Ajdovščini zaposlil.

Vsi so te cenili kot igralca, še bolj pa se mi zdi, da kot prijatelja in »Človeka«, igral is z mnogimi facami ajdovskega rokometu, bili ste prava klapa in ne le ekipa...

V ekipnem športu se brez velike kohezivnosti ne more narediti ničesar. Nas je Kokalj zbral skupaj v obdobju, ko lahko skleneš najtrdnije vezi v medsebojnih odnosih. Več let smo bili vsakodnevno skupaj v dobrem in slabem. Življenjske poti se kasneje razidejo, a sledi v človeku ostanejo za vedno in še danes, ko imam težave vem, da mi bodo fantje s tiste slike pomagali.

Kaj se je zgodilo, kaj je bilo ključnega, da je rokometno mesto Ajdovščina postalo provinca; vzrok, povod...posledica...?

Ko je Fructal v začetku devetdesetih let prevzel sponzorstvo v moškem rokometnem klubu, se je obetala vzpostavitev stabilnega prvoligaša. Vendar pa je trdne sisteme, kjer mora skladno in z istim ciljem delovati veliko ljudi, težko zgraditi. Še težje pa je to trdnost ohranjati, še posebej, če so pričakovanja nerealna in previsoka. Išče se krivca za neuspeh, vsak pa ga seveda išče izven sebe in razprti so tu. Ker nimaš dobro organiziranega dela z mlajšimi, saj si vso energijo in sredstva vložil v morebitni uspeh članskega moštva, z dragimi, a povprečnimi igralci iz drugih okolij...Teh ne moreš zamenjati z domačimi. Ti bi morebitno slabšo kvaliteto močno preseglji z veliko večjo pripadnostjo moštvu, navdušenjem in bojevitostjo.

Tvoja trenerska pot, kje si začel, kako si prišel v reprezentanco kot pomočnik Tomincu, Markoviču... Saj niti ne vem vseh in katerih. Kateri ti je pustil največ prostora v spominu...?

Začel sem z najmlajšimi v okviru svoje zaposlitve v ŠC Police in se že s to prvo generacijo uvrstil v finale državnega prvenstva za starejše dečke. Pozneje, ko sem delal na šoli pa sem treniral različne starostne kategorije in tudi člansko ekipo. Kot pomočnik sem delal z mladinsko reprezentanco, za kondicijski del treninga pa me je prosil tudi dr. Šibila, ki je deloval v Trstu. Ta ekipa se je takrat senzacionalno uvrstila v Ligo prvakov. Ko je Tominec (to je tisti, ki se je nekoč zaradi mene poškodoval) postal leta 2000 selektor slovenske reprezentance, mi je ponudil mesto pomočnika. Tako sva z Matjažem sodelovala na SP v Franciji 2001, Sredozemskih igrah v Tuniziji 2001 in na EP na Švedskem 2002. Potem so me k sodelovanju povabili še Markovič, Tiselj in Ivezić. Vsi so mi popolnoma zaupali, kar je bila zame še dodatna motivacija za delo in intenziven študij, predvsem pa zelo velika odgovornost. V vrhunskem športu je pač tako, da je s kondicijskega stališča območje v katerem je delo

optimalno, zelo ozko. Nevarno je, da izgubljaš čas in energijo za balast, prav hitro pa se lahko zgodi, da je obremenitev za posameznika prevelika in pride do poškodbe. Zato sem vsak tvegan trening na pripravah najprej opravil sam, šele nato so ga igralci. Če pa sem hotel vse to zdržati, sem se moral kak teden pred začetkom priprav z intenzivnim treningom pripraviti tudi sam.

Kakšen dober utrinek pri delu z najboljšimi rokometniki Slovenci...?

Najlepši trenutki pri delu z reprezentanti so, ko vidiš, da ti je igralec hvaležen, da se trudiš z njim. Ko pride po treningu in te vpraša za pomoč pri dodatni vadbi. Včasih pa čutiš, da te ima igralec za nasprotnika (si pač trener, ki je njegov »naravni« sovrážnik), čeprav se še tako trudiš, z dejanji in besedo, da bi ga prepričal, da mu hočeš biti prijatelj in da mu želiš le najboljše.

Včasih se zdi, da jim je (jim še?) manjka reprezentančnega žara, pripadnost slovenski rokometni »družini«?

Na srečo sem bil trener tudi, ko temu ni bilo tako. Na pripravah in samem tekmovanju na EP 2004 v Sloveniji, je bila pri vseh igralcih vseskozi prisotna brezpogojna pripadnost istemu cilju. Isto velja tudi za priprave in tekmovanje mladinske reprezentance za EP 2002 in SP 2003, ko smo osvojili medalje.

Drugače pa se je res prevečkrat dogajalo, da so se želje in zahteve nas trenerjev precej razlikovale od hotenj in obnašanja nekaterih igralcev. To je pripeljalo do napetosti in tihih bojev, kdo bo koga, kar v športu nedvomno vodi v neuspeh. Jaz sem na eni strani doživljal frustracije, ker sem delal s profesionalci, ki so bili velikokrat precej manj motivirani kot naši nasprotniki, na drugi strani pa sem bil v konfliktni situaciji, saj ima delo z reprezentanco Slovenije v moji hierarhiji motivov zelo visoko mesto, a drugačen, zame nesprejemljiv odnos do dela s strani nekaterih, me je odvrčal od tega, da bi še delal z njimi.

Danes delaš z mladimi Ajdovci, bomo spet gledali vrhunski roko-

met v našem malem mestu, morda tudi ženski, usahnila sta eden za drugim...

Trenutno delam z najmlajšimi kategorijami. V eni od njih igra tudi moj sin in veliko mi pomeni, da sva tisti dve uri in pol na dan zagotovo skupaj. Da je ta generacija tudi tekmovalno uspešna, je le še dodatno zadovoljstvo. Tudi pri starejših dečkih, kadetih in članih je nekaj fantov, igrajo kvaliteten in srčen rokomet, ki te ne pusti ravnodušnega in je vreden ogleda. Ženski klub ima možnost, da v prihodnosti stopi korak naprej, saj je, kot se zdi, pri delu z najmlajšimi v svoje roke vajeti vzela Ana Žigon in bi s pomočjo Mojce Volk in Anuše Nešković iz množice deklic, ki prihajajo k vadbi, lahko ustvarile novo odlično generacijo.

Kaj bi bilo najprej potrebno postoriti, mimo prepotrebnih sponzorjev in seveda »soldov«?

Vsekakor je najpomembnejše, da kvalitetno delamo s svojimi igralci. Vendar pa bodo najboljši odšli, če jim ne bomo nudili najosnovnejših pogojev, to je kvalitetno vsakodnevno vadbo, da bodo lahko še napredovali. Da klub sploh obstaja gre zasluga predvsem staršem, ki s svojim prispevkom (članarina, prevoz na tekme...) omogočajo, da delujemo. Svoje ime je za normalno delovanje kluba izpostavil Tomo Čermelj, prizadevamo pa si, da bi vendarle sklicali skupščino in si zastavili nove smernice razvoja. Stvarnost je taka, da moramo praktično vsa sredstva, ki jih po razporeditvi med društva iz občinskih sredstev dobi klub, to je blizu 10.000 EUR, takoj »dati« Zavodu za šport Police, za plačilo telovadnice. Ker je število terminov omejeno, vadijo na istem igrišču istočasno tudi štiri starostne kategorije, kar je za rokometno panogo strokovno nesprejemljivo, vendar pa drugega izhoda ni in vse kaže, da drugače tudi v prihodnje ne bo. Vse najštevilčnejše panoge v Ajdovščini: futsal, ženski rokomet, moški rokomet, košarka, ki tudi ni več le moška, prav tako nogometni klub, potrebujejo za vadbo in tekmovanje površino igrišča velike telovadnice. Z novogradnjo v Šturjah, ki bo precej manjše površine, se torej prostorskega problema ekipnih športov v Ajdovščini ne bo niti za malo omililo.

Vem, da si tudi glasbena duša, spomnim se, ko smo zapeli, nežno in občuteno, tudi s tvojo ženo...Te glasba še potegne in kakšna...?

Včasih sem si velikokrat zapel in zabrenkal, zdaj pa sem neprestano v neki dirki, neprestano nekam hitim in neprestano si mislim, da sem dolžan nekaj storiti, izpolniti obljubo, naštudirati to ali ono... zadnja pesem, ki sem se je naučil je Grobanova You Raise me up, ki sem jo poslušal na lanskem EP v Švici.

Aleksander, imaš na zalogi kakšno dobro anekdotico iz

osebne ali športne kariere, lahko tudi hec ali vic?

Morda se mi je najbolj nenavadna športna dogodivščina zgodila na turnirju republiških mladinskih reprezentanc v Kaču, v Vojvodini. Z reprezentanco Črne gore, ki je bila zelo močna, bi morali za uvrstitev v finale zmagati s štirimi goli razlike. Šlo nam je kar dobro in v drugem delu smo že povedli za dva gola. Na igrišču se je odvijala prava bitka za vsak gol, nakar so v nekem trenutku na presenečenje vseh, vsi Črnogorski igralci stekli proti tribuni ter se stepli z gledalci. Trener Markovič (ta s katerim sva bila skupaj 2003 na SP na Portugalskem), nas je poklical v gol, čez nekaj trenutkov pa je napovedovalec sporočil, da je tekma registrirana z rezultatom 10:0 za Slovenijo. Naslednji dan smo igrali z domačo reprezentanco v finalu. A kakšno presenečenje. Cela dvorana, kakih 3000 ljudi, je navijala za Slovenijo. Mi smo namreč edini prebivalci po hišah pri domačinih in vzeli so nas bolj za svoje, bolj kot svojo reprezentanco. **Gotovo spremljaš svetovno prvenstvo**

v Nemčiji? Tvoji vtisi?

V Nemčiji na svetovnem prvenstvu v rokometu potekajo odločilni boji za najvišja mesta. Prvenstvo po odmevnosti v svetu močno presega vsa dosedanja velika tekmovanja v tem športu. Kljub izredno zgoščenemu urniku, najboljše reprezentance iz dneva v dan prikazujejo vrhunske predstave, ki so zaradi visoke dinamike, tehničnega mojstrstva, dramatičnosti in nepopustljivosti vseh akterjev, zanimive tudi za tiste, ki jim ta šport ni najbližji.

Od naših fantov smo navkljub težavam, ki so jih spremljale, vsi skupaj pričakovali nekaj več, vendar pa moramo biti z uvrstitvijo med najboljših deset na svetu vendarle zadovoljni, saj bo večina sedanjih reprezentantov dosegla igralsko zrelost šele čez nekaj let, če le ne bodo tudi oni zavračali vabila selektorjev.

Po sedmih tekmah je bila edina neporažena na prvenstvu reprezentanca Hrvaške, kar pa še zdaleč ne pomeni, da bo v tako hudi konkurenci slavila tudi na koncu tekmovanja.

Povsem pravilna napoved Aleksandra Lapajmeta, saj je napoved zapisal dan pred tekmo, ki so jo Hrvati izgubili, z njo pa tudi polfinale in še kaj...

Klepetal Ivan Mermolja

Novoletno srečanje vipavskih upokojencev

»Bilo nam je lepo«

V prelepem okolju Vipavskega hrama se je 30. decembra novoletnega srečanja udeležilo več kot 140 upokojencev vipavskega Društva. Če bi bil prostor večji, bi jih gotovo bilo še več, saj so rezervacije hitro pošle.

Posebno pozornost so na srečanju namenili zlatoporočencem, ki so v družbi praznovali svoj visok skupni jubilej. Slavljenici so ob tej priložnosti prejeli plaketo Zveze društev upokojencev Slovenije in stensko uro z ročno izdelanim motivom iz Vipave. In kdo vse so vipavski »zlati«: Elvira in Peter Bago, Majda

in Ciril Skapin, Marija in Cveto Kete, Marica in Franc Berginc ter Breda in Jože Butinar. Vsi ti pari so iz Vipave. Pa še: Marija Magdalena (Majda) in Karla Jamšek iz Lož, Silvestra in Danijel Lavrenčič iz Podrage ter Vida in Stane Božič iz Poreč.

Veliko veselja in zanimanja nam je povzročil bogat srečelov, do-

bitke so prispevali številni sponzorji, ki so bili izredno radodarni. Pristrčna hvala! Hvala tudi osebju Vipavskega hrama in vsem »garačem« iz našega Društva, v imenu vseh, ki smo se imenitno zabavali. Če bi nas kdo gledal od daleč, ne bi verjel, da ob dobri hrani, odlični kapljici, živi glasbi in plesu »delajo« upokojenci. Bravo mi!

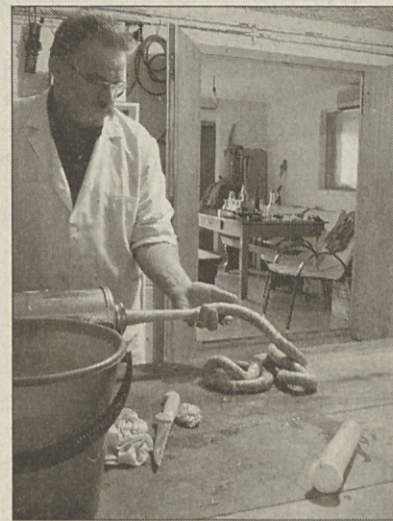
»Bivšim sodelavcem bi na vprašanje, kaj bom v »penziji« delala, brez oklevanja rekla: Ni mi žal, da sem članica Društva upokojencev Vipava. V enem letu sem z njimi doživela toliko lepih trenutkov, srečanj in sklenila novih poznanstev. Spoznala sem vesele in prijazne ljudi, ki jim druženje in prijateljstvo veliko pomenita. Kjerkoli smo iz naše sredine odmeva pesem. Ne ustavi nas nobena ovira. Skratka: Lepo nam je!«

Francka Rančič

Zime ni od nikoder

Koline pa so tu!

Kje so tisti časi, ko smo bili otroci vsi na trnih, če so domači objavili: Jutri koljemo! Najprej nas je spreletel srh ob prihajajočih trpečih glasovih pujsa, ki smo ga futrali skoraj leto dni in skrbeli za njegov kolikor toliko čist hlev ter ga tudi vzljubili, nekoliko olajšanja je prinesla misel na dobrote, ki nas čakajo: prata, klase, mulce (sladke krvavice)...Včasih je živ žav trajal ves dan, prišli so tudi sosedje in sorodniki.

Danes vse teče hitreje in brez posebnih zagat. Mesarji in pomočniki so utečene ekipe, vse pripomočke in potrebna orodja

imajo pri roki, vse teče kot namazano. Še zijal je vse manj. Malokdo je zadovoljen, če ima prašič na sebi preveč mastno suknjo. Včasih je bila debelina maščobe merilo prizadevnosti in pridnosti gospodinje, danes pa se vzrejajo pasme, ki morajo »dajati« predvsem meso. Svinjska mast v modernih kuhinjah je prej izjema kot pravilo.

Ampak čas kolin ima še zmeraj svoj čar. Na vasi še prav posebej, čeprav danes malokdo še premore svoj svinjak. Prašiča se preprosto kupi in zakolje pri vzrejnikih, ostalo pa postori doma. Na Brjah smo bili deležni kolin pri Vinkotu, mojstru svojega poklica, zvesti pomočnik pa je bil sosed Ivan. Delovala sta kot uglasi stroj.

Ivan Mermolja - Iče
fotke iče

Kemija čarovnija

Vzgojno osebje vrtca na Ribniku želi. Poleg rednega dela, program obogatiti s pestrimi novimi vsebinami. Zato v hišo vabijo zunanje sodelavce in starše, ki se ukvarjajo z različnimi dejavnostmi v društvih ali opravljajo zanimiv poklic. Nazadnje so najmlajšim predstavili kemijo kot igrivo čaranje, kjer so bili asistenti kar otroci sami.

V ponedeljek, 8. januarja so tako povabili profesorico kemije in biologije, sicer Aljaževo mamo, ki je malčkom prikazala kemijske re-

akcije kot igrivo čaranje. Pri tem so ji, kot asistenti s čarobno paličico, pomagali otroci, stari štiri do šest let. Skupaj so pričarali ples špage-

tov, barve, ogenj, rože, zasneženo drevo, meglo... Otroci zaenkrat vprašan zakaj? Še niso postavljali, saj so zlahka verjeli v moč čarobne paličice in važno je bilo, da je čarovnija (reakcija) uspela. Vsaka uspela akcija je otroke nasmejala, zbudila začudenje in spontane pripombe, kot: »Ta pej zna rejs čarat!« Nekaj »čarovnij« je ostalo v vrtcu še par dni, da so lahko opazovali spremembe, ki so se še dogajale.

Cilj eksperimentiranja, predstaviti kemijo na zanimiv način, je bil dosežen. Morda pa bo prav to prvo srečanje malčkov s kemijo, koga izmed njih spodbudilo, da se bo odločil za študij sicer manj priljubljenega naravoslovja.

O tem pa bomo morda brali v Latniku čez deset, petnajst let.

Bojana Doljak

Novoletna voščilnica

Komaj dobro smo zakorakali v 007, že smo bili povabljeni na prijeten koncert - Društvo upokojencev Ajdovščina je namreč v petek, 12. januarja, v Dvorani prve slovenske vlade v Ajdovščini priredilo celovečerni koncert, namenjen kot novoletno voščilo vsem občankam in občanom Ajdovščine.

Skozi večer so se na odru zvrstili kar štirje zbori: Ženski pevski zbor Javornik - Koroška Bela, Ženski pevski zbor DI in DU Logatec, Moški pevski zbor DU Šempeter in Ženski pev-

ski zbor "Večernica" DU in DI Ajdovščina. Obiskovalci so bili zelo zadovoljni. Gostujoče pevce pa so člani Društva upokojencev Ajdovščina popeljali na sprehod okoli obzidja naše Castre ter na

ogled Pilonove galerije - kot vodič se je tokrat izkazal prof. Pavel Bogataj. Po končanem koncertu pa so jih pogostili. Gostje so se iz Ajdovščine proti domu vračali z odličnimi vtisi, domači upokojenci pa so dobili dodatno nalogo - pevcem bodo na njihovo željo organizirali celodnevni ogled Vipavske doline.

To je bila že druga Novoletna voščilnica Društva upokojencev Ajdovščina, umeščena v prve dni prvega meseca v letu, ko prireditve in dogodki bolj poredko kapljajo na kulturne koledarje. Zato želimo upokojencem eno lepo in dejavno leto ter srečno do prihodnje voščilnice, januarja 008. *duv*

Planinske gospodinje na obisku v Ajdovščini

Zrno na zrno

Zadnje januarsko nedeljo so v Dvorani prve slovenske vlade svoj zadnji projekt Zrno na zrno predstavljale gospodinje s Planine, ki so k zanimivi nalogi pritegnile še Dramsko skupino s Planine, fotografa Marka Kobala, dvoje pevskih sestavov ter mnoge druge krajanje s Planine, ki so primaknili svoj del k zgodbi o kruhu.

Dvorana je bila skoraj pretelna za vse obiskovalce, ki so z zanimanjem spremljali najprej film Od zrna do kruha, nato komedijo v treh dejanjih Lovski golaž, vmes prisluhnili ženam in dekletom, vsake so bile zbrane v svoj zborček, na koncu pa si ob kosu finega kvašenega peciva ter kozarcu najboljšega, ki ga premore Planina, ogledali še razstavo fotografij v avli dvorane. Zgoda o poti zrna do kruha je nastajala skoraj celo lansko leto, najprej je bilo treba zasejati njivo, jo požeti, žito omlatiti, očistiti plev, ga zmleti ter speči kruh. Medtem, ko so se gospodinje posvečale

svojim opravkom, je Dramska skupina pripravljala predstavo - imenitno trodejanko o lovskem golažu in o takšnih in drugačnih »jagerčkah«.

To nedeljsko popoldne je v Ajdovščini zadišalo po pravem kmečkem kruhu, po rajskem podeželju, ki obkroža naše mesto, po dobrih starih časih, ki jih na Planini oživljajo za danes. Zrno na zrno je že druga zgodba - prva v nizu je bila knjiga Da ne bi pozabili, ki so jo izdale v letu 2005. In, medtem ko kruh še vedno diši, gospodinje že pripravljajo novo zgodbo - za današnje veselje in za jutrišnji spomin. *sh*

Zarja, Planina

Na Planini pri Ajdovščini se je v zadnjih decembrskih dneh rodilo novo društvo - Športno turistično društvo ZARJA. Člani so se redno dobivali že nekaj mesecev pred uradnim rojstvom društva in skupaj opravili že nekaj akcij. Zdaj, ko je društvo tudi uradno ustanovljeno, pa se lahko resno lotijo celostni razvoj vasi - ohranjanje poti, običajev, zgodb.

Prvi predsednik društva Zarja je Ivan Trbižan, ki trenutno - dokler Zarja ne pride do svojih prostorov - člane na rednih sestankih gosti kar doma. Če bi želeli tudi vi sodelovati v Zarji ali pa ji zgolj izraziti podporo, potem lahko pokličete Majo Štrancar na GSM 031-30-86-30. *Pa srečno Zarja!*

Plesno srce

Dvorana prve slovenske vlade v Ajdovščini je v soboto, 23. decembra, minulemu letu v slovo, oživila v Plesnem večeru. Prireditve je s pravnjo mero tankočutne iskrivosti povezovala Ivana Slamič in plesna skupina Ajda Društva Most je s svojo mentorico Alice Stojko Saliu in več deset gosti navdušila zgledno število zbranih ljubiteljev giba in glasbe.

Šestnajst ajdinih cvetic je v štirih plesnih in eni dramski uprizoritvi dokazalo, da je mladost varovanka iskrivega duha, pa njih cvet ne bo še vel. Poleg njih se je plesu poklonilo kar pet pisanih plesnih združb.

Tako je oder gostil 'Žabje kopalke' malih cicibanov vrtca Selo in Črniče ter učence Osnovne šole Col, energične učence prvih treh razredov Osnovne šole Ajdovščina in njihov 'hip hop' z mentorico Eleno Mikuž. Po odličnih latino ritmih Ajdovk so 'one two step' nadaljevali najmlajši učenci Osnovne šole Ajdovščina, Branik, Renče in Bilje. Nadaljevanje večera so z bluesom obogatile dame plesne skupine Štorovke iz Štorij pri Sežani, ki so jih k plesu vzpodbudile prav prijateljice gostiteljice.

Plesni večer se je prevesil k besedi, z dramsko uprizoritvijo 'Družinsko drevo' Ajdinih gospa

nas spomni topline domačega ognjišča, vrednot pristnih družinskih odnosov in zaprašenih omik drobnih pozornosti.

S 'Hot line' in 'Hip hopom' so vzdušje ogrele tudi dijakinje ajdovsko-goriške srednje šole in ponovno prepričale, da nove veje plesnega drevesa še zelenijo, v objemu ljudi je vsak zimzelen lahko Božično drevo. In smo ga bili deležni.

Ajdina dekleta so vrata druženju odprla s 'country polko', s sprostivnim plesom v krogu pa začela jemati slovo, a večer je zaokročila šele radostna pesem vseh nastopajočih generacij v zavetju Plesne šole Rebula Nova Gorica.

Res, 'Lepo je v naši domovini biti mlad', da bi le tudi ljudje živeli 'kot brat in brat', si je zaželelo veliko plesno srce.

larasa

Keramične skulpture

Razstavljeni izdelki Polone Gržinič zaradi samega avtorskega pristopa k upodabljanju in raziskovanju različnih keramičnih tehnik, sodijo prejkone na raven kiparskega medija. Na svoji prvi samostojni razstavi se sicer ilustratorica in oblikovalka tekstila predstavlja z že izoblikovano likovno govorico.

Mlada ustvarjalka, ki prihaja iz Ljubljane si je svoje znanje in izkušnje nadgrajevala in brusila na potovanjih po Afriki, Kitajski in Centralni Ameriki. Dognana estetika njenih skulptur zaokroži zgodbo razstavljenega tudi zaradi svoje harmonične

celovitosti. Celota tako deluje izdelano, izoblikovano in gledalcu v svojem izčiščenem izrazoslovju odkriva svojstven svet ustvarjalnosti. Ta je dostopen, dosegljiv prav zaradi svoje pristnosti in izvirnosti ter ponuja vpogled v taktilno in hkrati razpoložensko občutene predmete, za katerimi bi v vsakdanu sicer posegli na polico v trgovini. Njene sladkornice, škatle za piškote, skodelice, šatulje, ploščice in predvsem ogledala, v svoji originalnosti vsebujejo še dodatno razsežnost. Premišljen splet osebnega in funkcionalnega, pri čemer slednji sledi prvemu, se zaključuje v domiselno in duhovito konstruirane objekte. Neravno, ukrivljeno modelirane oblike dopolnjujejo luknjičasti, vrvičasti, črtasti, bobičasti, pikčasti, vrezani in izbokli posegi v glino. In zdi se, da

je aluzija na organsko, v naravi videno, v enaki meri prisotna kot zakrita.

Avtorica je serijo skulptur, ki je nastajala pol leta, ustvarjala v izbrani samoti. Šamotna glina s svojo značilno strukturo in teksturo vabi k navezavi posebnega in spoštljivega razmerja do materiala, do same materije. Ustvarjalka jo dolbe, ji odvzema in jo oblikuje na kiparski način, kontrast belini pa priključuje s pigmentiranjem. In kot v svojem nagovoru k razstavi pravi Polona Kunaver Ličen, lahko dela Polone Gržinič imenujemo keramične skulpture ali funkcionalni objekti, ki jim funkcija ni bila določena, saj avtorica prepušča odločitve domišljiji uporabnika.

Do 24. februarja vabljene torej na sprehod po razstavi Lične hiše... *Tanja Cigoj*

Naši zbori pojo

V soboto, 13. januarja 2007, in nedeljo, 21. januarja 2007, sta v vipavski in ajdovski občini potekali reviji odraslih pevskih zborov v organizaciji JSKD.

Reviji sta bili v znamenju številnih poslušalcev in pevskih zasedb. Na prvi se jih je predstavilo osem, na drugi pa sedem. Reviji je strokovno spremljal gospod Ambrož Čopi.

V soboto so se predstavili: MoPZ Janez Svetokriški, Kvintet Ventus, Oktet Borea, Vokalna skupina Stomažanke, Vokalna skupina Prijatli, Vokalna skupina Grlica, Dekliški pevski zbor Plejade in MePZ

Primorje. Drugi del revije je potekal v vipavskem Kulturnem domu in na njem so zapeli: ŽePZ Večernica, to sezono z novim zborovodjem Miranom Rustjo, Lovski pevski zbor Zlatorog s Petrom Vidrihom, Oktet Castrum z Nadjo Bratina, Fantje s'pod velba s Kristjanom Pregljem, MoPZ Srečko Kosovel pod vodstvom Matjaža Ščeka, MePZ Stanko Premrl z že omenjeno Nadjo Bratina in Komorni zbor Ipavska pod vod-

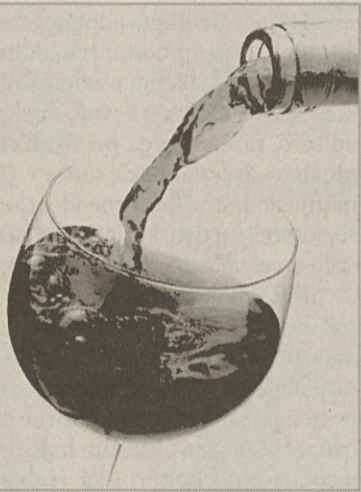
stvom izkušenega tudi že omenjenega Matjaža Ščeka.

V Vipavski dolini se za kvalitetno zborovsko petje ni bati, saj poleg številnih pevskih zasedb premore tudi odlične zborovodje in pevske pedagoge. Kljub temu pa pri nekaterih zasedbah manjka vokalne tehnike, saj se vse preveč poudarja zborovska. Vse lepo in prav, vendar mora le-ta sloneti na zvočnosti.

mag. Lejla Irgl

Vipavske vinske zgodbe 9.

Tamara Ambrožič

EVROPSKI RED VITEZOV VINA

"In honorem dei et in honorem vini" je geslo Evropskega reda vitezov vina, s sedežem v Avstriji, v Eisenstadtu. Konzulat za Slovenijo deluje vse od osamosvojitve, torej od leta 1991, ko so s slovesnostjo na Ptuj ustanovili slovenske vinske viteze. Slovenski konzulat se je hitro vključil v aktivno delo in življenjske red ter v vseh dosedanjih letih dosegel oceno kot najbolj aktiven konzulat.

In kako so evropski vinski vitezi sploh nastali? Ordo equestris vini Europae, kar je latinsko ime reda, izhaja iz tradicije viteškega rodu svetega Jurija. Ta red je bil ustanovljen leta 1468 pod vodstvom cesarja Friderika III., papež Pavel II. pa ga je potrdil z bulo naslednjega leta. To tradicijo so obudili na Gradiščanskem v Avstriji 1984

z ustanovitvijo Gradiščanskega panonskega reda vitezov vina s sedežem v Eisenstadtu. Tako so želeli obuditi tradicijo vinskega viteštva, kar se je hitro razširilo na sosednje države, ki so prav tako želele ohranjati to tradicijo. Kasneje so red preimenovali v Evropski red vitezov vina, saj se je njegov obseg precej razširil in prvotno ime ni več odgovarjalo. Prva dva prokonzula sta bila Fedor Pirkmajer (umrl 1996) in Jože Colnarič, ki je danes častni konzul Slovenije. Med drugim sta dala tudi pobudo, da bi lahko v red vstopile tudi ženske. Čeprav Konzulat za Slovenijo deluje v okviru Evropskega reda, pa ima tudi svoje pravice. Tako je v njegovi pristojnosti predlaganje in sprejemanje novih članov ter predlaganje in potrjevanje napredovanja članov po redovnih stopnjah. V redu so naslednje stopnje: hospes ali gost omizja,

ki je vabljen k vsem prireditvam, nima pa pravice glasovanja. Naslednja stopnja je vinski svetnik, zatem sodnik in najvišja je vitez vina. Vitezi pa se naprej delijo po stopnjah in funkcijah, ki jih opravljajo v okviru Evropskega reda vinskih vitezov. Konzulat za Slovenijo vodijo konzul, prokonzul in častni konzul ter člani Sveta konzulata, ki ima naslednje funkcije: notarja, zakladnika, konzularnega vikarja, gastronomo, enologa, maršala (zadolžen je za protokol) in atašea za stike z javnostmi.

Najvišji organ Konzulata je Konvent, na katerega so vabljeni vsi člani in častni gostje, zatem Velika letna svečanost in Tiha svečanost, namenjena strokovnim in meditativnim razsežnostim zaprisežencev. Poseben pomen pa ima Vinski viteški turnir, s katerim želijo na specifičen način ovrednotiti vino kot plemenit viteški napitek in dati podporo določenim sortam oziroma vinom. V okviru slovenskega konzulata deluje šest Vinskih viteških omizij, in sicer Pomursko, Mariborsko, Celjsko, Posavsko, Ljubljansko in Primorsko.

Gre torej za vinski viteški red, v katerem je središče vino, povzdignjeno v simbol. Čeprav red ni verski, je za njegovo delovanje pomembna bližina oltarja. Oddaljenost od njega in od središča reda pa si določa vsak sam. Redovne slovesnosti so povezane z blagoslovom vina in spoštovanjem krščanskih vrednot.

Čeprav red ni političen, to ne pomeni, da ga ne zanima politika v smislu odnosa države in družbe do zemlje, vinogradov in pridelovalcev vina. Posebno skrb posveča negovanju visokih vrednost duhovne odličnosti in plemenitega viteškega prijateljstva. Zato je moto delovanja reda: "Šele ko boš premagal zavist in se boš začel zavzemati za druge, boš postal pravi viteški človek."

Vitezi vina so bojevniki za mir in sožitje med narodi. Meč jim je simbol časti in ne orožje sovražnosti. Kdor pije plemenito vino in prijateljuje, se ne vojskuje. Zato je reklo vinskega reda vitezov tudi: "Položimo orožje, dvignimo čaše!"

Delovanje vitezov vina je usmerjeno v prizadevanje za sožitje družbe, za spoznanje vina kot dobrine, na katero moramo biti ponosni. Predpogoj za užitek v vinu kot kvaliteti svojega življenjskega sloga, pa je blagostanje v družbi. Zato si vitezi prizadevajo za vzpostavitev takega stanja in vzdušja v družbi, ki je naklonjeno človeku in vinu. To pa je dolgotrajen proces, ki ni nikoli končan.

Trenutno je vodstvo Sveta Konzulata za Slovenijo zaupano konzulu Karlu Recerju, častnemu konzulu dr. Jožetu Colnariču in prokonzulu Tomislavu Kovačiču. Primorsko viteško omizje, ki vključuje tudi našo Vipavsko dolino, ima kar štiri viteze. Slovensko Istro zastopa Iztok Klenar, Kras dr. Friderik Vodopivec, Goriška

brda Zvonimir Simčič in Vipavo Joško Ambrožič. Iz primorskega viteškega omizja pa izhaja tudi veliko hospesov, svetnikov in sodnikov. Letos so bili med člane viteškega reda sprejeti kar trije hospesi iz Vipavskega vinorodnega okoliša.

Poleg utrjevanja vinske kulture pa si evropski vitezi vina prizadevajo tudi za prostovoljno, častno, splošno koristno in neprofitno delo. Poleg tega si prizadevajo tudi za splošen napredek na kulturnem in znanstvenem področju, kar pomeni, da v njihovih niso le ljudje, ki so na kakršenkoli način povezani z vinom, ampak tudi drugi. Tako imajo med svojimi člani veliko uglednih Slovencev, ki so dejavni vsak na svojem področju dela. Lahko bi torej rekli, da red združuje vse ljudi dobre volje, ki so svoje znanje in izkušnje pripravljene deliti z drugimi. Združuje jih skupna želja po ohranjanju in bogatenju slovenske vinske kulture ter vinske kulture na sploh.

Iz tega izhaja tudi njihovo prizadevanje za utrjevanje slovenske in širše evropske identitete. To je sedaj po vstopu Slovenije v Evropsko unijo, ko smo postali del velike evropske skupnosti še bolj pomembno. Utrjujejo torej zavest o skupni evropski pripadnosti. Sem pa spada tudi skrb za človekovo dostojanstvo in uredničevanje drugih človekovih pravic. Ter konec koncev, za mir, ker je bogastvo vina zagotovilo blagostanja in miru.

Kruh in vino

Vipava – Že četrto leto zapored je pretekli teden Vipavski hram gostil fotografe in ostale udeležence natečaja Kruh in Vino 2006.

Fotografski natečaj, ki ga prireja Fotografski klub Veno Pilon iz Ajdovščine, in na katerega se je letos odzvalo rekordno število fotografov; prispevali so kar 582 del, je bil po besedah predsednika društva Jadrana Hreščaka uspešen. Strokovna žirija v sestavi Mirka Bijukliča, Joca Žnidaršiča in Braneta Jazbarja je

bila za razliko od nekoliko manj dodelanih diapozitivov navdušena predvsem nad fotografijami. Zato so se odločili, da bodo več nagrad namenili avtorjem fotografij, skladno s tem pa ni niso bile podeljene najvišje nagrade v kategoriji diapozitivi. Prvo nagrado v kategoriji fotografija – kruh si je prislužil Herman Čarter iz društva Svit Celje za njegovo »Rodovitno zemljo«, v kategoriji fotografija – vino pa je najvišje priznanje dosegel Oton Naglost iz Fotografskega Društva Veno Pilon za posnetek »Zima«. Slovesnost so popestrile pevke tria AMI iz Budanj in kvintet Ventus. Razstava bo v Vipavskem hramu na ogled vse do konca meseca.

M. Č.

Ariart in Luca Ferrini

V sredo, 10. januarja, je v organizaciji ZKD Ajdovščina v okviru glasbenega abonmaja na dvorcu Zemono nastopil pihalni kvintet ARIART iz Ljubljane s pianistom LUCA FERRINIEM.

Pihalni kvintet Ariart je bil ustanovljen leta 1996. Koncertira doma in v tujini (Avstrija, Italija, Danska, Španija) ter redno snema za arhiv Radia Slovenija. Za tokratni koncertni večer so sodelovanju povabili pianista Luca Ferrinija in skupaj izvedli Osterčev Kvintet za pihala, sestavljen iz petih stavkov, Mozartov Kvintet za klavir in pihala v Es-duru ter zaključili s Sextuor za klavir, flavto, oboo, klarinet, fagot in rog Francisa Poulenca.

Luca Ferrini je študiral klavir, čembalo in orgle ter orgelsko kompozicijo na tržaškem in videmskem konservatoriju, že več kot 15 let pa koncertira z vsemi tremi instrumenti enako uspešno doma in po svetu.

Glasbeni sladokusci so tako lahko prisluhnil glasbi, ki jo je komorna zasedba naredila še bolj subtilno in intimno, umirila ritem dneva in ga prijetno popeljala v noč.

mag. Lejla Irgl

Next Music Ensemble

19. januarja, na lep petkov večer, se je v Dvorani prve slovenske vlade v Ajdovščini zbralo kakšnih 100 ljubiteljev "dobre muske", povabljeni so bili v GLASBENI DREVORED društva WADA, na jazz koncert zasedbe NEXT MUSIC ENSEMBLE.

Skupino sestavljajo štirje mladi jazzovski glasbeniki iz - takorekoč - vse Evrope: Črt Remic, saksofonist, skladatelj in aranžer, ima za seboj že nekaj skupin in veliko nastopov na prestižnih festivalih in v odličnih jazzovskih klubih; Federico De Vittor, pianist, skadatelj in aranžer prihaja iz Verone, tudi on veliko igra predvsem po uveljavljenih italijanskih in avstrijskih klubih; Jo Fougner Skaansar, basist in ska-

datelj, doma iz Osla (Nizozemska) trenutno študira kontrabas na univerzi v Trondheimu, igra v več zasedbah, za seboj ima že lepo bero koncertov; Andrej Hočevar, bobnar, skadatelj in aranžer se trenutno uveljavlja na nizozemski jazz sceni, kjer bobna v različnih skupinah, tako kot ostali fantje pa ima tudi Andrej za seboj že veliko bobnanja v različnih zasedbah, na mnogih jazz festivalih in v veliko prestižnih jazz klubih.

Repertoar petkovega koncerta je obsegal pretežno avtorske skladbe Črta, Andreja in Vittorija. Še enkrat pa se je potrdila odlična kakovost akustike v Dvorani prve slovenske vlade. Fantje so se namreč odločili, da prav zaradi odličnih valovanj zvoka v dvorani ne uporabijo ozvočenja - bili so dovolj glasbni, predvsem pa odlično ubrani, da so poslušalce spravili v svojevrstno ekstazo.

Mnogi, ki so bili v petek z nami, bodo potrdili, da je bil koncert zasedbe Next Music Ensemble eden kakovostnejših nastopov v Glasbenem drevoredu.

Pa še napoved za naprej - v februarju v Glasbeni drevored prihaja harmonikar Jure Tori, ki ga bolj poznamo iz zasedbe Orlek in se v zadnjem času uveljavlja predvsem v nekoliko bolj alternativnih glasbenih vodah, kot glasbeni solist.

ew

Njoke bodo tudi letos stregli

Glasbeno kulturno društvo SAX organizira DVA PREDIZBORA glasbenih skupin za nastop na velikem odru poletnega Njoki summer festivala. Gostil ju bo Klub ajdovskih študentov tretji in četrty petek v marcu.

Na vsakem Njoki predizboru bodo nastopile tri glasbene skupine. Strokovna komisija bo izmed prijavljenih izbrala šest zasedb, ki se bodo potegovala za nastop na velikem odru poletnega Njoki summer festivala 2007. Vsak Njoki predizbor bo prinesel zmagovalca, ki ga bo z glasovanjem izbralo občinstvo.

Na Njoki predizbor se lahko prijavi mlade glasbene skupine iz vse Slovenije, če v preteklosti še niso igrale na Njoki summer festivalu.

PRIJAVA mora vsebovati: vsaj dva demo posnetka avtorskih skladb glasbene skupine, kratko biografijo skupine (zgodovina, koncertne izkušnje, vrst glasbe...), fotografijo skupine, podatke o skupini (kontaktne naslove, gsm...)

Rok za prijavo je petek, 23. februar 2007. Pošljete pa jo na naslov: GKD SAX, Bevkova ulica 11, 5270 Ajdovščina ali na email naslov www.njokifestival.com.

njokifestival.com.

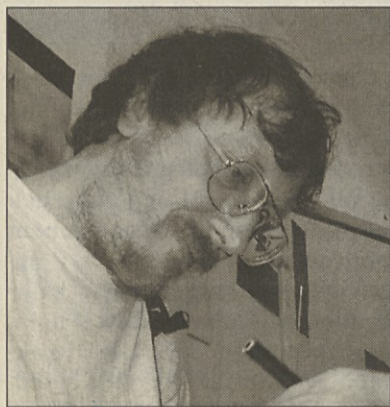
GKD SAX in Društvo Črn Trn pozivata vse mlade in mlade po srcu, ki bi želeli sodelovati pri projektu NJOKI SUMMER FESTIVAL 2007, naj se čimprej javijo na njokifestival@yahoo.com ali 041-586-063. Sredi februarja se namreč začnejo 'vikend delovne akcije' na kolesarski progi Črn Trn in kasneje tudi pripravva ostalega prizorišča Njoki summer festivala 2007.

Vsaka (po)moč bo dobrodošla pri pripravi najboljšega festivala na svetu.

vl

Vetrišče

Bojan Bizjak
Zakawsky

No, pa nam zvenijo novi kovančki po žepih, in velike besede v glavah politikov, ki so jih izrekli nekateri eminentni evropski politiki, ko so prišli na praznovanje konca tolarja v našo prestolnico. Ni kaj, dovolj vzrokov za ganjenost je bilo, res. Na nek način se je tudi mene prijelo lahno ginjenje, saj sem se zavedal, da smo vendarle mednarodno prepoznavni in nismo več neka podalpska eksotična ljubka deželica, ki ponuja potico, kose avtocest, za vzorec morja in nekaj neokrnjene narave, pa kozarec dobrega vina. Novi časi so nepreklicno tu z novim letom vred. Prav gotovo bo še nekaj nostalgije za našim tolarjem, ki je bil resnično prvi in pravi indikator naše mlade državnosti, ampak globalne gospodarske realitete in turbulence pač zahtevajo dokajšno živahno prilagodljivost, ki

pa smo jo Slovenci že dodobra natrenirali, saj nam je zgodovina ponudila dovolj priložnosti. Torej, srečno evro.

Mesec januar sicer mineva v nekem znosnem zatišju, ki se kasneje prelevi v kulturni praznik, že kar kulturno malikovalski za našo bitnost. In prav o tem bi rad napisal nekaj vrstic, pa čeprav sem o tem že nekaj pisal, ampak zdaj so nastale nove razmere, nove konture naše kulture. Vem, polna usta jo bodo imeli vsi tisti, ki se jim niti ne sanja, kaj zares je kultura in kaj pomeni za obstoj naroda neka kulturna prepoznavnost. Za primer bi navedel Združene države Amerike, ki vsebujejo mnoge kulturne entitete, kljub krovni kulturi, neki novi amerikanščini, ki se je zasnova la v velemestih in v velikih univerzitetnih centrih. Amerika, torej ZDA, je v tem pogledu odlično kulturno etični pokazatelj. Mnoge kulture so se na novo razbohotile, pa čeprav so v matičnih državah že nekoliko opešale in se globalno integrirale. V tem primeru nikakor ne moremo govoriti o ameriški nacionalni kulturi, ker je pravzaprav nikoli zares ni bilo. Močna etnična središča so še danes odlični generator mnogih kultur, ki so se tja naselile z novimi in novimi valovi priseljencev. Popolna kulturna asimilacija se ni nikoli povsem udejanjila, kar dokazuje, da so etno

kulturne podzavestne vsebine dokaj pomembne in na nek način sooblikujejo vsakršno družbo. Seveda tukaj ne smemo mešati načina življenja, ki je v ZDA očitno prepoznaven in ima splošno družbeno verifikacijo. To pa tudi razjasnjuje dejstvo, da se politična družbena shema nikoli ni zmožna povsem integrirati z neko etnološko kulturno vsebnostjo neke združbe. Posebnost vsake kulture ni politično definirana, ni in ne more biti zapovedana s političnimi zakonodajnimi orodji. Tudi takšni poskusi so že bili v razvoju človeških civilizacijskih valov, vse do današnjih dni, ko se spet pojavlja softicirana kulturniška cenzura. Mnoge politične elite si skušajo kulturo narediti za svoje koristno orodje, kar je v ZDA še kako očitno, saj je komercialna kulturniška produkcija v navezi s političnimi imperativi; dogaja se celo to, da kulturniški produkti, predvsem video, zabavna glasba in filmi, do neke mere tudi cenena literatura, direktno vplivajo na mišljenje ljudi in jih na nek način kreira po merilih politično kapitalističnih vzorceh - temu bi lahko rekli tudi sodobno inženirstvo mišljenja. V tem kontekstu bi lahko govorili zgolj o ameriški kulturi, ampak samo v tem kontekstu, ker obstaja poleg te, še veliko ostalih kultur. Močni etnološki centri združujejo svoje pripadnike in jim ponujajo vsebnost, ki jim je vgrajena v podzavest in jih definira, ne glede na politično definirano družbo, v kateri posameznik eksistira. Ameriki nikoli ni uspelo, da bi zares asimilirala vse svoje prišleke in jim vdahnila novo identiteto; prej bi rekel, da je identiteta vsakega

Američana, identiteta udobnega preživetja, tista zares notranja identiteta pa se dogaja vsakemu posamezniku, ki je še živo povezan s svojo matično kulturo, razen seveda pri tistih skupinah, ki so že kar nekaj rodov v ZDA in nimajo lastne kulturne identitete, še posebej vsi tisti, ki živijo rod za rod v velemestih, kjer so razni kulturniški vplivi še potencirani in jih pač posamezniki absorbirajo glede na sebi lastno afiniteto. No, takšno razglabljanje o ZDA, je bržkone potrebno, saj se proces kulturne globalizacije dogaja tudi nam in je naša matična etno kulturniška vsebnost preplavljena s tujimi vplivi, ki niso nujno slabi, saj je lastna kulturna vsebnost močnejša, če se obrusi v boju z ostalimi kulturnimi valovi. Narobe bi bilo, če bi se vladna elita odločila za neko progresivno cenzuro in bi vsihla nek kulturniški program, ki bi imel samo to funkcijo, da bi držal volilno telo v nekem miselnih okvirih, ki bi vladajoči eliti omogočal nestresno dolgo vladanje. Mislim in upam, da je takšno vsiljevanje kulturnih vsebin že v zgodovinskih analih, pa čeprav se na trenutke dogaja tudi pri nas, da se skuša uveljaviti nek ideološko kulturniški koncept, ki bi ponudil neki specifični družbeni sferi monopol in bi skozi vzgojno kulturniške institucije profiliral volilno telo v neko lojalno večino. To preprosto ni več mogoče, ker je globalni proces kulturnih vsebin tako močan, da mimo grede posrka vsakršne kulturne monopolne. Danes že lahko govorimo o neki skupni globalni kulturni platformi. Mnoge kulturne produkcije imajo konzumente v vseh večjih kul-

turah. Recimo, filmska produkcija ponuja svetovne uspešnice, pop kultura prav tako in celo knjižne produkcije doživljajo močno absorpcijo v mnogih kulturah. Emocionalna stanja so pač prisotna in vseh kulturah in tudi intenziteta le teh se ponavadi transformira po nekem univerzalnem ključu čutenja in občutenja.

Jezik, ki ga uporablja neka etnološka skupnost je najprej in predvsem osnovno sredstvo sporazumevanja, šele nato se prelevi v kulturniški instrument. Zmotno bi bilo misliti, da se velike besedne umetnosti dajo povedati zgolj in samo v nekaterih jezikih. Nikakor ne in dokončno ne. Jezik bo vedno osnovno emocionalno sporočilno sredstvo, tisto sredstvo, ki posamezniku omogoča, da resnično izpove svojo dušnino, seveda če ni že toliko asimiliran v druge jezikovne skupine, ki mu omogočajo udobnejšo eksistenco. Tu se pač pojavlja fenomen: ni pomembno, kako govorim, pomembno je, kako se imam. Nekateri vidijo v tem fenomenu smrt nacionalnih kultur, sam pa menim, da je jezik emocionalno močan generator osebnostne identitete. Lahko govorimo katerikoli jezik, a sebe bomo najbolj začutili v svojem jeziku. Zato sem uvodoma omenjal ZDA, kjer se razna zbirališča tujezičnih kultur bohotijo in dajejo emocionalno zavetje vsem emigrantom, ki so tja prinesli svoj matični emocionalno kulturniški substrat.

Zven domače besede, naj bo zven vaših hotenj, naj bo zven vaše duše, ki najlepše poje in joče skozi domačo besedo, mar ne ...

SUPERMARKET FAMA
VIPAVA Tel.: 367 13 35

MARKET ZAN
ŠEMPAS Tel.: 331 00 50

MARKET »NA PLACI«
AJDOVŠČINA Tel.: 364 42 40

MARKET PODVELB
COL Tel.: 364 42 45

0,25 €
59,91 SIT

JOGURT NAVADEN 180g

1,69 €
405,00 SIT

MOZZARELA BELA NAPOLI 250g

8,30 €
1989,00 SIT

FURLANSKA SALAMA VP

8,34 €
1.998,60 SIT

ISTRSKA SALAMA VP KRAS

1,15 €
275,59 SIT

HLEBEC BELI BRUMAT 1 KG

4,65 €
1114,33 SIT

SIR LIVADA POSTREŽNO

UGODNO

MANDARINE KLEMENTINE

4,90 €
1174,24 SIT

KROMPIR VREČA 10 kg

0,83 €
198,90 SIT

MLINOTEST

1 KG

ŠPAGETI CERES 1 kg

DROGA 0,75 €
179,73 SIT

ČAJ HIBISKUS 40g

1,66 €
397,80 SIT

KAVA MATTIONI 250g RDEČA

0,79 €
189,32 SIT

ČIPS PATA 180 g

1,20 €
287,57 SIT

KEKSI ZUCCHERINI 1 kg

0,75 €
179,75 SIT

ČOK. JAJCE BARBIE

0,27 €
64,70 SIT

FIŽOL BORLOTTI 400g

0,49 €
117,43 SIT

MOKA ZA KROFE 1 kg

8,34 €
1998,60 SIT

DETERGENT DASH 23 Meric

7,50 €
1797,30 SIT

DASH TEKOČI 2,5L

2,98 €
714,13 SIT

PAPIRNATE BRISAČE 500 LISTOV

1,99 €
476,88 SIT

TOAL. PAPIR 6/1 TROSLOJNI

FAMA V AKCIJI do 17.02.

MICRA 4U

UDOBNA, UGLAJENA, URNA IN UGODNA!
MICRA 4U ŽE OD 9.590 EUR / 2.298.147,60 SIT

SHIFT_city life

Trgo ABC Poslovalnica Ajdovščina,
 Goriška cesta 29 a,
 5270 Ajdovščina tel. 05 3643304.

ANTONI
 IZVOZ - UVOZ - TRANSPORT d.o.o.

- prevozi majhnih zbirnih in kamionskih pošiljk blaga po vsej Evropi
- prevzem pošiljk v Evropi in dostava na vaš naslov
- zbirno skladišče
- carinsko skladišče
- špedicija - uvozno in izvozno carinjenje
- prevoz hitrih pošiljk po Evropi

POSEBEJ SPECIALIZIRANI:
 ŠPANIJA • FRANCIJA • ITALIJA
 DRŽAVE BIVŠE JUGOSLAVIJE

www.antonis.si

Nova poslovalnica - železnina Metra d.o.o. na Vipavski cesti 17/b v smeri Ajdovščina - Vipava pri odcepu za Žapuže.

MEtra
 Metra, d.o.o. Cesta na Lenjvec 37
 6210 Sezana, tel.: 05 73 11 381
 e-mail: info@metra-sezana.si

PE AJDOVŠČINA, Vipavska cesta 17/b
 tel.: 05 36 81 030
 fax: 05 36 81 031
 e-mail: ajdovscina@metra-sezana.si
 Delovni čas:
 pon. - pet. 8.00 - 17.00, sob. 8.00 - 12.00

BOGATA PONUDBA ORODJA IN OPREME

MAKITA
 KOTNI BRUSILNIK
 F125

PNEUMATSKO VRTALNO KLADIVO HR2450T
 SDS + SAMOZATEZNA
 GLAVA že za
 225,33 € 54.000 sit

VELIKA IZBIRA
 ❖ profilov za konstrukcije
 ❖ strešne kritine - trapezne pločevine
 od 11,22 €/m² 2.690,00sit
 ❖ termo izolacijskih panelov
 ❖ ročnega in električnega orodja
 ❖ barva WS-plast za kovano železo
 ❖ varilnega programa
 ❖ transportnih trakov
 ❖ polikarbonatnih plošč
 ❖ pocinkana vinogradniška žica
 vseh vrst, benzinal žica

**PRODAJA INDUSTRIJSKEGA IN
 GOSPODINJSKEGA PLINA**

ZELO UGODNA PONUDBA SDS SVEDROV

**TLAČNI ČISTILEC
 Z GRELCEM
 HDEm 440HW**

NABIRALNIK
 že za 62,55 EUR
 14.990 SIT

AKUMULATOR V55
 že za 40,05 EUR
 9.600 SIT

**inverterji TELWIN
 MEHANIZMI ZA DRSNA VRATA
 ELEKTROMACHINEN**

OLJA BARD AHL
 - 5L 10W40 že za 40,56€ 9.720 sit
 - 1L SINTRONIC 5W50 za štiristaktna
 visokozmogljiva mot. kolesa
 že za 10,08€ 2.415 sit
 - 1L za dvotaktno motorje že za 13,16€ 3.264 sit

metabo
 KOTNE BRUSILKE
 VRTALNIKI
 UDARNA KLADIVA ...

Potrošniški kredit do 24 mesecev do zneska 1.251,88€ 300.000 sit, obrestna mera 6,5%

**SALON KERAMIKE IN
 KOPALNIŠKE OPREME**

PRIJAZNA PONUDBA
 ELEGANCA IN KVALITETA
 SVETOVANJE
 DOSTAVA NA DOM
 UGODNI PLAČILNI POGOJI
 VABLJENI!

Urnik:
 vsak dan od 9.00 do 18.00 ure,
 sobota od 8.00 do 12.30 ure

Cesta 4a, Ajdovščina
 Tel.: 05/36 44 999
 e-mail: metis.ivica@siol.net

KERAMIKA **METIS**

**Ski Legends
 Hit Challenge**
 by Jure Košir

Tekmovanje
 smučarskih legend
 Kranjska Gora, 2. & 3. marec 2007

Postani legenda!

Pomeri se z najboljšimi smučarji vseh časov na tekmi Ski Legends Hit Challenge by Jure Košir!

Na kvalifikacijski tekmi se lahko prijavite tudi vi v eni izmed trgovin Intersport. Število mest je omejeno! 10 € prijavnine bo šlo v dobrodelne namene, in sicer Ustanovi za pomoč otrokom z rakom in krvnimi boleznimi.

Potek tekem:
 Prva kvalifikacijska tekma: 2. februar ob 13. uri
 Druga kvalifikacijska tekma: 23. februar ob 13. uri
 VELIKI FINALE KVALIFIKACIJ: 2. marec (nočna tekma)

Prvih 40 uvrščenih z vsake kvalifikacijske tekme se bo pomerilo v velikem finalu, od koder bo prvih 6 tekmovalcev (3 ženske in 3 moški) napredovalo na tekmo Ski Legends Hit Challenge, 3. marca ob 17. uri, kjer se bodo pomerili z Juretom Koširjem in ostalimi velikimi imeni svetovnega smučanja.

To je tvoja priložnost, da prismočaš v sam vrh!

www.hit.si/legende

**X-PLOZIJA
 ZABAVE**
 Kranjska Gora
 2. - 4. marec 2007

hit
 universe of fun

BMW xDrive

INTERSPORT

"Kličejo me Zajčja ritka!"

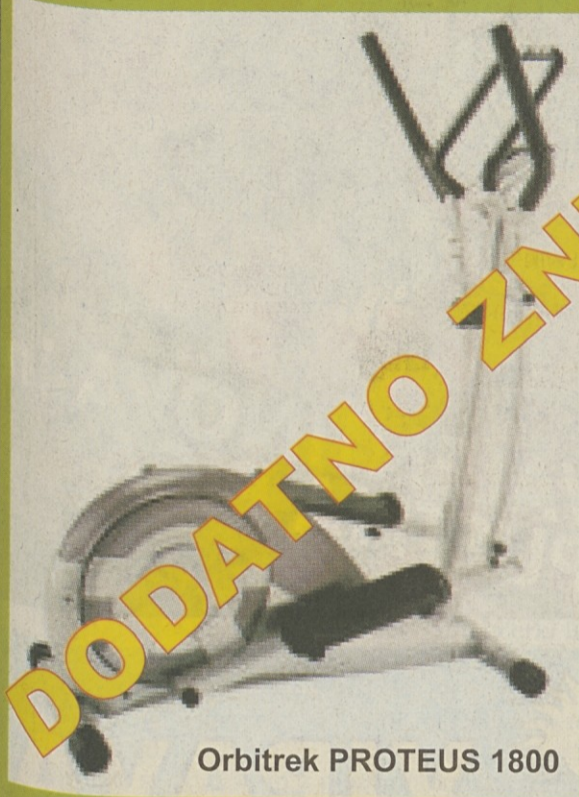
Suhim in svežim slivam pripisujejo mnogo blagodejnih učinkov na telo. Predvsem so priporočljive za vse, ki trpijo zaradi neurejene prebave. Poleg tega delujejo preventivno in zmanjšujejo možnosti za nastanek številnih bolezni.

Sokovi **Fructal Natura** so namenjeni vsem, ki sta jim zdravje in dobro počutje na prvem mestu. Izbrani naravni zelenjavno-sadni sokovi s 100 % zelenjavno-sadnim deležem zadovoljujejo različne potrebe telesa.

FRUCTAL Natura
 Darovi narave za vitalne in zdrave!

www.fructal.si Foto: DK

Velo d.d., Ljubljana
 posl. Avtohiša
 Štrancarjeva 3
 5270 Ajdovščina
 tel.05/366 31 77

Orbitrek PROTEUS 1800

DODATNO ZNIŽANJE!

Stara cena: 249,96 €
 - 30 %

Nova cena: 174,97 €

velo.ajdovscina@siol.net

www.velo.si

DALMATINSKI VEČERI v restavraciji

TOME & ANTE

AJDOVŠČINA
 od 22. do 25.2.

**HOTEL & CASINO
 GOLD CLUB**

IŠČEMO KADRE
 ZA GOSTINSKI IN
 IGRALNIŠKI DEL
 NAŠE DEJAVNOSTI tel.: 05 36 44 700

lesnina

Nova Gorica
 Lesnina, Rožna Dolina
 in Kromberk (poleg Mercatorja).

PRODAJA NA
12
 OBROKOV

**BREZ OBRESTI
 in STROŠKOV**

**BREZPLAČEN PREVOZ
 IN MONTAŽA** pri nakupu nad 1.000 EUR

Akcija velja do 28. 2. 2007.

GRATIS

OMARA ZA VGRADNJO HLADILNIKA
 pri nakupu kuhinje GORENJE ali MARLES v vrednosti lesenih delov nad 1.000 EUR

YOVILAND
 V.I.P.A.V.A.

NOVO

iz dežele
 najboljših
 jogurtov

Novi jogurti iz mlekarne Yoviland so napolnjeni v novo, naravno vrečko na osnovi kalcijevega karbonata, ki daje vrečki trdnost primerljivo s plastenko.

Preporočila za uporabo izdelkov v novi vrečki:

- originalno zaprto vrečko lahko v hladilniku hranimo v ležečem ali stoječem položaju
- vrečko odpremo tako, da zgornji del označen s puščico odtrgamo v smeri od zgoraj navzdol
- z zrakom napolnjen del vrečke služi kot držalo pri manipulaciji z vrečko, odprti vrečki pa daje stabilnost vse do zadnje kapljice vsebine
- odprto vrečko hranimo v hladilniku v pokončnem položaju
- po odprtju zgornji del vrečke stisnemo skupaj, da preprečimo kontakt zraka z vsebino in tako podaljšamo rok trajanja vsebine v odprti vrečki
- vsebine vrečke ni potrebno porabiti na enkrat
- prazni vrečki prebodemo ročaj in iz njega iztisnemo zrak ter ustvarimo minimalno količino odpadka

NOVI URNIK
NEDELJA - 7.30 - 12 ure
PONEDELJEK 8 - 13 ure
TOREK - SOBOTA 8 - 19 ure

MIP

MESO JE SLOVENSKEGA IZVORA

GA d.d.
 Gospodinjiski Aparati
 in zabavna elektronika

GA VIPAVA Goriška cesta 13,
 5271 Vipava - FAMA CENTER
 Tel: 05 366 56 65, 041 67 87 59

**nova
 mobi
 točka
 v VIPAVI**

**PICERIJA
 na PIAČU**

**VALENTINOVA in
 PUSTNA PICA**

SUPERMARKET **VIPAVA** tel.: 367 13 35

NAREZKI PO NAROČILU **SVEŽE PEČENI KRUH** **ZAVIJANJE DARIL** **STEKLO IN POSODA**

OB NEDELJAH ODPRTO OD 7.30 DO 12.00

 **Mercator
 agrooprema**

Goriška cesta 13, Vipava tel.: 05 36 44 868

UGODNO
 - BATERIJSKE ŠKARJE
 ZA TRTO IN SADJE FELCO

- MULČERJI INO IN BERTI
 - TRAKTORSKE GUME IN AKUMULATORJI
 - SALAMOREZNICE IN VAKUMIRKE

MOŽNOST PLAČILA Z MERCATOR PIKA KARTICO
 TUDI NA 12 OBROKOV BREZ OBRESTI

 VIPAVA

**TEHNIČNI
 PREGLEDI**
 Goriška cesta 13,
 VIPAVA

urnik: **VSAK DELOVNI DAN
 NEPREKINJENO OD 7.00 DO 17.00
 SOBOTA OD 7.00 DO 12.00**

**BREZHIBNO VOZILO
 JE VARNO VOZILO!**

Ivanka in Otilija, 193 let

V četrtek, 28. decembra je bilo v Domu starejših občanov v Ajdovščini nadvse slovesno in živahno. 100 letnico rojstva je praznovala Ajdovka Ivanka Fabjan. Ob visokem jubileju jo je obiskala tudi 93 letna sestra Otilija.

Ivanka prihaja iz Rihemberka (Branika), kjer je odrasla s štiri sestrmi in sedmimi brati.

Čas 1. svetovne vojne ji je vzel dva brata. Pred prihajajočimi boji s soške fronte je z družino odšla v Ljubljano. Po vojni pa so se vrnil na domačijo.

Poročila se je 1932 in z možem Antonom odšla v Kragujevac

(Anton je postal načelnik tamkajšnje starojugoslovanske žandarmerije). V Srbiji sta se jima rodili hčerki Boža in Marjeta. »Moja najlepša in najsrečnejša leta«, pravi Ivanka.

Druga svetovna vojna jih ponovno »vrne« v Branik, kjer so očeta kmalu po prihodu zaprli fašisti in ga po kapitulaciji Italije pre-

dali Nemcem. Konec druge svetovne vojne je dočkal v koncentracijskem taborišču Mathausen. Ivanka s sestrami se je s pomočjo svojcev težko prebijala skozi hude vojne čase. A vseeno je znala prisluhni težavam drugih, jim pomagati z besedo ali dejanjem.

Po vojni se je družina naselila v Ajdovščini, kjer se jima je rodila še Zvonka.

V začetku 60 let ji je usoda vzela Marjeto in moža Antona.

Najraje pa ima otroke. Veliko otrokom je bila varuška, ko so njihove mamice hodile v službo. Še vedno je za njih »naša teta Iva«, za svoje tri vnuke pa »naša nona«.

In če jo vprašate po receptu za tako dolgo življenje, vam bo odgovorila: »V življenju je najpomembnejša zmernost. Ne naloži nam toliko bremen, da jih ne bi mogli nositi«.

Čim manj ji jih želimo in še na dolgo zdravje!

z-i

Nadaljevanje uvodnika

Za kršenje javnega reda in miru sedaj pravzaprav plačujejo gostinci, namesto da bi zanj skrbeli policisti, ki sicer pridejo »mimo«, a če se nič ne dogaja pač ne morejo ukrepati. Saj ni nujna sila in pendrek. Morebiti se da z odločno besedo, ali glasnim nasvetom. Pisanje parkirnih kazni gotovo ni rešitev.

Javno mnenje doslej ni prišlo do izraza, saj druga stran (70, tudi nečitljivih podpisnikov) vztraja na anonimnosti. V katerem in kakšnem času živimo?

Mesto je izrazito urbana sredina, ki poleg udobja, ko imaš vse pri roki in si v centru dogajanja, prinaša tudi negativnosti, ki vsekakor motijo zaspaneta in sitnobe. Iz mesta ni mogoče narediti odmaknjene vasi. Na vas se pač moraš odpraviti in potem po vaško zaživeti, če že ne obstrmeti in zaspati za časom in tempom.

Dogajanje z ajdovskim trgom po odloku je v izrazitem nasprotju z nedavnim natečajem ajdovskih oblasti, ki je iskal rešitve za njegovo oživljanje. Sedaj mu dajemo nov mrtvaški prt.

Ena od možnih rešitev je prepoved parkiranja po 20. uri, pravijo gostinci, ali celo zaprtje mestnega središča za promet. O čemer teče beseda vsaj že dvajset let, če ne celo več. Lavričev trg bi moral postati to, kar je Bevkov v Novi Gorici. Posebej v poletnih mesecih je živ, pisan, zanimiv in zabaven - do jutra. Dosti Ajdovcev, predvsem starejših!, je tam moč srečati.

»Imamo izredno mladino, to je naša bodočnost«, približno taka je bila misel pokojnega Tita.

»...prijahali smo z nočnega pohoda na Čaven. Želeli smo, cela družba, preden se razidemo, družno spiti kavo. Bila je relativno zgodnja ura, le nekaj čez polnoč. V Ajdovščini to ni bilo mogoče. Zakaj?«, se je v oddajo Radia Nova o tej problematiki oglasila in spraševala upokojena učiteljica Meri.

Res, zakaj?

Se bomo morali konec koncev zateči k državljski neposlušnosti, ki tudi našemu županu Marjanu Poljšaku iz njegovega življenjepisa niti ni tuja, se sprašujejo prizadeti.

Ivan Mermolja

Upokojenec ni mogel spremeniti sveta

Najprej sem mislila, da je naslov reklama za Slovenske novice ali Direkt. Tudi zato, ker je neki drugi dan pisalo: Stanodajalko ubil s sekiro. In tretjič je napis že obetal zagovor v sodni dvorani: Morilec s sekiro: ubil sem jo upravičeno. Potem sem ugotovila, do so vse to reklame za knjige srednješolskega domačega branja in ubogi upokojenec (član stranke ali samo društva?) ni nihče drugi kot dobri stari Don Kihot.

Iz izkušnje vem, da je ni bolj mučne stvari na svetu, kot je domače branje. Za oba udeleženca, učenca ali dijaka in učitelja. Iz izkušnje vem, da se muko da premagati. Vem, da je domače branje nujno in da mora biti sestavni del šolskega sistema, ker poznavanje književnosti ne more temeljiti samo na branju všečnih ali manj všečnih sodobnih besedil in ker šola gradi tudi književni vrednostni sistem in oblikuje zgodovinski, to je razvojni pogled. Oblikuje tudi zgodovinski spomin. Iz izkušnje vem, da je obveznih besedil vedno manj.

Knjiga, knjižnica, branje ali celo kupovanje knjig. Smiselno ali

celo nesmiselno dejanje. Pisanje je vedno pisanje za drugega. Tudi pisanje najbolj skritega dnevnika. Vedno upamo, da bo kdaj kdo, ki bo bral. Branje je vstopanje v svet drugega, neke vrste voajerstvo. Knjižnice: skladišča knjig, ki voajerstvo omogočajo. Knjižnice, hraniteljice knjižnih in drugih zbir, ki omogočajo zgodovinski spomin. Kako imenitna je bila razstava Žičkih rokopisov! Samota in skritost samostana Žiče raste pred človekom, v tišini in miru so samostanski bratje pisali, prepisovali, ustvarjali. Žiče, svet, ki ga obnavljajo, raziskujejo, na novo postavljajo. Bo v njem toliko miru, kot ga je bilo nekoč, ko sem med robidovjem stopala po preprogi nežno vijoličastih cvetov ciklam, ga bo manj ali bo treba za obisk iznajti slogan, ki bo pritegnil čim več obiskovalcev. Morda: Samostanski bratje kuhajo za vas! Hrana v prav tem samostanu je bila izbrana in zelo zdrava.

NUK, slovenska osrednja knjižnica, najpomembnejša. V njej so rokopisi: Lokarja, Ane Praček Krasne, slovenske moderne, Prešerna, slovenskih protestantov in nepregledne množice drugih, pomembnih in manj pomembnih, a za zgodovino vrednih. Osrečujoče voajerstvo, ko ti knjižničar v sveti tišini prinese škatlo in začneš brati.

Domača knjižnica. Ali naj res začnem izločati? Skoraj za vsako knjigo vem, kdaj sem jo kupila in zakaj. Poskusila sem, a ni šlo. Eden od knjižničarskih predpisov v splošnih knjižnicah pa je izločanje. Knjigo, ki si je dolgo časa nihče ne izposodi, je treba izločiti. Kam z njo? Odpíšeš jo in jo ponudiš bralcem zastoj ali za manjšo, skoraj neopazno vsoto denarja. Običajno ljudje odpisane knjige razgrabijo. In ker je tako, vendarle obstaja sla po knjigah!

Kaj je ob vsem tem prav ali narobe z domačim branjem. Te dni sem v Primorskih srečanjih prebrala dva prispevka o branju, ki je obvezno in predpisano. Prvi je briljantno napisan ugovor skrbnikom javne morale in drugih reči,

drugi razmišlja o knjigah domačega branja, ki jih učenci ne marajo, je iskanje rešitev: učenca (dijaka) je treba motivirati, če hočeš z motivacijo uspeti, potrebuješ čas. Če hočeš imeti čas, se morajo spremeniti učni načrti. Jara kača, ki ji ni videti konca, začarani krog šolskega sistema, ki se ne more razpreti v vijugavo črto. Glavna trditve drugega besedila pa je, da učenci ne marajo starih besedil.

Toda Don Kihot je zaradi v njegovem času modernih besedil zbolel. Bral je viteške romane, mnogo viteških romanov, in si začel domišljati, da je sam vitez, ki bo rešil svet zla, hudobije in ga očiščenega položil pred noge svoje izvoljenke. Njegovo zdravljenje dušebrižniki začnejo s požigom nevredne literarne šare, z napadom na medij, a vitez žalostne postave kljub temu začne svojo pot. Cervantes je mojstrsko spregovoril o vplivu medijev, v tem primeru knjig, na bralca. Tako nekam sodobno se mi zdi, čeprav je bilo delo objavljeno čisto na začetku 17. stoletja. Medij, v tem primeru knjiga, vpliva na bralčevo zavest, njegovo mnenje, odnos do družbenih vrednot, njegov vrednostni sistem, ki pa ni v skladu z vrednostnim sistemom družbe. Zato je, po mnenju vladajočih, vpliv kvaren in je treba človeka ozdraviti. Tako in s takimi zdravili, da bo mislil, kot je družbi (vladajočim) prav. Ko povzemam svoje branje Don Kihota, se mi zdi, kot da bi brala Habermasove teorije o sodobnih medijih in njihovem vplivu na javnost. Naloga medijev je oblikovanje javnega mnenja tako, da velja in obvelja predpisano razmišljanje. Samo veljavnost predpisanega razmišljanja omogoča oblast. Ni pa nujno, da je oblast »na oblasti«. Lahko je mnogo manjša. Lahko je samo hišni svet ali krajevna skupnost. In ko gredo stvari hudo narobe, so krivi mediji. Oblast nikoli. Zato so bili za Don Kihota usodni mediji, viteški romani. Oblast, ki je viteštvo preseglala in že vstopala v odnose zgodnjega kapitalizma, viteštvo kar zakuri. V romanu so po-

membne pisateljeva distanca, njegova ironija, njegovo norčevanje iz viteških romanov. Pomemben je osveščen posameznik, kar na koncu Don Kihot tudi postane in umre spravljen s seboj in institucijami. Zares osveščen ali samo utiššan? Zares osveščen ali se je samo umaknil? Večna dilema vpliva medijev. Verjameš zares ali verjameš prikrito. Kaj pa če je globoko v srcu še vedno ostal vernik viteških romanov, kontinuitete, ki so vsi enako zapleteni in razpleteni kot mehiške, brazilske in ne vem katere nadaljevanke, skoraj enako dolge kot roman Don Kihot. In vendar: mlado in staro popoldne zre v ekran, ki prinaša viteštvo v novi preobleki. Nemogoče bi bilo pričakovati, da bi enako vneto brali. Nov medij zahteva nov način sprejemanja. Gledanje je drugačen način »pogovarjanja« z delom, dobrim ali slabim, kot branje. Je hitrejše, manj naporno. Ponovno postajamo ljudje gledanja, način sodobnega branja je postala podoba v nadaljevanjih, strip, ker kaj pa so srednjeveške in kasnejše freske v cerkvah kot strip, je dejal nekoč menih v nekem srbskem srednjeveškem samostanu. Nepismen vernik je skozi podobno vendarle bral Biblijo. Sodobni Don Kihot sedi v naslanjaču in mu ni treba s Sančem Panso na pot. Dovolj je založen hladilnik in sanje so možne. Ali bi bilo treba, bogokletno razmišljam, roman spremeniti v strip? Zaradi reklame, vredne rumenega tiska, delo ne bo bolj brano. Oglaševalski slogan, ki oblikuje javno mnenje, pa obenem sporoča upokojenecem, česa ne morejo (več) napraviti. Zato naj kar mirujejo.

Strinjam se z nekaterimi ugotovitvami v prispevku o branju, objavljenem v Primorskih srečanjih. Najpomembnejša motivacija za branje je pogovor, govorjenje o literarnem delu, ne da bi nam bilo škoda časa. Ob enem delu se lahko dotaknemo še sto drugih z enakim ali podobnim sporočilom. Samo pogovor o prebranem oblikuje bralca in ne samo »iskalca informacij«. Toda samo pogo-

vor, ki dovoljuje drugo mnenje, ki ni predpisano. Pomembno je oblikovanje bralne javnosti, pomembno je, da se bralna javnost z lastnim razmišljanjem oblikuje sama. Današnji čas bi moral dovoliti tudi donkihote, sicer je demokratičnost zgolj beseda. Knjižnice pa so bolj obiskane, kot si mislimo, izposojenih je več naslovov, kot si mislimo, težjih in lažjih, kot radi rečemo v knjižničarskem žargonu. Nebralci v nekem obdobju postanejo bralci. Kar sami od sebe ali se jih je vendar kaj prijelo med šolanjem? Vsem zgodbam o funkcionalno nepismenih državljanov ne verjamem popolnoma. Kaj pa če so obrazci, ki jih moramo izpolnjevati, funkcionalno nepismeni, nepravilno sestavljeni? Birokratsko zapleteni in nenaravno učeni? So medij, ki dokazuje državljanom, da so neuki in jih je treba nujno voditi. Veliki brat misli na vse, tudi na skoraj izpolnjeno davčno napoved.

Reklama za Don Kihota bi lahko bila tudi drugačna, se igram sama s sabo. Katerega srednješolca pa zanimajo upokojenci? O njih vedo to, kar morajo vedeti: pred prvim v mesecu prejmejo pokojnino in takrat je treba obiskati staro mamo ali starega očeta. Hitro, da te kdo ne prehit. Morda bi bilo bolje: Njegova ženska je bila drugačna, kot si je predstavljal. Na vsak način pa bi pri piscih reklam za Dostojevskega morali izpustiti vse o duševnosti, o kazni, ki je v nas za vsak prekršek, velik in majhen. To je preveč vzgojno in preveč diši po vrednotah. In če reklame morajo biti, ker samo tako kaj prodaja, si misli sodobni svet, sem, malce ironično, izumila reklamno besedilo za eno od knjig domačega branja: Vodja opozicije postal aktivist pozicije. Bolj aktualnega naslova si človek ne more želeli. Da bi iskanje bilo lažje, še naslov: France Prešeren, Krst pri Savici.

Do nadaljnega pa ostaja moja izbrana knjiga, v kateri iščem navdih, samoironijo in možnost preživetja, Voltairov Candide. 18. stoletje. O kulturnem prazniku pa nič! *Ivana Slamič*

Praznik kulture

Tako kot že nekaj let zapored, je tudi v letošnjem letu Občina Ajdovščina izdala koledar prireditev ter plakat, ki vabita na prireditve, posvečene prazniku kulture.

Tovrstnih prireditev je iz leta v leto več, tudi žanrsko so pestre in zanimive. Februarska kulturna dogajanja pričinja Pilonova galerija z odprtjem razstave domačega ustvarjalca Braneta Jazbarja. Umetnik bo hkrati tudi praznični govornik na osrednji občinski proslavi, ki bo na praznični dan, 8. februarja, ob 19.00 uri v Dvorani prve slovenske vlade v Ajdovščini.

Vrsto dogodkov pa zaključuje predavanje o novih arheoloških odkritjih, ki bo 26. februarja potekalo v Lavričevi knjižnici.

Zloženke s koledarjem prireditev so vam na voljo v različnih ustanovah: v Lavričevi knjižnici, v Pilonovi galeriji, v šolah, na občini, ... ali pa na TIC Ajdovščina, kjer vam bomo ponudili tudi dodatnih informacij o posameznih dogodkih. *sh*

'Na besedni strani Alp'

Pod večer 23. Prosinca smo v prostorih Lavričeve knjižnice srečali ambasadorja slovenske literature, Ludwiga Hartingerja, vandravca, ki svoje miselne podobe prepušča toku. Pa je tudi Ostrina bilk, njegov pesniški prvenec, svojevrsten dnevnik pohajkovalca in kot vsaka knjiga predstavlja način življenja, dihanja. Prevajalca, urednika in slovenskega pesnika, je v pogovoru predstavila Nela Malečkar, urednica Založbe Mladinska knjiga.

sedo in 'klico po še'.

Boter knjige je feniks in Hartinger si pesmi ne lasti, kajti 'podobe se ne da narediti, podoba prileti s svojimi krili kot blisk in v enem momentu vidiš celo pokrajino, hkrati čutiš preteklost in prihodnost'. Besede tečejo same, nastajanje pesmi občuti telesno kot dihanje s svetom, ko postane eno z vsem kar ima srce in ga ritem verzov ziblje k podobam iz otroštva, k tolmunom in hrepenjenju.

Pa smo se sprehodili med Ostrino bilk, ki ji kratki citati drugih pesnikov nadgrajujejo ožilje, in iskrena ljubezen do 'besedne strani Alp' nas obogati. Po pričevanju avtorja, je namreč prav branje z notranjim glasom tista zarez, ki daje lipovemu listu utrip srca, taista, s katero 'blazen postane blažen'.

In smo hvaležni, da nas zbudljaj bilke nežno predrami, se nam pod težo rose nasmeje v brk in napoji srce. V branje. *larasa*

A vstrijca po rodu zaznamuje srečanje s poezijo Srečka Kosovela v Parizu. Ljubezen do zvena in ritma slovenske besede mu približa slovensko dušo. Domač mu je Kras, utrip njegovega življa, obrazi ljudi in kretnje odprtih src.

In tako je že več kot dvajset let njegovo poslanstvo odstiranje mej, sodelovanje z literarnimi ustvarjalci srednje evropskega prostora, prevajanje svetov z be-

Za srečo

so varovanci Marinke Šuštar v soboto, 6. januarja, sledili zvezdi Repatici v ajdovski kulturni hlevček in ga napolnili s pesmijo.

Otroški pevski zbor Višaji in Mladinski pevski zbor Osnovne šole Danila Lokarja Ajdovščina pod vodstvom Marinke Šuštar sta zvrhano

mero obiskovalcev obogatila s 'Koncertom za srečo'.

Uvodne skladbice k sreči so prispevali najmlajši ob klavirski spremljavi Katarine Čibej.

Mladinski zbor s pianistko Lucijo Gregorc pa je svoj glasbeni pozdrav nadaljeval z Venčkom slovenskih in nas spomnil, kako lepo je doma. A da se sreče zave-mo, se je včasih le dobro podati na pot preko mej. Pa nas popeljejo v čaroben ciganski svet, k Aboridžinom in prek Afrike, da se snidemo 'tam kjer smo doma'. Kajti sreča je tudi 'današnji in jutrišnji dan', ki ga je potrebno živeti.

Program je povezoval Peter Avbar, pred slovesom pa je zbrane pozdravil in sodelujočim čestital tudi ravnatelj ajdovske osnovne šole, Vladimir Bačič.

Objem mladosti je v ljubezni združil vse prisotne, pa so se v večer prve sobote novega leta, kot obljubljeni, poslavljali srečnejši. *larasa*

Haka, kai in mana

telemark smučarji so oktobra minulega leta obiskali Novo Zelandijo in 4. januarja z videofilmom in predavanjem obogatili goste Pilonove galerije v Ajdovščini.

Po deželi dolgega belega oblaka je obilje zbranih popeljal Uroš Velikonja, tudi vodja Sekcije za telemark smučanje pri društvu Gora, ki deluje že dobrih deset let in vključuje tako tekmovalno, kjer je Klemen Žonta član slovenske telemark reprezentance, kot

tudi pravo telemark smučanje izven urejenih smučišč.

Fotomontažo filma z utrinki dvomesečnega potovanja nadgrajuje skrbno izbrana glasba s komentarjem popotnikov. Pa smo bili deležni čudovitih poučnih fotografij tamkajšnje narave

in ljudi ter v debeli uri druženja ob zeleni deželi potešili radovednost in oko.

Ekipa, ki sta jo ob Urošu zaokrožila Iztok Velikonja in Martin Šala iz telemark kluba Kranj, je z izkušnjami kar nekaj presmučanih tur v ZDA, Kanadi in domovini telemark smučanja na Norveškem, pod okriljem Sekcije za telemark smučanje pri društvu Gora raziskovala deželo 4 tisoč prijaznih in odkritosrčnih prebivalcev in prepotovala prek 6 tisoč kilometrov prek nje.

Presmučali so kar nekaj zahtevnih tur na pogorju Mount Cooka in na samem severnem otoku, kjer so osvojili in presmučali tudi najvišji vulkan.

Policist, vojak in kemik so se vrnili srečno in se bodo še kdaj. Tudi z najvišjih gorovij Irana.

Duh bojevnika, hrana in duhovna moč so pač najboljše zavezniki. *larasa*

Mobilatorij v Ajdovščini

V družbi Mobitel že šesto leto uspešno izvajamo vseslovenski projekt digitalnega opismenjevanja, izobraževanja in svetovanja na področjih računalništva, telekomunikacij, interneta in mobilne telefonije.

V mobilni digitalni učilnici, ki smo jo poimenovali Mobilatorij, nudimo izobraževanja in svetovanje za sodobne komunikacijske tehnologije, na voljo je vsem vedoželjnim ne glede na njihovo starost in izkušnje.

Vsa izobraževanja in svetovanja

v Mobilatoriju so brezplačna. V času, ko ni organiziranih delavnic, mobilna učilnica deluje kot javna internet točka, zato vas vse vabim, da ga obiščete vsak delovni dan od 11. do 19. ure in ob sobotah od 9. do 14. ure.

Mobitel vas v sodelovanju z Občino Ajdovščina v ponedeljek, 5. februarja 2007 ob 12.30 uri, vabi na otvoritev Mobilatorija, ki bo do konca marca stal pred pošto na Cesti 5. maja. Vse prisotne bosta nagovorila župan Marjan Poljšak in Barbara Volčič Lombergar, vodja projekta Mobilatorij.

Čas ob zori

je 19. dne Grudna napolnil družabni prostor Lavričeve knjižnice z domačimi, prijatelji in znanci Alda Černigoja, ki se je tudi pod radovednost ostalih podpisal kot naš. Njegovo ustvarjalno npravnje nam je v pogovoru približala gospa Ivana Slamič.

Aldo Černigoj, rojen na Predmeji in živeč v Kopru ob misli na dom koleba med obalnim mestom in Ajdovščino. Istra mu je posebej blizu, predvsem ker je po svojem stasu, 'pasivnosti, odročnosti, zapostavljenosti', podobna Gori in so tudi njeni ljudje topli, da se med njimi dobro počuti. Poklon našemu mestu pa odseva tudi želja po predstaviti nove knjige v domačem okolju.

Poet in prozni pisec je v samozaložbi izdal že dve knjigi. Dogajanje prve, 'Večer pri Maticavih' (2002), je zaznamovano z življenjem na Gori, zgodba slednje, 'Čas ob zori' (2006) pa niza vsakdan v dijaškem domu malega primorskega mesta pet let po 2. vojni. To bi lahko bila Ajdovščina in dijaški dom poln mladostnikov z vojno izkušnjo, ki

je še posebej pripomogla k njihovi osebni zrelosti.

Filozofa in sociologa zanimajo ljudje in njih odnosi, desetletje učiteljskega staža in ravnateljstva ga zaznamuje, pa sloni tudi doživljanje junakov romana na pristni, gojenčevi in pedagoški, izkušnji.

Ljubitelja kmetijstva in literature odsevajo tudi orisi narave in dogajanj.

'Največji primorski pisatelj' v primorskem jeziku, z opisi gojencev dijaškega okoliša in tamkajšnjega prebivalstva, postavi svojevrsten spomenik, tako življenju kot pokrajinskemu jeziku.

Zgodbe in liki izhajajo iz tedanjega in sedanjega življenja. Mnogi so izmišljeni, ko z znano zasnovo zazivijo svoje življenje in drug dru-

gemu ponujajo ogledala.

Poglavja so zaključene zgodbe, polne hudomušnih anekdot šolskega sveta, ki jim pečat puščajo politične okoliščine tedanjega časa. Osrednji dogodek je izkušnja krivične obdolžitve, ki glavne-ga junaka zaznamuje. Toliko bolj ker resnica ni razkrita in se madež oprijemlje prihodnosti.

A vendarle 'Čas ob zori', ker je zora lepa beseda, pa naj bo to zora Primorske, najlepši čas dne ali ime najsvetlejših osebnosti v romanu.

Krvice, trpljenje, zlorabe, tudi ideološke, otroškemu svetu izpirajo rožnate odtenske, pa vendarle je moč ujeti sončne žarke. In se zgoditi, da je tudi ob slovesu 'Vseeno - tako svetel dan' v branje, kako-pak. *larasa*

Ajdoovski moški rokomet

Na poti v boljše čase

Medtem, ko najboljši rokometiši na svetu ta čas merijo moči na svetovnem prvenstvu v Nemčiji, ajdoovski rokometiši ne počivajo, saj so se državna tekmovanja vseh starostnih kategorij prevesila v drugi del, ki bo odločal o beri tekmovalne sezone 2006/07.

Vse, ki so se v klubu zadnjih nekaj let trudili, da bi moški rokomet, ta nekoč tako uspešen segment ajdovskega športa, še živel, zelo veseli, da predano in strokovno delo že prinaša sado-ve. Članska ekipa je v jesenskem delu prikazala nekaj izvrstnih predstav in se bo v naslednjih mesecih potegovala za uvrstitev v 1.B ligo. Dobre igre so z vedno večjim obiskom nagradili tudi gledalci, ki jih je srčna in kvalitetna igra mladih Ajdovcev, pod vodstvom Mirka Žvoklja, spomnila na dobre stare čase.

Tudi rezultati mlajših kategorij, ki jih vodita Marko Cencič in Aleksander Lapajne, kažejo na to, da se ajdovskemu moškemu rokometu obeta lepša prihodnost. Kadeti so osvojili tretje mesto v zahodni skupini, starejši dečki pa se že merijo v polfinalnem tekmovanju najboljših šestnajstih ekip v Sloveniji.

Mlajši dečki so še edina nepo-

ražena ekipa v svoji skupini in so si že nekaj krogov pred koncem tekmovanja v skupinah, zagotovili nastop v odločilnih bojih za naslov državnega prvaka.

Tudi najmlajši že nabirajo iz-

kušnje na močnih turnirjih. Tako so že kmalu po vstopu v novo leto, osvojili odlično drugo mesto na tradicionalnem turnirju najmlajših kategorij v znameniti celjski dvorani Zlatorog.

Starejši dečki bodo tako v klubske, kot šolskem tekmovanju skušali ohraniti stik z najboljšimi v državi tudi v letošnji sezoni.

stojijo z leve: Marko Cencič, Luka Bratina, Jan Markelj, Andraž Kete, pred Andražem stoji Vid Pregelj, Uroš Šeme, pred njim stoji Cristian Šulin, Breclj Blaž, Patrik Savnik, Matija Velikonja, A.L.

čepijo: Urban Krtef, Tine Besednjak, Štefan Marc, ležita: Niko Bajc in Mišel Jež

Kdor hodi je pred časom

Petek, 26.februar, zvečer prebiram »WAV«, enajsta številka. Alpinistični vestnik, ki ga izdaja alpinistična sekcija Planinskega društva Ajdovščina. Številka je še bogatejša od desete, jubilejne in res je vredna, da jo vzamemo v roke. Hkrati razmišljam kako uskladiti moj sobotni urnik. Ta dan je organiziran planinski izlet po Vrheh, kjer bom pomagal pri vodenju, zvečer pa v koči na Čavnu občni zbor Alpinistične sekcije našega društva, kjer ne smem manjkati.

Bo kar bo. Ob 7. uri v soboto je odhod izpred avtobusne postaje v Ajdovščini. Odhajamo na izlet po južnih obronkih Vipavske doline, po Vrheh, vodi ga Drago Ergaver. Kar lepo število se nas je zbralo. Jutro je za letošnjo zimo kar hladno, a jasno nebo obeta lep sončen dan. Pot mimo Podnanosa do Vrabč hitro mine. Kratek posvet in seznanitev pohodnikov s potjo na izhodišču in še zadnji napotki vodnika: »Lojze ti si zadnji«, in na pot.

Čeprav v dolini ni več snega pa ga na poti proti zaselku Tabor nad Vrabčami gazimo do gležnjev, kar je za te kraje redkost. Že bežen pogled čez dolino, na v soncu se lesketajočo Nanoško planoto, odtehta strupeni mraz, ki ob rahlem vetriču reže v obraz. Do vrha smo že ogreti. Klavrní pogled na razpadajočo stavbo nekdanje osnovne šole, popravi obnovljena mogočna cerkev in v bližini ostanki tabora. Kratek postanek in nato v dolino proti vasi Griže. Pred vasjo smo opazili obnovo »komunjskega vodnjaka«, posebnost vasi. V vasi pa kamniti križ, menda ena najstarejših tovrstnih umetnin kraških kamnosekov.

Pot nadaljujemo v dolino Raše. Struga potoka Raša je v zgornjem toku suha. Nekoliko niže se vanjo stekajo potočki, ki jo počasi skoraj

napolnijo v prijetno žuboreč potok. Opaziti je kar nekaj ostankov mlinov, ki so se včasih vrteli. Nekoč so bile celo ideje o zajeztvi potoka na sotočju s potokom Branica v zadrževalnik, ki bi služil za namakanje Braniške doline.

Pri cerkvici sv. Antona pri vasi Mahniči – vas šteje pet ali šest hiš, zavijemo strmo v breg. Mimo zaselkov Hribi, Bogo do vasi Poljane, kjer je kratek postanek za malico. Približno polovica poti je za nami, a cilj je še daleč. Naša smer se obrne na vzhod proti sv. Ani in Vrabčam. Pohodnikom se že pozna utrujenost. Še dobro uro in bomo na Vrabčah. Tu nam prijazna domačinka, sicer Vipavka, postreže s pecivom, skodelico čaja in kavo. Izraz utrujenosti na obrazih pohodnikov izgine. Prijazen klepet z gospodarjem in njegovo družino je potrebno končati. Vrniti se moramo v dolino - domov.

Po poti že razmišljam kaj moram še postoriti, da bom še pravi čas na Čavnu, kjer je v koči Antona Bavčarja ob 18. uri sklican sestanek Alpinistične sekcije našega društva. Prav veliko časa nimam. Doma le osvežitev, nekaj za v usta in na pot. Domači skomignejo z rameni čes.....pa srečno.

Pod tuneli je gaz v snegu po stezi že uhojena, tako da pri hoji ni težav.

Hitro napredujem do roba od koder se mi ponudi prekrasen pogled na zahajajoče sonce. Dan se nagiba v večer. V dolini se prižigajo luči in mrak se vse bolj spušča na strma zasnježena pobočja Čavna, res prava zimska pravljica.

Dosežem kočjo v kateri je že zbrana družina. Sami mladi fantje in dekleta, naši alpinisti. Ti mladi možje in žene so sposobni premagati vse težave, ki jih čakajo v steni. Med njimi gorski reševalci, mentorji, inštruktorji - cvet našega planinstva. V koči vlada prešerno vzdušje, tudi sam se počutim mlajši, čeprav leta tega ne kažejo. Dolžnost mi veleva, da jim v uradnem delu zbora čestitam za dosežene uspehe sekcije, še posebej predsedniku Simonu in jih spodbudim, za nadaljnje delo. Delo sekcije so kasneje podrobno analizirali in sprejeli ustrezne zaključke. Sledilo je druženje.

Po uradnem delu se odpravim v dolino, domov. Ura je že pozna, steza poledenela, vendar noč svetla. Svetilka na glavi mi je v pomoč le v goščavi. Sestop je nekoliko hitrejši. Ko si na asfaltu, je skrbi konec. Ostane ti le da se vprašaš: Kaj je vendar v hribih in visokih gorah, da te vedno znova vlečejo?

Tako se je namreč pred več kot 187 -letji vprašal naš rojak Matija Vertovec iz Jakulinov pri Šmarjah v svoji Pridigi na gori pri sv. Hironiju na Nanosu, leta 1820.

Pridiga je najstarejši slovenski planinski zapis objavljen v »Shodnih ogovorih« v Ljubljani, leta 1850. Povzete pridige je bil objavljen v Planinskem zborniku leta 1945.

Tudi po tolikih letih je vprašanje in odgovor planinca enak. Odgovor, ki ga nosi vsak v sebi, v duši in je samo njegov. Poiščite svojega!

A. Vitežnik

Po Otmarjevi poti

Pohod se je začel ob 6h zjutraj pri cerkvi Sv. Urbana, kjer smo se zbrali in se napotili v Podrago, kjer smo se udeležili sv. maše v cerkvi Sv. Mohorja in Fortunata (197 ndm. v.) za pokojnega Otmarja Črnilogarja, duhovnika, profesorja latinščine, grščine ter filozofije, dolgoletnega predsednika Planinskega društva Vipava in župnika v Podragi. Po maši nas je pred cerkvijo pozdravil Ivo Krušec, Predsednik K.S. Podraga. Podražani so nas pogostili s pecivom, piškoti ter čajem, kavo in šnopcem.

V župnišču smo si ogledali razstavo jaslic, delo Grege Tozona, nato pa pot nadaljevali skozi gozd vse do cerkve Sv. Socerba (555 ndm. v.). To je bil tudi največji vzpon. Sledil je kratek opis in zgodovina cerkve. Od tu nas je pot vodila do cerkvice Sv. Ane (562 ndm. v.). Pri Sv. Ani smo si v cerkvi ogledali freske, oltar ter druge znamenitosti. Dolga cesta nas je vodila do prvih hiš na Vrabčah. Tu sta nas že pričakala Alojz in Boža Peljhan, ki sta nas pogostila s toplim čajem. Pot smo nadaljevali do vasi Tabor. Pri cerkvi Marijinega darovanja (605 ndm. v.) smo si ogledali obzidje, ki je bilo zgrajeno začasa turških upadov na slovensko ozemlje. V cerkvi je sledila kratka predstavitev zgodovine cerkve. Po končanem ogledu smo se napotili proti vasi Griže. Na tem odseku je pot lažja, saj se počasi spušča navzdol in pohodniki smo imeli več možnosti za medsebojne pogovore in spoznavanja. V vasi Griže so nas pri kulturnem domu prijazno sprejeli domačini ter nas pogostili tudi z ocvirki, saj so imeli prejšnji dan v župnišču v Podragi kolone. Po pol urnem počitku smo šli v cerkev Sv. Martina (412 ndm. v.). Vas Griže ima kraško arhitekturo z značilnimi vodnjaki in v kamen vklesanimi znamenji. Pot smo nadaljevali do vznožja vasi Stomaž, kjer stoji cerkva Sv. Tomaža (378 ndm. v.). Sodi pa med najbolj starinske cerkvice na Vrheh in je tudi edina, ki je še vsa pod imenitno kamnito streho.

Zatem je sledil spust v dolino Raše, kjer smo po kolovozu prispeli do cerkve Sv. Kancijana- Antona (237 ndm. v.). Znamenitost cerkve je ta, da je sezidana nad kraškim izvirom, ki je v sami cerkvi. Po počitku smo se po asfaltni cesti odpravili skozi zaselek Hribi in pot nadaljevali proti zaselku Bogo. Okrepčali smo se s čajem in slivovko. Po lepem sprejemu in pogostitvi pa smo morali na pot. Po dobri uri hoda smo po kolovozu prispeli v Tabor nad zaselkom Bogo. Nato pa smo se po poti navkreber napotili do cerkve Sv. Katarine (566 ndm. v.), okrog katere je utrjeno obzidje iz časov turških vpadov. Sledil je počitek in razlaga o zgodovini cerkve. Po prijetnem počitku smo pot nadaljevali proti Štjaku, mimo najstarejšega kamnitega križa na primorskem. V Štjaku smo si pri cerkvi Sv. Jakoba (521 ndm. v.) vzeli čas za počitek. Zgodovino cerkve pa nam je predstavil tamkajšnji župnik Bogomir Trošt. Zatem je sledil še spust skozi gozd in mimo vinogradov do Podrage, kjer se Otmarjeva pot konča. Tu so nam, za konec poti, Podražani v kulturnem domu pripravili obilno pogostitev, kjer smo se pohodniki med seboj še bolje spoznali. Zadovoljni smo si zaželeli nasvidenje naslednje leto.

Posebej bi se radi zahvalili vsem, ki ste nas na poti sprejeli in pogostili. Zahvala pred. K.S. Podraga Ivu Krušču in Podražanom, vsem domačinom v zaselku Bogo in domačinom v vasi Griže.

Andrej Naglost

»Od doma do groba«

V soboto, 27. januarja se je zgodil 4. pohod »Od doma do groba«, v spomin na duhovnika Matijo Vertovca, njegovega izjemnega dela na duhovnem in kmetijskem ter izobraževalnem področju, od Šmarij, Vertovčevega rojstnega kraja, do Podnanosa, kjer je služboval 38 let in je tudi pokopan. Pohod že vsa leta pripravlja Turistično društvo Podnanos skupaj z Društvom prijateljev Slomškove poti iz Celja.

Začeli smo ob 8.30 uri pred cerkvijo v Šmarjah. Na poti so nas čakali postanki na domačijah in seveda njihove dobrote. Prvi je bil na šmarski kmetiji »Poljšakova brajda«.

Nadaljevali so po brezpotjih med vipavskimi vinogradi in obiskali Gaberje, Erzelj, cerkev Marije Snežne in Goče. Sledil je spust v Lože, kjer so se pohodniki ustavili v vinski kleti Benčina

in degustirali sadove zadnje jeseni. Pot so nadaljeval mimo Manč in Podrage do Podnanosa, kjer so jo zaokrožili ob 16. uri z mašo v župnijski cerkvi sv. Vida, pri kateri je bilo blagoslovljeno novo vozilo vinske kraljice Maje Benčina. Sledila je še zaključna družabnost s kulturnim programom in pogostitvijo v župnijski Marijini dvorani v Podnanosu.

imi

Smučarji po starem NK Primorje pred nadaljevanjem prvenstva

Srednjeveška Škofja Loka in tamkajšnje društvo Rovtarji sta 27. januarja gostila 8. mednarodno tekmovanje v smučanju po starem. Med več kot 80 udeleženci srečanja iz Slovenije, Avstrije in Nemčije so se odlično odrezali tudi člani društva Gora

s Predmeje. Ekipa, v kateri so bili Franc Vidmar, Slavko Vidic, Roman Blaško, Mitja Velikonja in Julija Vidmar, je domov prinesla dve srebrni odličji. Prismučala sta si jo Slavko Vidic in Julija Vidmar. Čestitamo!

Alenka Tratnik

Društvo Gora vabi na tradicionalni, 112. Filipov tek in spust, ki bo v soboto, 17. februarja ob 11.00 uri v Tihi dolini na Predmeji. Filipov tek in spust je tekmovanje v spomin na prvo smučarsko tekmo, ki se je odvijala 8. marca 1895 na pobočju Golaka ter v Smrekovi dragi.

SMEŠKICE IZ NAŠE DOLINCE

Zvrnil ga je

Ej, kje je še poletje, kje je še vse tisto, ko se sanje sprehajajo po ulicah. No, tale zima pa prav zares grozi, da se bo kar poročila s poletjem. Ampak, ni da bi se človek pritoževal, dokler mu sonce kaplja v dušo.

No, pa so bili poletni dnevi, tihi, mirni, že skoraj dolgočasni. Pozdevalo se mi je, da se bo čas kar ustavil, da se ne bo v tem našem malem mestu prav nič zgodilo. Res, bil je tak dan, da so celo oblaki grozili, da se bodo zjokali nad mestom. In smo bili v manjšem lokalčku, tam kot običajno. Jaz sem srknil kavo, ostali gostje, pa kakor kdo. Opoldanski čas se je razvlekel, gostje so se razselili in ostala sva pravzaprav samo dva, poleg natakara. In tisti drugi, si je popravljaj rumeno čepico, nekakšno reklamno čepico in se živčno vrtel ob robu točilnega pulta. Na glas se je spraševal, kaj da

mu je storiti: »Kaj bi zdaj. Za domov je prezgodaj, za karte, ni nobenega, najbrž bo dež. Ma, kurc, daj mi en sadjevec!« se je moško odločil in se naslonil na rob police pod ogledalom blizu točilne mize. Natakara mu je hitro postregel z zaželeno pijačo. Prijel je kozarec, strokovnjaško zavrtel tekočino v njem, jo ovohal, potem pa jo na hitro zvrnil. Ni še dobro odložil kozarca na točilno mizo, ko je zunaj na ulici nekaj zapopotalo. Stal sem blizu vrat in sem videl, da je v tistem trenutku nerodno padel deček s kolesom, kakšnih dvajset metrov naprej od lokala. In potem sem pivcu sadjevca rekel:

»No, si videl, kako si ga zvrnil!«

Pa je še sam pogledal in se zasmejal. »Pa sem ga res zvrnil, orko dindjo.«

Res, bila je nenavadna sinhronizacija, res ga je zvrnil ...

Zakawsky

Čeprav je najprej kazalo, da ekipa Primorja v spomladanskem delu prvenstva ne bo kaj dosti drugačna kot jeseni, pa je vendarle doživela kar nekaj sprememb. Že pred novim letom se je vodstvo kluba razšlo s Karaličem in Černetom ter podpisalo pogodbo s hrvaškim strelcem Flegom. Ajdovščino je nato zapustil še Aleksandar Baijić, saj so bile zahteve njegovega managerja za klub nesprijemljive. Bazične priprave so varovanci Bojana Prašnikarja začeli sredi januarja kar v Ajdovščini (tudi na igrišču z umetno travo), kjer je bilo opaziti dva nova mlada obraza – mladince Ogriča iz Idrije in trenerjevega sina Luko. Na obmorske priprave v Istro pa je odpotoval tudi stari znanec – vratar Denis Baloh, ki je nekaj časa branil za futsal ekipo Puntarja. Vrtar Uroš Rutar je namreč zaradi neprestanih težav s križnimi vezmi moral na operacijo, s čimer je sezona zanj izgubljena.

V stalni bazi obmorskih priprav v Medulinu so rdeče-črni odigrali tudi tri srečanja z močnimi nasprotniki in zabeležili po eno zmago, remi in poraz. Zanimivo je, da so najboljšo igro prikazali na tekmi (proti Vojvodini), ki so jo izgubili (0:1). V drugem polčasu te tekme se je

izkazal Ognjen Lekić, ki je prišel v Medulin na preizkušnjo. Svoje tehnične sposobnosti je potrdil tudi naslednjega dne proti Cibaliji (2:2), tako da je zadnjega dne prestopnega roka že podpisal pogodbo s Primorjem. Ob Arnautu, Teinoviću in Flegu je sicer četrti tujec, vendar pa

ima tudi francoski potni list in bo kot državljan EU lahko igral brez omejitev. Lekić namreč prihaja iz šole francoskega velikana Marseilla, nazadnje pa je igral na Madžarskem. In še ena zanimivost – oba novince (Flego in Lekić) sta postavna (okrog 190 cm), tako da se je dvignila tudi povprečna višina tradicionalno nizkega moštva.

Do srede bodo nogometaši še trenirali v Ajdovščini, nakar se bodo za nekaj dni spet vrnili v Medulin. Tedaj bo tudi dokončno znano, če v rdeče-črnem dresu ostaja tudi Denis Selimović, za katerega se resno zanimajo Norvežani.

Dosedanje pripravljalne tekme Primorja:

Primorje - Krško 2:3 (Flego, Krstič)

Primorje - 2:1 Žminj (Flego, Prašnikar)

Primorje - Vojvodina 0:1

Primorje - Cibalia 2:2 (Šabec, Teinović)

epe

Poljub sredi Beograda

Klub ajdovskih študentov, član zveze Škis, je na letošnje silvestrovanje v Beograd popeljal 50 svojih članov. V glavnem mestu Srbije so Kaševci nazdravili še z 8000 drugimi Slovenci, ki so se odločili prestop v novo leto preživeti izven meja naše domovine. Mladi turisti so si v zadnjih dneh veselega decembra ogledali Titov grob, muzej na Dedinjah, cerkev Slavije in številne druge znamenitosti, ki jim jih je ponujalo praznično okrašeno mesto.

M. Č.

Fosili – naša naravna dediščina - 50

Redka najdba s Školja nad Vrtovinom

Oeni redkosti s Školja nad Vrtovinom sem v Latniku že pisal. To je bila korala Diplaraea croatica, lepa korala razmeroma velikega premera in izrazite strukture.

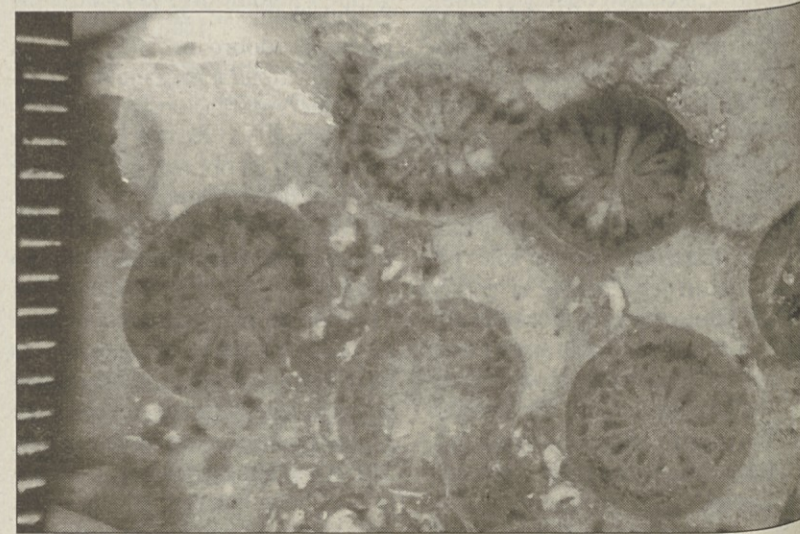
15. decembra 2006 mi je Jožko Člekovič prinesel nekaj primerkov s koralami, ki jih je našel v neposredni bližini, kjer je bila Diplaraea. Pri večini primerkov so bili koraliti zelo prekrista-

ljeni in zato nedoločljivi. Toda, na enem je bilo takoj vidno, da so koraliti dobro ohranjeni. Ko sem primerke zbrusil, so se pokazali štirje koraliti z izjemoma lepo strukturo in meni nepoznane vrste. Vsaj tako se mi je zdelo. Fotografije sem poslal akad. dr. Dragici Turnšek, ki je kmalu ugotovila, da sem take korale že našel: en primerke na Otlici, drugega v Malovšah. Pa ni čudno, da korale nisem poznal, saj gre za redkost, ki v slovenski literaturi sploh še ni omenjena. Gre za koralo Placophyllia tenuis z izredno lepimi, izrazitimi septami – notranja struktura je natančno taka, kot pri prvič opi-

sani koralite te vrste, ki prihaja iz Romunije. Ne samo septa prvega in drugega reda, tudi stena je izrazitejša septoteka, kar izgleda malce učeno povedano.

Bolj preprosto bi rekli, da je to šolski primer te vrste koral, s tem, da je notranost koralitov bolj izrazita, bolj vidna in bolj »fotogenična« - posebno v barvah. Ta vrsta korale doslej drugje v Sloveniji ni bila najdena – nedvomno so vse tri na našem območju doslej najdene, iz istega območja nekdanjega koralnega grebena. Starost: okrog 160 milijonov let.

Razpredelnica – merilo ob strani fotografije je v milimetrih

– premer korale je torej 5 mm. Najlepša hvala Joškotu Člekoviču za podarjeni prime-

rek, spet nekaj novega v našo izkladnico znanosti. Stanislav Bačar – se nadaljuje

Dve prireditvi

na vipavski OŠ

Na OŠ Draga Bajca Vipava sta zadnji šolski dan v lanskem letu 23. 12. 06. potekali prireditvi EKO SEJEM in POKAŽI KAJ ZNAŠ.

Na Eko sejmu so učenci staršem in drugim obiskoval-

cem prodajali zanimive izdelke, ki so jih izdelali v okviru pouka in v času podaljšanega bivanja. Nekatere izdelke pa so učenci prinesli kar od doma. Izdelki so bili narejeni večinoma iz odpadnih oziroma okolju prijaznih materialov. Prodajali so tudi stvari, ki jih ne potrebujejo več, npr. plišaste igrače in podobno. Izkupiček od prodaje so namenili za humanitarne namene na šoli. Po končanem Eko sejmu, se je v telovadnici šole odvijala prireditev Pokaži kaj znaš, na kateri so se predstavili učenci šole s pevske in plesne točkami ter tako popestrili dogajanje na šoli. Glasbe, veselja, smeha in petja v izobilju.

Klavdij Bajc

Enostavno do informacij

Ministrstvo RS za šolstvo in šport je 26. januarja 2007 objavilo Razpis za vpis v srednje šole in dijaške domove za šolsko leto 2007/08.

Osnovno šolo v letošnjem šolskem letu zaključuje 19.521 učencev in učenk (lani 20.984), ki bodo lahko kandidirali na skupno 25.439 (lani 26.446) vpisnih mest na srednjih šolah.

Od tega je v programih nižjega poklicnega izobraževanja razpisano 922 (lani 1.110) mest, v programih srednjega poklicnega izobraževanja 6.248 (lani 6.818) mest, v programih srednjih tehniških in strokovnih šol 8.788 (lani 8.856) mest, v programih splošnih gimnazij 7.261 (lani 7.198) mest, od tega v zasebnih šolah 507, v programih strokovnih gimnazij je razpisano 2.220 (lani 2.464) mest. Skupaj je v programih splošnih in strokovnih gimnazij razpisano 9.481 (lani 9.662) mest.

Poleg tega šole za nadaljevanje šolanja po programih poklicno-tehniškega izobraževanja razpisujejo 3.914 (lani 4.174) vpisnih mest.

Za programe poklicnega tečaja je razpisanih 526 (lani 466) vpisnih mest (vpisanih v šolskem letu 2006/07 je bilo 343), za maturitetni tečaj pa 1222 (lani 1222) v javnih šolah in 76 v zasebnih (vpisanih v šolskem letu 2006/07 je bilo 1428).

Vse srednje šole bodo organizirale informativni dan, 9. februarja 2007, ob 9. in 15. uri ter v soboto, 10. februarja 2007, ob 9. uri. (vir: www.mss.gov.si)

V okviru LJUDSKE UNIVERZE AJDOVŠČINA se izvajata dve dejavnosti, ki nudita brezplačno pomoč in informacije o možnostih vpisa v srednje, višje in visoke šole ter druge izobraževalne oblike, to sta CENTER ZA INFORMIRANJE IN POKLICNO SVETOVANJE - CIPS ter Informacijsko svetovalno središče - ISIO. ISIO in CIPS obveščata tudi kakšna so merila za izbiro v primeru omejitve vpisa, kakšen je prijavnostni postopek...

CIPS deluje v prostorih Urada za delo Ajdovščina, ob ponedeljkih od 9.00 do 11.00 ure in od 13.00 do 15.00 ure ter ob sredah od 10.00 do 11.00 ure in od 13.00 do 16.00 ure.

ISIO deluje v prostorih Ljudske univerze Ajdovščina, ob ponedeljkih od 10.00 do 15.00 ure in ob sredah od 11.00 do 16.00 ure.

Vse informacije dobite na tel.: 05/366 11 05, 368 13 50 ali 041 437 785.

4. mesto na državnem tekmovanju

Mladina in gore

V soboto, 13. januarja 2007 je v Mežici potekalo 18. državno tekmovanje MLADINA IN GORE. Vstopnica za udeležbo na tekmovanju je bila zvrhana mera znanja, ki so ga mladi planinci pokazali na regijskih tekmovanjih. Na državno tekmovanje se je tako uvrstilo 30 ekip, od tega kar dve ekipi iz Podnanosa. Na Koroško so se podnanaški planinci odpravili skoraj sredi noči. Tekmovanje se je začelo s kulturnim programom in s pozdravnimi besedami povabljenih gostov.

V dopoldanskem delu je potekal prvi preizkus za tekmovalce - pisanje testov. Med tem časom je potekalo srečanje mentorjev, kjer je zbrane pozdravil tudi predsednik PZS - Franc Ekar. Sledilo je kosilo ter ogled muzeja Mežica,

podali pa so se tudi v notranjost mežiškega rudnika, v podzemlje Pece, kjer so spoznavali labirinte rudniških rovov, slišali so tudi zloglasne »perkmandlce«. Po vrnitvi je sledila razglasitev rezultatov - v finale se je uvrstilo 6 ekip.

Finale je potekal v obliki kviza pred občinstvom. Tekmovalci so odgovarjali na vprašanja o planinski opremljenosti, živalstvu ter o poznavanju kraljestva kralja Matjaža. Največ gorniškega znanja je pokazala ekipa iz Škofje Loke. Za nagrado je dobila tabor v tujini, ki ga poklanja MK PZS, ter še nekaj praktičnih nagrad. Odlično 4. mesto pa je osvojila ekipa MARKACIJA TEAM iz Podnanosa, ki so jo sestavljali: Miha Božič, Ernestina Frelj, Anita Trošt in Matej Fabčič. Z uspehom so bili zelo zadovoljni. Zahvala za uspeh gre metoricama: Barbari Jež in Andreji Semenič.

 Tekmovanje Mladina in gore je priložnost, da se vsako leto srečajo planinci in mentorji, ki skrbijo za planinsko vzgojo mladih. Pomembno je, da tekmovanje poteka v športnem duhu ter zavedanje, da največ šteje tisto znanje in izkušnje, ki jih nosimo v sebi in se kažejo v ljubezni do narave in planin. *Andreja Semenič*

Starši in učitelji

Stopimo na skupno pot

Predavanje, ki je bilo 12. decembra 2006 v amfiteatralni učilnici Srednje šole Venca Pilon v Ajdovščini, je organiziral svet staršev Osnovne šole Danila Lokarja iz Ajdovščine z namenom vzpodbuditi razpravo o sodelovanju staršev in šole, ki je pogosto obravnavana tema, s katero se ukvarja pedagoška stroka doma in v tujini. Povsod poudarjajo, da je tako sodelovanje izredno koristno za nadaljnji razvoj otroka. Vendar se pojavi vprašanje, kako to izvesti. Prepogosto se čuti, da so pri tem starši in učitelji vsak na svojem bregu. Tudi pričakovanja učiteljev in staršev so različna. Da bi tak način razmišljanja spremenili, je potrebna odkrita komunikacija vpletenih, z enim samim ciljem: Otroka - učenca moramo vzgajati tako starši, kot tudi šola.

Angelca Likovič je upokojenka, pred tem pa je bila ravnateljica Osnovne šole Majde Vrhovnik v Ljubljani. Rada bi pomagala tako staršem kot učiteljem, da bi začeli sodelovati. Pravi, da je vesela, ko v dvorani vidi učiteljice in učitelje ter starše, kar pomeni, da smo na dobri poti. »Veste, poslanstvo učitelja je IMETI OTROKA RAD«, dodaja.

In že začutiš, da predavanje ne bo kar tako, da ima gospa neverjetno energijo, da ima otroke res rada, da želi napraviti veliko dobrega za prihajajoče rodove in da je učiteljica s srcem. Saj veste tisto o Malem Princu: »Kdor hoče videti, mora gledati s srcem. Bistvo je očem nevidno«.

Gospa Angelca gleda na otroke s srcem, za njihove interese pa se bori z vsem svojim znanjem in energijo.

Želi, da bi jih sledili. Pravi, da živimo v čudoviti deželi in kvaliteta države je odvisna od kvalitete državljanov. Naši otroci so kot seme in popotnico za življenje dobijo najprej in vedno v družini, potem v vrtcu in kasneje v šoli. Klima v družini in šoli mora biti pozitivna, ker je otrok v šolskem obdobju kot pivnik.

Današnja šola upošteva štiri stebre: da bi vedeli, da bi znali, da bi bili humani, da bi vzgajali. Ogromen poudarek je na stebri »DA BI VEDELI«, premajhen poudarek »DA BI ZNALI«, ker žal otroci svojega vedenja ne znajo prenesti v realnost, na steber HUMANOSTI in VZGOJE pa smo kar pozabili. Seveda, saj se pogovarjamo samo o pravicah otroka, na njihove dolžnosti pa kar pozabimo. Učiteljice in učitelji so izgubili avtoriteto in ugled. Kaj moramo storiti? Spremembe v šoli morajo delati pedagoški delavci in starši. Učitelji in ravnatelji morajo pridobiti avtonomijo. Receptov ne sme biti. Starši morajo biti vključeni v šolski sistem na področju vzgoje. Starši imajo pravico odločati o obliki pouka. V ospredje mora priti ustvarjalnost.

Šolskega okoliša ne sme biti - šole naj se razlikujejo in starši naj izberejo šolo za izobraževanje svojega otroka po lastni volji. Odnose v šoli je potrebno urediti, da bo v šoli prijetno za vse, ki tam prebijejo zajeten del dneva. Uvesti je potrebno

odprte ure pouka - starši lahko prisostvujejo pri pouku, odprte govorilne ure, kjer prisostvujejo tudi učenci, odprte roditeljske sestanke, kjer se pogovorijo tako učenci kot starši in učitelji. Tudi učence moramo poslušati in se tudi od njih kaj naučiti. Razne interesne dejavnosti bi lahko vodili kar starši, imeti bi morali skupne družabne večere ... Tudi Klub staršev in učiteljev je oblika sodelovanja, ki razvija odgovornost, spoštovanje, medsebojno pomoč, zaupanje in tolerantnost s poudarkom na zavedanju lastnega odnosa, na upoštevanju dostojanstva do drugega in sebe, kar je temelj naših odnosov. Odnosa ne more graditi en sam človek, zato je potrebno sodelovanje.

Res je, biti starš je zahtevna naloga, tudi biti učitelj je zahtevna naloga, toda biti starš s srcem je biti čudovit starš, biti učitelj s srcem je biti zelo dober učitelj in spet smo pri Malem Princu: »Zbogom«, je rekla lisica. »Čuj mojo skrivnost. Zelo preprosta je: Kdor hoče videti, mora gledati s srcem, bistvo je očem nevidno«.

»Bistvo je očem nevidno«, je ponovil Mali Princ, da bi si zapomnil.

Gospa Angelca Likovič je na koncu svojega predavanja prejela zaslužen dolg aplavz.

Pa srečno: starši, učiteljice in učitelji, ravnateljice in ravnatelji. In učenci seveda!

Nada Blažko, Andrej Zaman

Melita Košir

V mesecu januarju je bila gostja redne oddaje Izpod farnih zvonov na radiu Nova. Takrat je stekel pogovor in nastal naslednji zapis.

»Doma sem iz Gradišča pri Ajdovščini. V Novi Gorici sem obiskovala jezikovno gimnazijo, nato pa univerzo za tuje jezike, ruščino in nemščino kot prvi jezik, na univerzi v Trstu.

Že med študijem sem začela potovati in na enomesečnih potovanjih z nahrbtnikom po svetu in v dobri družbi obredla ves svet: Srednjo Ameriko: Mehiko, Gvatemala; Južno Ameriko: Peru; Azijo: Indijo in Kitajsko; Afriko: Zambijo. Kot študentka sem 3 mesece in pol študirala in potovala po Rusiji. Evropo pa sem prepotovala po dolgem in počez.

Začela sem poučevati tuje jezike na Ministrstvu, na jezikovnih šolah, nato pa sem 9 let delala na

Waldorfski šoli v Ljubljani.

Samostojno sem tudi 3 leta delala kot profesorica in prevajalka. Sedaj delam skoraj leto dni kot urednica otroške revije Mavrica, kar mi je v veliko veselje in izziv.

Živim na Vrhniki.

Melita ti si naša rojakinja. Tvoja dosedanja študijska in delovna pot je bila kar pestra. Povej nam nekaj o tem.

Zaznamovalo me je obdobje odraščanja v družini, kjer so se zlivale razne kulture in zdrave kmečke korenine. Vse to mi v življenju vedno bolj prav pride. Verske korenine pa mi je dal naš bivši župnik, gospod Ivan Albreht, ki se ga s hvaležnostjo spominjam. Ko se srečujem z ljudmi iz vse Slovenije vidim, da smo imeli tisti mladi, ki smo se z njim srečevali, veliko srečo. Vedno si je vzela čas za pogovor, podpiral nas je in verjel v nas. To popotnico in popotnico od doma s pridom uporabljam pri svojem delu.

Na mojem delovnem mestu pa je pomembno tudi znanje, ki sem ga pridobivala tako tukaj v Sloveniji kot v tujini, kjer sem končala študij jezikov. Ta širina, ki mi jo daje izkušnja bivanja v tujini, se mi zdi nujno potrebna v življenju. Vse te izkušnje in znanje mi zelo pomagajo pri urednikovanju.

Po študiju si delala na pedagoškem področju, pa še kaj?

Specializirala sem se iz pedagogike. Dvanajst let sem s srcem poučevala tako otroke kot odrasle. Pedagoško znanje in delo z otroki mi pride sedaj zelo prav. Vedno, ko pripravljam Mavrico, imam pred seboj otroke in ne papir. Ko delam revijo, si jih predstavljam pred seboj: bi jih to zanimalo?

Sicer pa je bilo moje dodatno delo potihovo vedno povezano z mediji: vrsto let sem pisala članke za različne revije in predlani vse poletje delala kot novinarka in napovedovalka na Radiu Vatikan v Rimu. Tudi to znanje sedaj s pridom uporabljam.

Zanima me tvoje mnenje o tem, ali tiskana beseda ob tej poplavi elektronskih medijev izgublja na veljavi?

Mislím, da je tiskana beseda bila, je in bo vrednota. Tudi pri otrocih. Kakšno mesto ji danes namenijo naši otroci, pa je odvisno predvsem od nas, vzgojiteljev, staršev, šole in ostalih vzgojnih dejavnikov. Kljub temu, da računalnik in televizija pri otrocih zavzemata vedno pomembnejšo vlogo, je tiskana beseda še vedno zelo prisotna. Toda ne smemo se slepiti: med goro stvari, namenjenih otrokom, je malo kakovostnih. Starši in vzgojitelji smo tisti, ki za otroke izbiramo. Otroci velikokrat ne zmorejo izbrati tistega, kar jih plemeniti, ampak izbirajo predvsem tisto, kar jim prinaša trenutno ugodje in od njih ne zahteva nobenega napora. To pa sta televizija in računalnik. Zato je vloga vzgojiteljev vedno pomembnejša.

Danes je tudi pri nas prava poplava tako imenovanega rumenega tiska, po katerem tako radi posegamo. Kaj meniš, zakaj?

Razlogov je več: ob takšnem branju se lahko sprostimo, saj damo možgane na pašo. Pa še nekaj je: rumeni tisk prinaša ponavadi slabe novice, kaj se je nekomu zgodilo. In mi, namesto da bi kaj naredili iz svojega živ-

ljenja, se na tihem tolažimo, da gre vsem slabo. In je slovenska »foušija« potolažena.

Bogata je danes tudi ponudba verskega tiska. Ugotavljamo pa, da naklade padajo. Na verskem izobraževalnem področju največkrat ostajamo na osnovnošolski ravni, kot bi se bali napredovati.

Sedaj bom malce kritična. Tudi verski tisk ni ves dober in ni vse dobro, kar je v verskem tisku objavljeno. Tudi tukaj je potrebno imeti zdravo pamet in sam presojeti, kaj je res kakovostno in kaj ne. Naklade ponekod res padajo, za vsakega bralca se je potrebno potruditi, ker je ponudba tako bogata. Hkrati pa, če je stvar dobra, ljudje to začutijo in dolgoročno naklade rastejo. To poznamo ne le pri Mavrici, ampak tudi pri drugih revijah.

Z novim šolskim letom si prevzela uredništvo edine otroške verske revije Mavrica. Na kratko nam predstavi kateremu krogu bralcev je namenjena, vsebino, pa tudi tvoje cilje, ki jih želiš kot urednica uresničiti.

Najprej bom govorila o ciljih, ker se mi zdijo najpomembnejši. Z versko revijo Mavrica želimo otrokom posredovati veselo do življenja, zavedanje, da je Bog vedno z njimi, da je njihov Oče, da jih ima rad, da jim pomaga in jim bo pomagal vse življenje.

Kar pa se tiče kroga bralcev, je težko z eno tako revijo nagovoriti vse otroke tja do pubertete. Ker je Mavrica edina revija, poskušamo nagovoriti vse, zavedamo pa se, da bi bilo dobro imeti dve ali tri revije. Ena, ki bi pokrivala predšolsko obdobje, ena obdobje do petega - šestega razreda in potem ena za mladostnike, katerim se porajajo čisto drugačna vprašanja. To so želje, prav je, da jih imamo in tako v tej smeri tudi načrtujemo prihodnost.

Ker gre za otroško revijo ima poleg pisane besede važno vlogo tudi ilustracija, ki lahko na poseben način približa otroku tudi

versko vsebino.

Naši otroci so izjemno »vizualni«. Psihologi pravijo, da 70 odstotkov vseh informacij sprejemamo vizualno. Lepe, estetske podobe, ki spremljajo tekste v Mavrici, otroke plemenitijo. Pravimo, da kjer je lepota, tam je zraven tudi resnica in kjer je resnica je tudi ljubezen.

Risba tako živo nagovarja otroško dušo, da se vanjo vtisne za celo življenje. Pomembno je, kakšne podobe otroci sprejmejo vase - tudi na televiziji in računalniku. Ni res, da otroci pozabijo, kar so videli. Vsaka podoba se vanje vtisne. Strokovnjaki iz raznih medijskih področij so ugotovili, da noben nasilen film ne gre mimo njih, da ne bi pustil pečata v njihovi duši. Prav tako vsaka kakovostna estetska revija ne gre mimo njih, da ne bi pustila dobrega pečata.

Smo v letu Svetega pisma. Kaj tebi osebno pomeni ta navdihnjena božja beseda? Bo tudi Mavrica, seveda na svoj način, obeležila ta jubilej?

Zame je to knjiga knjig. Knjiga, ki jo vsak dan odprem in odgovarja na moja življenjska vprašanja. Tudi v Mavrici Sveto pismo zavzema kar lep del. V letošnjem šolskem letu smo se tematsko posvetili stari zavezi, drugo leto pa bomo posvetili novi zavezi.

Melita hvala za ta zanimiv pogovor. Pri tvojem urednikovanju pa tudi v tvojem osebni življenju ti želim blagoslovljeno in uspešno delo v letu, ki ga začinjamo.

Tudi sama se zahvaljujem za povabilo. Zelo mi je dragoceno, da ste se name spomnili. Pregovor pravi, da človek v svojem kraju ni cenjen. Toda izjeme so tiste, ki delajo pravila, kajne. Vsem bralcem časopisa Latnik in vsem bralcem Mavrice želim veliko poguma in veselja v življenju, da bi zmogli izbirati tiste odločitve, ki nam prinašajo veselja in miru polno življenje.

Niko Ličen.

Sveti »kotki« Cestnarjev

Verjetno ste vsi, ki se radi potepate po stezah in poteh Čavna opazili veliko božjih znamenj, ki so jih zaradi različnih razlogov postavili domačini ali pa morebiti tudi kak tujec.

V nedeljo 7.jan. smo se člani KŠD Vrtnice odločili, da organiziramo planinski pohod po dveh »malih svetiščih«, ki sta jih postavila dva zakonska para iz naše vasi. Pot smo začeli v centru vasi, pri spomeniku ter se nato preko Gnojevca povzpeli do zgornjega zaselka vasi Stomaž, ki ga domačini imenujejo Griža. Tam smo stopili na t.i. stomaško pot in se preko Velike Rovne ter mimo Pihali povzpeli do prve postojanke pohoda. Dva ovinka nad Pihali namreč stojijo čudovite jaslice, ki sta jih tudi letos postavila Niko in Cirila Štor. Ker sta se pohoda seveda udeležila tudi onadva smo ju poprosili, da nam opišeta zgodovino njunega »božjega koticčka«. Besedo je prevzel Niko in nam razkril, da je ob vsakokratnem obisku Čavna opazoval prostorček, na katerem stojijo sedaj jaslice in na njem načrtoval postaviti božje znamenje. K temu ga je pred petimi leti dokončno vzpodbudila bolezen žene Cirile in kot v priprošnje za njeno zdravje sta nato v decembru 2002 prvič postavila božji hlevček. Na žalost je čez dve

leti v zgodnji jeseni tudi Nika doletela zahrbtna bolezen, vendar jo je zaradi svoje volje in vztrajanja premagal do te mere, da sta lahko tudi tisto leto jaslice skupaj z ženo postavila še v drugo. In to od takrat naredita vsako leto in vsakokrat na še lepši način. Navdušeni nad njuno zgodbo smo jima pohodniki podarili bučen aplavz, jima zaželeli zdravja in vztrajnosti, da bosta še naprej skrbela za svoj, sedaj tudi naš, koticček.

Nato smo pot nadaljevali do srednječavenske poti in se nato po njej napotili desno, v smeri proti

lokavški čavenski poti. Že po dobrih 200 m hoje smo prispeli do našega drugega postajališča. V visoki skali, ki leži tik ob stezi, je naš sovaščan Bruno Volk vklesal in skupaj z ženo uredil lepo kapelico s kipom Matere Božje. Po kratki malici smo ju planinci seveda nagovorili, da nam povesta svojo zgodbo. Podobno kot Niko je tudi Bruno, ob hoji po pobočjih Čavna, več let gojil željo, da bi postavil svoj »božji koticček«. Za to se je dokončno odločil spomladi 2005 in nato v par delovnih vzponih na Čaven v kamnu izklesal majhno

votlinico ter jo pripravil za postavitev božjega znamenja. V maju, točneje 12. maja, sta nato z ženo Heleno v votlinico postavila kipec Matere Božje, ki sta ga blagoslovila pri bratih kapucinih v Vipavskem Križu in nato ob vsakem prihodu dodala še kako malenkost, tako da je tam nastalo čudovito postajališče. Bruno nam je nato razkril, da namerava ob kapelici postaviti še klopco, potem pa se je še na njemu značilen način resno pošalil, da s sosedom Mitjo, ki se razume na tehnologijo, nameravata veliko skalo dvigniti in jo postaviti na mehanizem, ki jo bo vrtil okoli osi ter tako omogočil, da bo kapelica vidna tudi iz doline. Zanimivi pripovedi in duhovitemu zaključku smo planinci namenili bučen aplavz z obljubo, da bomo ob vsa-

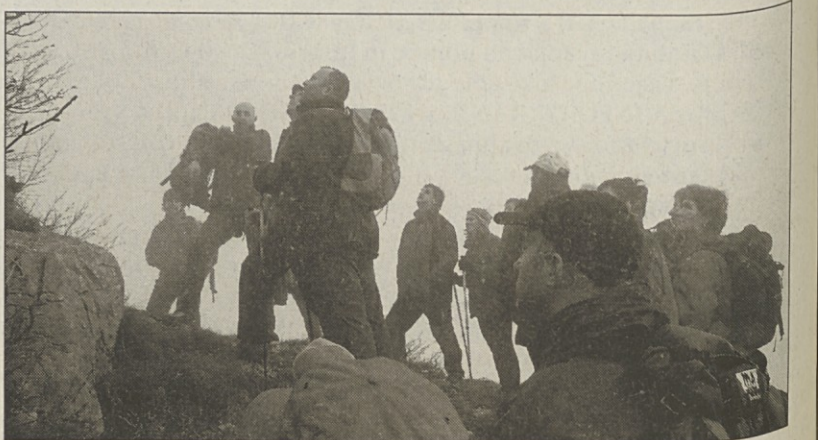
kokratni hoji mimo kapelice tudi kaj zmolili, Brunotu in Heleni ter vsem Cestnarjem za zdravje.

Ker so bili vsi pohodniki kar pri moči, se domov nismo vrnili po isti poti, temveč smo jo ubrali po srednječavenski poti do lokavške poti. Vmes smo se ustavili še pri dveh znamenjih, ki sta postavljena nad potjo, za v prihodnje pa smo prihranili obisk pri kapelici Matere Božje Kristjana in Tončke Štor, ki se tudi nahaja ob isti poti.

Spust po »lokavški« dolino je bil zaradi strmih hiter in zanimiv, čemur je sledilo še »prebijanje« preko blatnega plazua, hoja skozi Slatna v domačo vas.

Pa nasvidenje in vabljeni na naslednje pohodniško druženje.

Egon Stopar

ko, pri delu zalotila lastnica; dveh večjih hladilnikov iz prostorov OŠ Budanje; okoli 500 kg odpadne Inox pločevine, ki je bila spravljena pred delavnico; večjo količino radiča na njivi občana iz Kukanj, policisti so izsledili nabiralko ter ji radič zasegli; v Velikih Žabljah so občanu ukradli klešče vredne okoli 60 EURO.

VLOMI S TATVINO: v klubske prostore NK Primorje iz katerih so storilci odšli z okoli 320 euri; v kontejner na delovišču šole v Šturjah, s storilci je odšlo več ročnega orodja; v tovorno vozilo parkirano nad vasjo Lozice, odtujena sta bila CB postaja in tahograf; v gostinski lokal na Colu iz notranjosti so odnesli okoli 620 eurov; v kiosk v Vipavi, iz notranjosti so bili odvzeti cigarete in srečke športne loterije; v gostinski lokal Babilon v Vipavi, odvzeta je bila manjša vsota denarja; v gostinski lokal Bar Klub v Črničah, odvzeta je bila blagajna, cigarete in sesalnik za prah.

POŠKODOVANJE TUJE LASTNINE: obeh mrež na rokometnih golih na igrišču ob OŠ v Vipavi, z dejanjem je šola oškodovana za okoli 120 eurov; laka barve na osebni vozilu parkiranem pred stanovanjskim blokom, s tem dejanjem je občanki povzročeno za okoli 320 eurov materialne škode; svetleče table lokala Barbus v Ajdovščini; v Selu je voznik osebnega vozila poškodoval zid stanovanjske hiše in jo popihal; tlakovanega dvorišča stanovanjske hiše na Polževi ulici v Ajdovščini, s tem objestnim dejanjem so lastniku povzročili nepopravljivo škodo, saj se oljnega madeža ne da odstraniti; v noči na 23.12. je neznanec na Predmeji posekal manjšo smrečko, ki je rasla pred stanovanjsko hišo in oklestil veje večje sosednje smreke; vzvratnega ogledala avtobusa na avtobusnem postajališču v Ajdovščini; pnevmatik, le te je nekdo prerezal na dveh osebnih vozilih na Colu, parkiranih pred

stanovanjsko hišo; razbitje stekla na prodajalni v Ajdovščini, zoper zlikovca bo podana kazenska ovadba, zaradi nedostojnega vedenja pa mu je bil izdan in vročen plačilni nalog z globo; cerade na polpriklonniku v Lokavcu, objestnejš je le to prerezal in sicer v presledkih, na dolžini 7 metrov.

CESTNI PROMET: v Črničah so policisti obravnavali prometno nesrečo z enim udeleženi vozilom, ob vozilu je bila voznica, ki je zatrjevala, da ni ona vozila, ampak nekdo drug, ne ve pa kdaj naj bi to bil, po preizkusu z alkokotestom je pokazalo 1.07 mg/l alkohola v izdihanem zraku; v Lokavcu sta se z jeklenimi konjički poljubila dva voznika, za katera se je po preizkusu alkoholi-ziranosti izkazalo, da sta oba kakšnega preveč zvrnila vase, domov sta odšla brez vozniških dovoljenj sledi pa še obdolžilni predlog; v Rebernicah se je voznik iz neznane vzroka zaletel v obcestni zid, pustil vozilo in odkorakal, kasneje so ga policisti seveda izsledili; 23.12. je med Dobravljami in Potočami 31 letni voznik osebnega vozila BMW, zaradi neprilagojene hitrosti zapeljal izven vozišča, zapustil vozilo in pobegnil. Vozilo je zajel ogenj, katerega so pogasili gasilci GRC Ajdovščina, voznika pa so policisti izsledili v bolnišnici Šempeter, kamor so ga zaradi zadobljenih poškodb odpeljali svojci. Taisti moški se je naslednjega dne, 24. 12., okoli 14.00, potem, ko je bil odpuščen iz bolnišnice, z motornim kolesom znamke Honda CBR 900, peljal iz smeri Potoč proti Ajdovščini. V bližini Dobravelj je zaradi neprimerne hitrosti izgubil oblast nad vozilom in padel, prvo pomoč so mu nudili v ZD Ajdovščina, od koder je bil napoten domov. Policisti so v obeh primerih ugotovili, da je voznik brez vozniškega dovoljenja, voziloma je pretekla registracija, odklonil je strokovni pregled in se do njih nedostojno vedel; med opravljanjem kontrole Vipave so

na Glavnem trgu opazili voznika osebnega vozila, ki se je ravno takrat zaletel v enega izmed kamnitih kipcev na trgu, bilo ga je preveč pod kapo, zaradi česar sledi zagovor na sodišču; obravnavali so še 15 prometnih nesreč, kjer je botrovalo izsiljevanje, neprilagojena hitrost, nepravilno prehitovanje, divjad na cesti, pa tudi burja, ki je podrla drevo na cestišče in tudi preveč po grlu zlitega rujnega; 4 s telesnimi poškodbami, po oplačeni z drugim tovornim vozilom jo je eden izmed soudeležencev pobil, izsledili so ga postojnski policisti; objestni voznik osebnega vozila Renault 5 je na Lavričevem trgu v Ajdovščini trčil v dve osebni vozili in ju poškodoval in se odpeljal neznan kam.

JRM: zaradi starih neporavnanih računov sta v Vipavi moči pomerila, najprej sta se sporekla in potem še oklofutala, stara znanca; zaradi žalitev in nedostojnega vedenja do policistov, ki so imeli v postopku dva občana, si je eden izmed njiju prislužil plačilni nalog po zakonu o JRM po 7. členu 2. točki v višini 420 eurov; v Vrtovinu je red kršil vinjen mož, ki je kričal na ženo; vinjeni gost, ki je v Baru 2000 motil ostale goste, je za popotnico proti domu dobil plačilni nalog zaradi kršitve JRM v višini 417,29 eurov; v Črničah se je moški v močno opitem stanju nedostojno vedel in se pretepal, policisti so nasilneža na kraju prijeli, vendar se je tudi njim poskušal upirat, jih žalil in se tudi drugače nedostojno vedel proti uradnim osebam, zaradi česar so mu izdali plačilni nalog, z globo v višini 605.08 EURO, ker se vsemu navkljub ni pomiril, so odredili pridržanje do streznitve v prostorih za pridržanje v Novi Gorici.

OGROŽANJE VARNOSTI: na domu je ženi s katero sta v ločitvenem postopku grozil mož;

na domu prijavitelja je stari znanec, kateri ga je obiskal le temu grozil, da ga bo ubil, pretepel..., zaradi

česar se je počutil ogroženega; v ZD Ajdovščina so oskrbeli pacientko, ki jo je doma poškodoval mož s katerim sta v ločitvenem postopku, v razgovoru s policisti pa sta oba zatrjevala, da je do poškodbe prišlo pri zdrsu in padcu po tleh; v Lokavcu so odstranili nasilneža in zoper njega podali kazensko ovadbo zaradi kaznivega dejanja grdega ravnanja; v Žapužah so obravnavali kaznivo dejanje povzročitev telesne poškodbe; na Goriški cesti je občan srečal znanca, ki mu jih je naložil in mu povzročil lahke telesne poškodbe; občanu iz Podgriča je sosed grozil s sekuro; zaradi nasilništva in grdega ravnanja so zoper očeta, ki je grozil svoji hčerki, ki se mu ni podrejala v njegovih zahtevah, tudi osebnih, podali kazensko ovadbo.

Ksimeroni

OBVESTILO:

Slovenci smo znani kot smučarski narod, zatorej ne bo odveč, da opozorimo na varnost obiskovalcev smučišč:

Zakon o varnosti na smučiščih določa, da za red na smučiščih skrbijo nadzorniki, ki jih zagotovi upravitelj smučišča, za posamezne določbe pa je zadolžena tudi policija in sicer: če smučar smuča pod vplivom alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi sme tudi policist prepovedati smučarju nadaljnje smučanje in mu odvzeti vozovnico za isti dan brez povračila ter na kraju izreči globo, ki je za tovrsten prekršek predvidena v višini od 40 do 304 eura. Torej vsi spoštujemo rek **KO VOZIMO NE PIJMO ALKOHOLA**, pa naj bo na cestah ali na smučiščih, pa prijetno smuko in srečno!

ADRIALPIKA – priložnost ali utopija ?

Delovna mesta so se odpirala, kot gobe po dežju. Proizvodnja pa še vedno ni dohajala povpraševanja. Toda ideja samoupravnega socializma se je iztrošila, umrl je »naš Tito«. In na obzorju ni bilo »pravega« voditelja, ki bi pograbil trenutek in ponudil novo priložnost za vse. Rodila se je Slovenija, po dolgih stoletjih smo Slovenci dobili svojo nacionalno državo, ker smo v pravem trenutku imeli ljudi, ki so imeli vizijo in pogum. Pograbili so priložnost in jo niso izpustili iz rok. Karte so se premešale, moč in vpliv se je prerazporedil. Mlada država je morala utrditi svojo oblast in centralizem je v takih trenutkih skoraj nuja. Žal pa je šel preko vsake razumne meje. Primorska in Ajdovščina je postajala vse bolj periferna pokrajina. Zavestno ali ne, je država dopustila, da so propadli zunanjetrgovinski in industrijski giganti, trgovska podjetja in banke pa je »prenesla« v belo Ljubljano. V tej prvi fazi se je Ajdovščina izjemno dobro držala, podjetja so preživela šok izgube jugoslovanskega trga. Vsi smo bili prepričani, da bodo še dolgo steber gospodarstva in zagotavljanja delovnih mest v občini. Pa smo se ušтели. Zunanje okoliščine so se zarotile

proti nam. Lastništvo podjetij v Ljubljani, kitajski ceneni tekstil, vstop v evropsko unijo in še kaj bi se našlo. Zlasti na vstop v evropsko unijo se je država na področju prehranske industrije zelo slabo pripravila. Posledice so vsak dan bolj dramatične. Voz ajdovskega gospodarstva pa je začel nezadržno drseti navzdol, vsako leto izgubljam več sto delovnih mest, ...

Bo Ajdovščina postala nepomembno spalno naselje, nas bodo prehiteli po levi in desni vsi naši sosedje. To je zdaj vprašanje? Kako naprej? V katero smer? Vizija, ideje, rešitve. Veliko jih je, ki iščejo, ki predlagajo. Ali jih slišimo? Svetniki SDS so konec prejšnjega mandata predlagali, da se potegujemo za gradnjo megazabavišča in igralnice v ajdovski občini. Kmalu nato je Ivo Boscarol predstavil idejo za gradnjo evropskega letalskega muzeja. Oba projekta bi Ajdovščino spet postavila na »evropski zemljevid«. Seveda, če bi uspela. V tem trenutku pa sta vse bolj oddaljena. Vsiljuje se občutek, da so novogoričani večji »hazarderji«, da so veliko bolj odločni. Nenazadnje pa so se svetniki ZZZP že pred leti zavzemali za izgradnjo velike poslovne

cone na celotnem območju med Črničami, Selom in Gojačami. Po vzoru Logatca ali letos majhne občine Hrpelje-Kozina, ki bo izkoristila svoj strateški položaj ob avtocesti in v to vložila za njih neverjetnih 1,9 milijona evrov.

Eden pomembnejših projektov, ki stopa v ospredje je tudi ADRIALPIKA. Projekt čezmejnega sodelovanja, ki bi razvil novo prometno povezavo na relaciji Devin / Nabrežina – Komen – Ajdovščina – Idrija – Žiri in nato na Gorenjsko. V Ajdovščini je predvsem Peter Velikonja tisti, ki prepričuje in verjame. V trenutek in priložnost! Vedno so najprej sanje, na prvi pogled utopija. Vstopiš v predor nad Ajdovščino in si po dvanajstih kilometrih v Beli pri Idriji, približno enaka je razdalja mimo Štanjela do Komna in nato samo korak do morja. Oba sosednja župana sta ideji naklonjena, komenski in idrijski. Zavedata se, da je prometna povezava temelj gospodarskega in vsakršnega razvoja. Tudi Trst je geografsko utesnjen in kot tak obsojen na staranje in nazadovanje. Mora se odpreti in zadihati s polnimi plučmi. Tudi Ajdovščina bi izjemno pridobila, postala bi pomembno prometno križišče. Skozi bi pelja-

la, tedaj že dokončana avtocesta, ki je najkrajša vez na liniji vzhod – zahod in nova prometnica sever – jug, ki bi povezala morje z Gorenjsko. Uresničile bi se naše sanje, saj bi Ajdovščina dobila realno podlago, da se razvija v pomembno regijsko središča, predvsem zaradi navezave Idrije, na eni strani in komenskega Krasa, na drugi strani. Postavlja se realno vprašanje, ali bi geografsko utesnjena Nova Gorica lahko dolgoročno zadržale status pokrajinskega središča, ki se ji v pričakovanju decentralizacije države na široko nasmiha. Nenazadnje pa je razvoj prometne povezave samo prva faza čezmejnega projekta Adrialpika. V nadaljevanju obstajajo ambicije, da bi se ob prometnici, poleg ostalih dejavnosti, pomembno razvil tudi turizem. Žal svetniki ZZZP letos ob sprejemanju proračuna še nismo bili uspešni, dovolj prepričljivi. Čeprav je šlo le za nekaj milijonov sit, kot delež občine Ajdovščine, da bi Prometni inštitut pri Fakulteti za gradbeništvo začel z izdelavo prometne študije. Ni še vse izgubljeno, mogoče se bo denar vseeno zbral. Da sanjamo naprej! Ta trenutek in za to priložnost.

Aleksander Lemut

Trenutek! Priložnost? In seveda večno vprašanje, kako ga zaznati in kako jo izkoristiti. Na tej točki so vedno odskočili vizionarji, strategji. Tisti, ki so videli v priložnost, ki so verjeli in ki so si upali. Nastajala so kraljestva, imperiji, moč in mesta. In tudi propadala! Ko ni bilo več vizije, volje, pogleda v skrivnosti trenutka in novih priložnosti. Toda voz razvoja se nikoli ne ustavi. Vedno se najde nekdo, znova in znova. Karte se ponovno premešajo, moč in vpliv se prerazporedi. Nove države, nova mesta, novi voditelji, ki vlečejo voz razvoja naprej. Primorska in Ajdovščina je imela v stari skupni državi privilegiran položaj. Marsikaj nam je bilo dano, dovoljeno, bili smo okno v svet. Tu so rasla najuspešnejša podjetja, ponos celotne države.

SESTAVIL DRAGO BRECELJ	NEKDAN. TOVARNA OBLAČIL V CELJU	MNOŽIČNI POJAV NA LEZLJIVE BOLEZNI	IME SLOV. KEGLJAVKE KARDINAR	SPODNJI DEL VRAT MED PODBOJI	BIVŠA NEM. PLAVALKA (KRISTIN)
STOPNJA HITROSTI IZVEDBE V GLASBI					
SODOBNA UMETNOST					
GUSAR EKSPLOZIVNI JAMSKI PLIN					

LATNIK RADIO NOVA	IZRASTEK V USTIH	PODATKI, PRIPOMOČEK PRI UČENJU	REKA NA KAVKAZU			KODRIČ LIDIJA	PILON VENO		JUŽNO AMERIŠKA KUKAVICA	OBRAT ZA VLVANJE KOVINSKIH IZDELKOV	OČKA, TATA
ZDENKA GREGORC			KONEC POLOTOKA FRIDERIK ... BARAGA		NJIVSKI PLEVEL MN. OSEB. ZAMEK		OBREŽJE, PLAŽA IVAN LEVAR				
JAPONSKA UMETNOST REZLJANJA FIGURIC						VRSTA ŽELEZ. RUDE LUKA V IZRAELU					
BARONOVA FEVDAL. POSEST						AM.SMUČ. (CAROLINE) ROMUNSKA REKA					
LATNIK RADIO NOVA	SL.SKLAD. (OSKAR) IZRASTEK NA GLAVI			SOSEDNJI ČRKI	VEZNIK, ČE POGAN, VELIKAN		GORUP EVGEN AVT.OZN. CELJA		ANDRAŽ KERKOČ GOROVJE V SAHARI		
POT, PROGA, NPR. ZRAČNA					TRDNJAVA V SEVILLI ANTON AŠKERC						ANTON TRATNIK
VELEMESTNA ŠIROKA ULICA						MRAČNOST, TEMNOST ANG.POLIT. (RICHARD)					
VRSTA INDUSTRI. RASTLINE				DAJATEV, DAVEK			TRAČNICA PROGA	PRIPADNIK VEJE MONGOLOV DEL POHIŠT.			

	STANKO ZAJC	PREŠERNOVA PESEM	PEVEC PESTNER REKA V SRBIJI				SAMEC DOMAČE ŽIVALI	LATNIK RADIO NOVA	LATNIK RADIO NOVA	LATNIK RADIO NOVA	LATNIK RADIO NOVA
								TIBETANSKO GOVEDO	IME PISATELJICE PEROCI	LATNIK RADIO NOVA	LATNIK RADIO NOVA
										KATJA RUPNIK	ALEŠ ANŽIČ
	AMER. FILMSKA IGRALKA WEST					NEKDANJA SREDNJA ŠOLA					
	LATNIK RADIO NOVA	VILKO NOVAK				GLAVNO MESTO TURČIJE					

www.volkswagen.si

Supermodel

Eleganten, vznemirljiv, dinamičen. Novi Touran z novo podobo, tehnološko dovršenostjo, inovativno dodatno opremo, obsežnim varnostnim programom in dekorativnimi elementi je uspešnica med enoprostorskimi vozili. Z bogato opremo, ki lahko vključuje smerno prilagodljive biksenonske žaromete, alarmno napravo, klimatsko napravo, CD in mp3 predvajalnik z 8 zvočniki ... bo zagotovo zapeljal vas in vašo družino. Novi Touran je na voljo tudi z motorji TSI*. Za več informacij o ponudbi obiščite naš salon Volkswagen.

Novi Touran

Avto Batič - Ajdovščina edini pooblaščen prodajalec vozil Volkswagen v Vipavski dolini in okolici Nove

Slika je simbolna. Skupna poraba: 5,9-8,1/100 km. Emisije CO₂: 156-193 g/km.

Ime in Priimek:
Naslov:
 Rešitev pošljite v kuverti do 20. 2. 2007 na naslov:
 Nova Nova d.o.o.
 Goriška cesta 17,
 5270 Ajdovščina.
 Na sprednjo stran kuverte pripišite: Slikovna križanka! Med izžrebance bomo tudi tokrat razdelili tri flaškone vina.

Izžrebanci križanke »Vinarji naše doline«
 Veronika Žorž, Slap 13, Vipava
 Irena Gostiša, Mrzli log 1, Črni vrh
 Irena Vovk, Pod gradom 14, Vipava

Veroniki s Slapa se je sreča nasmehnila dvakrat. Prvič ker je njen sin Jurij gospodar na kmetiji Žorž na Slapu, ki je bil eden izmed sponzorjev letoletne križanke. Tako je njihovo vinarstvo postalo v naši dolini še bolj prepoznavno. Drugič - pa je kot prva izžrebanka prejela 300 eurov. Veronika se nam je oddolžila z steklenico vina iz njihove kleti ter odlično ocvirkovco.

Farbajo vse od kraja

Pred 14 dnevi so vrli ajdovski bikerji (gorski kolesarji spustaši), ljubitelji singeltrackov ugotovili, da se niso sposobni spustiti po stezi z Zelenega Škola izpod vrha gore (levo nad Zagrižo), če ne pred tem popacajo vsakega drevesa in kamna na stezi. Nič nimam proti temu, da se spuščajo, najbrž imajo za to vsaj toliko pravice kot moja malenkost, ki se po tej stezi vzpenja peš. Se pa čudim temu, da tako dobro opremljeni spustaši niso sposobni sprejeti narave kot take in si morajo vsak kamen natančno označiti s kričečo geodetsko barvo. Fantje bo treba več trenirati, da bo šlo brez geodetske pomoči. Morda bi vam pa tudi pešaki lahko pripravili kakšno oviro, tako zaradi izziva.

Ožbe

Povprečna kombinirana poraba: 4,0 - 7,2 l/100 km | emisija CO₂: 106 - 170 g/km | Toyota Adria d.o.o., Brnčičeva 51, 1000 Ljubljana.

www.toyota.si

Bogato obdarjena z opremo in atraktivno ceno.

Tako zanesljiva, tako pametna, tako lepa, ..., že za 14.580 € (3.493.951,20 SIT)!*

*Informativna cena za Corollo Extra 1.4 s tremi vrati in že upoštevanimi ugodnostmi za kupca.

Avto Select | Industrijska cesta 9, Nova Gorica, (05) 33 06 071

1894

VIPAVA

Center tehnike, gradnje in pohištva Ajdovščina

Vipavska c. 6, tel.: 05/364 48 00

*Zimska ponudba,
ki vam privabi nasmeh
na lica ...*

v akciji
več kot 150 izdelkov

3%

popusta od 400 EUR do 2.000 EUR

5%

popusta nad 2.000 EUR

Prijetni nakupi
v Mercatorju.

Popusti veljajo glede na vrednost nakupa za programe tehnike, gradnje in pohištva. Ob priznanih popustih v celoti velja tudi bonitetni sistem Mercator Pika.

Izkoristite ugodno ponudbo

izdelkov bele tehnike in malih gospodinjskih aparatov ter izdelkov zabavne elektronike, foto in računalniške opreme ... ter ponudbo gradbenih - izolacijskih materialov in ostalih izdelkov iz tehničnega programa, ki so na zalogi.

Bodite pozorni na akcijsko ponudbo, ki velja od 7. 2. do 27. 2. 2007, v navedenih M Centrih tehnike in gradnje:

• **MCTGP Ajdovščina**, Vipavska c. 6, tel.: 05/364 48 00 • **MCTG Črnuče**, Pot k sejmišču 32, tel.: 01/560 61 00 • **MCT Lenart***, Industrijska 7, tel.: 02/720 09 60 • **MCTG Prevalje**, Pri postaji 4, tel.: 02/870 50 35 • **MCT Ptuj***, Špindlerjeva 3, tel.: 02/749 53 53 • **MCTG Slo. Konjice**, Delavska c. 12, tel.: 03/757 48 60 • **MCTG Velenje**, Kidričeva 53, tel.: 03/898 87 10 • **MCTG Žalec**, Celjska 7, tel.: 03/713 65 92

* Poslovalnica, ne prodaja akcijskih izdelkov iz programov: osnovni gradbeni in instalacijski materiali.